

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 76. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky /sněmovní tisk 1111/ - zkrácené jednání

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 76. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 9. prosince 2020

Obsah:

Strana:

9. prosince 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schválena (č. 1407 a č. 1408).

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	7
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	10
Řeč poslance Víta Rakušana	13
Řeč poslance Ivana Bartoše	17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	21
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	27
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	29
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	32
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	35
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	37
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	39

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lea Luzara	43
Řeč poslance Jiřího Miholy	46
Řeč poslance Radima Fialy	49
Řeč poslance Dominika Feriho	50

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	52
-------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Mariana Bojka	55
Řeč poslance Romana Kubička	59
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	59
Řeč poslance Jana Birkeho	59
Řeč ministra zdravotnictví ČR Jana Blatného	60
Řeč poslance Lubomíra Volného	62
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	64
Řeč poslance Zdeňka Podala	64
Řeč poslance Vlastimila Válka	65
Řeč poslance Václava Klause	68

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Petra Bendla	70
Řeč poslance Lubomíra Volného	71
Řeč poslance Vlastimila Válka	72
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	76
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	78
Řeč poslance Jana Birkeho	79
Řeč poslance Romana Kubička	80
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	80
Řeč poslance Jiřího Miholy	81
Řeč poslance Jana Birkeho	81

Usnesení schváleno (č. 1409).

Řeč poslance Jana Birkeho	83
Řeč poslance Jiřího Miholy	83
Řeč poslance Romana Kubička	84
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	84
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	84
Řeč poslance Jana Birkeho	85
Řeč poslance Dominika Feriho	85

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky /sněmovní tisk 1111/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1410).

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	86
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	87
Řeč poslance Romana Kubička	88
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	88
Řeč poslance Mariana Bojka	90
Řeč poslance Radovana Vícha	92
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	92
Řeč poslance Jiřího Maška	93
Řeč poslance Václava Klause	94
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	94
Řeč poslance Lubomíra Volného	94
Řeč poslance Marka Bendy	95
Řeč poslance Lukáše Kolářika	96
Řeč poslance Petra Pávka	97
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	97

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	98
Řeč poslance Dominika Feriho	98
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	98
Řeč poslance Marka Bendy	99
Řeč poslance Dominika Feriho	99
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	100
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	100
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	101
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	102
Řeč poslance Milana Ferance	102
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	102

Usnesení schváleno (č. 1411).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
9. prosince 2020
Přítomno: 114 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 76. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám. Právě jsem vás všechny odhlásil a požádal bych vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na § 109m zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě předložení návrhu vlády na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pondělí 7. prosince 2020.

Nyní bychom přistoupili ke schválení ověřovatelů této schůze. Já navrhuji, abychom určili jako ověřovatele poslance Víta Rakušana a poslance Jiřího Valentu. Přivolať jsem kolegy z předsálí, abychom si mohli odhlasovat ověřovatele. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na osoby ověřovatelů.

Než se nám ustálí kvorum, bych chtěl konstatovat, že zasedáme v polovičním počtu poslanců a poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Z členů vlády se v tuto chvíli omlouvají: Tomáš Petříček – zdravotní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Alena Schillerová – pracovní důvody.

Tak. A pro nově příchozí do sálu, zopakují, že budeme hlasovat o osobách ověřovatelů. Nicméně stále nejsme ještě usnášeníschopní. (Gong.)

Dodatečně ještě dorazila omluva pana ministra obrany Lubomíra Metnara, který se omlouvá 9. 12. z celého jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností.

Tak, jsme usnášeníschopní. Zopakují, hlasujeme o ověřovatelích této schůze.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 75, pro 72, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, 5. října od 0.00 hodin tohoto roku vláda vyhlásila v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS-CoV-2 na území České republiky nouzový stav na maximální dobu třiceti dnů. Poslanecká sněmovna následně na své 70. schůzi dne 19. listopadu svým usnesením č. 1353 znovu prodloužila na základě žádosti vlády dobu trvání nouzového stavu do 12. prosince tohoto roku.

Podle článku 6 odst. 2 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, může vláda dobu pro vyhlášení nouzového stavu prodloužit jen po předchozím souhlasu Poslanecké sněmovny. Dne 7. prosince tohoto roku vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o prodloužení doby nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS-CoV-

2, a to do 11. ledna 2021. Podle § 109m odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna o takovém návrhu ve zkráceném jednání.

Paní poslankyně, páni poslanci, 19. listopadu tohoto roku jsem svým rozhodnutím číslo 81 na základě návrhu vlády vyhlásil stav legislativní nouze. Vláda v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisk, který schválila a předložila do Poslanecké sněmovny, byl projednán ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS-CoV-2 na území České republiky, sněmovní tisk 1111, zkrácené jednání. Svým rozhodnutím číslo 86 jsem rozhodl o projednání tohoto vládního návrhu ve zkráceném jednání a přikázal jsem tento tisk výboru pro bezpečnost, stanovil mu nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 9. prosince 2020 do 13.00. A konečně, vážené kolegyně, vážení kolegové, v této souvislosti podle § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá.

Já tedy otevírám rozpravu k legislativní nouzi. Připomínám, že to je něco jiného než stav nouze. Ptám se, zda má někdo zájem vystoupit v rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování.

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze, před začátkem schůze."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 90, pro 69, proti 5. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že návrh byl schválen.

A nyní tedy konečně přistoupíme k vlastnímu pořadu 76. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu. Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o celém návrhu pořadu 76. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro pořad schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 93, pro 74, proti nikdo. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl schválen. Já vám děkuji.

Otevírám bod

1.

Návrh na vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s prodloužením doby nouzového stavu

K tomuto bodu vám byl doručen sněmovní dokument 7056. Prosím, aby předložený návrh uvedl předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére, ujměte se slova. Prosím o klid v sále, dámy a pánové. Děkuji. Máte-li něco k projednání běžte prosím, do předsádky.

Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den, děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, obracím se na vás tento podzim již potřetí s žádostí o prodloužení nouzového stavu.

Nouzový stav působí na lidi možná skličujícím způsobem. Já bych to spíš nazval stav pomoci. Stav pomoci v ohrožení zdraví našich spoluobčanů. Já jsem si vědom toho, že nikdo z občanů, ani nikdo z nás, ani samozřejmě já sám po tomto nouzovém stavu netoužíme, a přesto musíme, nebo musím, s tímto požadavkem před vás předstoupit. Důvod je jediný a prostý, a to je skutečnost, že v rámci celé Evropy pokračuje komunitní šíření viru SARS-CoV-2, nebo pandemie COVID-19, a naše země není výjimkou. Takže stále napříč celou Evropou je patrná velká populační nálož viru a všechny země včetně naší se potýkají s daným onemocněním a snaží se všemi dostupnými prostředky zabránit další progresi tohoto neutěšeného stavu.

Všichni víme, že jediným finálním řešením je vakcína, a musíme do doby, než bude k dispozici, společným úsilím zabránit tomu, aby se počet nakažených neřizeně zvyšoval a zejména aby nedocházelo k úmrtím našich spoluobčanů, zejména těch, kteří patří k nejvíce ohroženým skupinám. A k tomu musíme mít k dispozici nástroje, které umožní zasahovat plošně na území celé České republiky a které budou efektivní. Bude i nadále třeba řízeně omezovat shromažďování, řízeně kontrolovat množství kontaktů mezi jednotlivci a bude třeba mít možnost aktivně zasáhnout v případech, kdy by se situace opět vymykala kontrole.

Poslední vývoj bohužel – a právě dnes to číslo za včerejší den není vůbec dobré. My jsme před pár dny, nebo týdnem, sice zastavili nárůst nakažených COVID-19, ale bohužel ta čísla stoupají a je otázka, je otázka, jak se to celkově vyvine. A to je samozřejmě otázka toho, že inkubační doba viru je variabilní, může být 4, 5 až 10 dnů, a my jsme rozvolnili 3. prosince a samozřejmě jsme viděli dopady a ty dopady uvidíme v čase. Vidíme to jako situaci, která je vážná, i když počet hospitalizovaných se stabilizoval, ale stále máme značný počet zemřelých.

Reprodukční číslo se zvýšilo, takže já myslím, že je jasné, že musíme požádat o prodloužení nouzového stavu. Já bych chtěl vysvětlit, proč to potřebujeme.

No, my to potřebujeme proto, aby hlavně vojáci a hasiči nám pomáhali při plnění krizových opatření, to znamená, když je nějaký problém v nemocnici nebo v domově seniorů nebo v Alzheimer home, tak voláme na pomoc armádu, hasiče a to nám umožňuje ten stav. To je nějaký stav legislativy. Takže to není proto, abychom cíleně omezovali lidi, ale je to hlavně proto, abychom měli možnost nasadit vojáky, kteří nám také pomáhají v trasování nakažených, pomáhají se zajištěním odběrových míst pro testování, pomáhají v zajištění organizace a zajištění podpůrných IT systémů pro řízení všech klíčových opatření na úrovni vlády a Ministerstva zdravotnictví.

Díky nouzovému stavu také snadno, rychle a účinně můžeme zapojit studenty, zejména zdravotnických a sociálních oborů, a to zejména v nemocnicích a zařízeních sociálních služeb, kde chybí zaměstnanci, protože jsou nemocní nebo jsou v karanténě. Díky nouzovému stavu lze také snadněji a hlavně rychleji nakupovat potřebné vybavení, osobní ochranné prostředky a zdravotnické prostředky.

Tak proto to potřebujeme. Když si to občané spojují s nějakými represemi, tak to určitě tak není a děláme to proto, abychom ochránili jejich životy. Je to stav, který podle našeho stávajícího právního řádu jako jediný umožňuje aplikovat celoplošná ochranná

opatření. Neumím si ani představit, co by se stalo, kdyby byla současná opatření ukončena, resp. si umím představit, že by došlo k neřízenému šíření nemoci a během deseti dnů by se opět zaplnily kapacity nemocnic a následně by došlo k velkým škodám na zdraví a životech těch, kteří jsou nejohroženější, a to jsou samozřejmě naši spoluobčané, hlavně ti starší. Ale ten vir je živý mechanismus, je to zákeřný vir, je to vir, který zabíjí, a bohužel máme už více než 9 tisíc zemřelých. Balance hlavně za listopad není vůbec dobrá, kde zemřelo téměř 5 tisíc lidí.

Takže je to situace, která je vážná. A i když chápu, že tady bude politická debata, a celá ta debata o covidu a o ochraně životů našich spoluobčanů se zvrhla na politiku, to mě strašně mrzí, tak i když se to prodlouží, a nevíme jak dlouho, protože naše vláda nezískala podporu většiny Sněmovny na prodloužení, tak zdaleka nemáme vyhráno. A samozřejmě počet nemocných neklesne. A jediné řešení, jak jsem řekl, je vakcína. Není žádný lék, není nic jiného než vakcína. To je jediná naděje a k tomu se ještě dostanu.

Proč žádáme o prodloužení nouzového stavu právě do 11. ledna. Tak proto, a to potvrzuje ta situace, včerejší čísla, pravděpodobně ta čísla budou ještě stoupat, tak proto je důležité, abychom měli tento stav, abychom mohli dělat ta opatření a zapojit hlavně ty, které jsem jmenoval, do těch opatření. Je předpoklad, že se to do Vánoc nezmění. Uvidíme, jestli se to skutečně promítne do obsazenosti kapacit zdravotnických zařízení, kde stále naši zdravotníci, a nejen tam, ale i ošetřovatelé v sociálních zařízeních, bojují za nás za všechny, aby ochránili lidi. Takže my si myslíme, že ten stav se nezmění do začátku ledna, a proto si dovoluujeme požádat o prodloužení o 30 dní.

O detailech bude tady mluvit pan ministr Blatný, takže já jenom chci požádat, abychom skutečně vedli tu debatu k té situaci a aby návrhy byly z opozice konkrétní. Pokud máte pocit, že máme něco udělat jiného z hlediska těch opatření, tak my se to rádi dozvíme.

To hlavní, co naše vláda připravuje, je očkování. A ta vakcína je naší jedinou zbraní. Já bych tady rád přečetl jednu výzvu, která je skutečně relevantní a je velice důležitá.

Celý svět a také Českou republiku zaplavují cílené dezinformační zprávy a fake news o očkování proti COVID-19. Informacím podléhá značná část populace, včetně některých zdravotníků.

Vakcína je jedinou šancí společnosti zvládnout pandemii koronaviru. Přední čeští infektologové, vakcinologové a epidemiologové tímto vyzývají zdravotnickou i laickou veřejnost k neustálému zodpovědnému chování a nepodceňování této nemoci. Společně tvrdíme, že očkování je z dlouhodobého hlediska nezbytné pro ovlivnění nepříznivého epidemiologického vývoje a pro návrat k normálnímu životu.

Lékaři infekčních oddělení, kteří od jara denně bezprostředně bojují za záchranu životů stovek pacientů postižených infekcí COVID-19, spolu s vakcinology, kteří pozorují narůstající odpor k očkování, vyjadřují hluboké znepokojení nad nedostatečnými a často zavádějícími informacemi o očkování v naší zemi. Denně vidíme těžká zdravotní postižení, úmrtí a tragédie v rodinách, v rozsahu ještě před rokem zcela nemyslitelném.

Potvrzujeme, že přes maximální úsilí vědeckých týmů na celém světě nemáme a v brzké době nebudeme mít účinný lék proti koronaviru, který se nadále vyznačuje mimořádnou nakažlivostí a zákeřností. Po roce usilovného hledání sdělujeme hluboké zklamání, že máme k dispozici jen několik pomocných léků, které jsou schopny zlepšit prognózu nakažených o necelých 10 až 20 %, což je číslo zoufale nízké.

Nákazu nadále považujeme za nebezpečnou ruskou ruletu, která si své oběti hledá bez větších pravidel. Po řadu týdnů v České republice na tuto jednu infekci umírá denně více než 100 lidí, a ještě před měsícem to bylo dokonce 250 lidí denně, což je číslo dříve pro několik generací infektologů, mikrobiologů či epidemiologů zcela nemyslitelné. Toto číslo je nyní výrazně vyšší, než kolik obětí si denně u nás žádají onemocnění nádorová. Proto svědomitě dodržujeme stanovená protiepidemická opatření. Použijeme roušky, udržujeme rozestupy, dezinfikujeme si ruce, a až to bude možné, nechme se očkovat. Teď je čas říci, že vakcinace je samozřejmě lepší než sedět měsíce zavření doma. Teď je čas říci, že účinnost i bezpečnost vakcíny bude velmi pečlivě sledována.

A to je samozřejmě výzva, kterou tady podepsali za Společnost infekčního lékařství pan Kümpel, Plíšek, Chlíbek, paní Roháčová z Bulovky. A je to myslím velice důležité a v tomhle směru určitě i naše vláda, resp. Ministerstvo zdravotnictví, nás čeká určitě urychleně přesvědčovat veřejnost o tom, že ta vakcína je to jediné, které v této chvíli, v této chvíli, je jediné řešení toho zákeřného viru, který skutečně ani nikdo na světě pořádně nezná. Proto jsem využil tuto příležitost k tomuto apelu, protože si myslím, že je to skutečně důležité.

Vakcinační strategie byla představena vládě, já jsem požádal pana ministra zdravotnictví, aby ji poslal všem předsedům politických stran a hnutí ve Sněmovně, aby k tomu proběhla debata na zdravotnickém výboru, protože k tomu bude určitě velká debata a je potřeba s tím začít co nejdřív. Taky jsme přikročili k strategii testování antigenními testy. Já myslím, že potom, co jsme testovali domovy seniorů a sociální péče, tak teď jsou na řadě učitelé. Já jsem chtěl poprosit, aby v podstatě se na nás obrátili, pokud nějakým způsobem z jejich pohledu to nefunguje z hlediska možnosti navštívit to místo, kde jsou provedeny ty testy – z hlediska jejich možností, jejich času. Protože je to podle mě velice důležité, aby tento projekt byl zrealizován, abychom je samozřejmě ochránili, protože je to vlastně kromě těch domovů seniorů další projekt, který naše vláda realizuje. Ale zatím ten zájem je malý, takže musíme se snažit naše učitele přesvědčit, že je to důležité nejenom pro ně, ale i pro děti, které učí. i pro rodiče těchto dětí.

No a potom od 18. 12. chceme realizovat dobrovolné testování antigenními testy zdarma, které chceme nabídnout vlastně všem, kteří o to budou mít zájem. A ten cíl je samozřejmě v rámci tohoto testování identifikovat ty největší nosiče toho viru, kteří mají největší virovou nálož, kterou potom šíří mezi populaci.

Tak to jsou ty věci, které máme v plánu. A samozřejmě znovu opakují, že to prodloužení nouzového stavu o 30 dnů je pro nás důležité. Je to důležité hlavně proto, abychom mohli ochránit naše spoluobčany. Takže já věřím, že najdeme pochopení u opozice a že nás v tom podpoří. Samozřejmě děkuji, že pan ministr Blatný může vystoupit, sice ho předběhli klasicky Piráti, ale s tím už nic nenaděláme. Pokud by si to Piráti chtěli rozmyslet a dali prostor vlastně člověku, který to má celé na starosti, tak by to bylo velice vstřícné gesto a já vám za to děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji, pane premiére. Než otevřu rozpravu, skutečně je zde několik přihlášek s přednostním právem – pan předseda Rakušan už 7. 12., pan předseda Bartoš 8. 12., paní předsedkyně Pekarová 9. 12. –, po krátké dohodě všichni souhlasili s tím, že pustí pana ministra Blatného, který se hlásil jako první v sále u mě před začátkem schůze. Není to úplná samozřejmost, já jim za to chci poděkovat, že se chovají takto vstřícně.

Takže pane ministře, ještě chvíličku. Já ještě přečtu, než otevřu rozpravu, připomínám, že podle § 109m odst. 2 a 3 zákona o jednacím řádu při zkráceném jednání o návrhu na vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu se projednání ve výborech nekoná, nelze v rozpravě uplatňovat faktické poznámky, poslanec může vystoupit v rozpravě nanejvýš dvakrát a Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na pět minut s tím, že omezení řečnické doby se vztahuje i na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Nyní tedy otevírám rozpravu. Prosím, pane ministře, máte slovo. Dále budeme postupovat podle přihlášek s tím, že ani první vystupující, ani druhý vystupující nemůže být zpravodajem, takže ještě musíme potom rozhodnout zřejmě hlasováním, kdo bude zpravodajem této věci.

Tak prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové poslanci, nejdříve mi dovoluji poděkovat všem těm, kteří se vzdali svého přednostního práva a umožnili mi doplnit informace k projevu pana premiéra. A já vám za to ze srdce děkuji, vážím si toho.

Dovoluji mi seznámit vás se souhrnem stávající epidemické situace.

Ještě o víkendu tohoto týdne jsme se domnívali, a data pro to svědčila, že se epidemie jenom brzdila, že se sice zpomalilo její brzdění, ale že pokračovalo. Od víkendu tomu tak není a čísla začala opět stoupat. Dopředu říkám, že v té době, kdy se tak stalo, se ještě nemohly plně projevit změny dané předchozím uvolňováním během minulého týdne, a je to odraz toho, že opatření, tak jak byla nastavena, pravděpodobně nebyla plně dodržována. A v tom případě je logické, že k té změně začíná docházet. Není to prosím kritika, v tuto chvíli je to konstatování skutečnosti.

Reprodukční číslo nad celou populací v současné době mírně překročilo hodnotu 1, ostatní parametry začaly stoupat velice mírně. Jedná se zejména o počty pozitivních na 100 tisíc obyvatel, počty pozitivních seniorů na 100 tisíc obyvatel a pozitivita testů. Jsou to i parametry, které jsou hodnoceny např. v našem skóre PES, ale např. i Institutem Roberta Kocha a dalšími, s kterými intenzivně komunikujeme.

Pokud se týká problému nákazy zranitelných skupin a seniorů, potom mi dovoluji vás informovat, že v absolutních počtech vykazoval ještě minulý týden zásah seniorních skupin klesající trend, ale i to se dnes otočilo. Zatímco ještě minulý týden byly počty nově diagnostikovaných seniorů nižší než 700, dnes poprvé je číslo vyšší než tisíc. Pokud se týká seniorů v domovech, tak zhruba 1 800 z těchto našich starších spoluobčanů pobývajících v zařízeních sociálních služeb zemřelo a celkem přes 9 tisíc z nich je covid pozitivních. Pokud se týká celkového počtu diagnostikovaných v měsíci listopadu, zaměříme-li se na věkovou skupinu 65+, jedná se asi o 37 tisíc osob. Dokládám to zde z toho důvodu, abych vás ubezpečil, že toto je zatím stále velmi riziková skupina.

Pokud se týká rizikového skóre, které jsme před nějakou dobou zavedli, tak nyní již čtvrtý den je lehce nad hranicí mezi stupněm 3 a 4, konkrétně na 64 bodech, a část kraje se pohybuje již delší dobu v těch skórovacích systémech vyšších.

Kdybychom se měli zaměřit na krátkodobé predikce dalšího vývoje, potom z modelů, které používáme a které již delší dobu velice dobře predikují čísla, která následně nastávají, tak víme, že k 15. 12., pakliže nedojde k nějaké zásadní změně, se bude počet

nově diagnostikovaných osob pohybovat mezi 5 a 9,5 tisíce denně, ke konci roku se bude pohybovat mezi 5 a 17 tisíci nově diagnostikovaných denně.

Všimli jste si, že je to veliký rozptyl, a záleží v podstatě na tom, jakým způsobem se bude epidemie chovat. A ta se bude chovat podle toho, jak se ji budeme snažit ovlivnit a jak se budeme chovat my. Zcela otevřeně říkám, že si můžeme sice myslet, že můžeme celou situaci dostat pod kontrolu, ale byla by to falešná domněnka. Můžeme udělat všechno pro to, abychom biologický proces, který jde napříč celou Evropou, nějakým způsobem ovlivnili a co nejvíce zjemnili jeho dopady. Žádná z evropských zemí a žádná ze zemí celého světa nedosáhla a pravděpodobně, dokud nebude k dispozici vakcína, nedosáhne na možnost tuto epidemii zcela eliminovat. Je potřeba, abychom si to navzájem opakovali, protože to, že je zde koronavirus, není ničí vina, je to biologický proces.

Když jsme rekalibrovali ty systémy prediktivního modelování, potom jsme došli k číslům, o kterých jsem hovořil. A jen pro vaši informaci, tyto modely na dnešní den predikovaly 6 tisíc nově nakažených. Reálné číslo je 5 800. Berme to prosím jako důkaz toho, že tuto predikci v řádu týdnů jsme schopni provádět. Říkám to i proto, že když po vás budu nakonec, stejně jako předtím pan premiér, žádat prodloužení nouzového stavu, nedělám to svévolně, ale dělám to na základě údajů, které umíme předpokládat s velkou mírou pravděpodobnosti.

Pokud se týká těch predikci déleodobých, potom ten model ukazuje, že v současné době dochází k jakémusi novému bodu zlomu, tentokrát je to bohužel bod zlomu směrem nahoru. Tak jako v polovině října se jednalo o bod zlomu směrem dolů a následoval rychlý pokles dolů, tak je šance, že ten bod, o kterém mluvím dnes, bude sice bodem zlomu, ale nemusí se jednat o rychlý vzestup nahoru. Jestli se to stane, nebo nestane, záleží jenom na nás, resp. nyní na vás. V případě, že se budeme pohybovat v nějakém rozumném, pro Českou republiku dlouhodobě udržitelném stavu, pokud se týká zdravotnických zařízení, potom můžeme věřit, že nálož za měsíc prosinec, resp. nově diagnostikovaných osob v prosinci může být kolem 110 až 120 tisíc. Pro vaši informaci, říjen to bylo 300 tisíc, listopad to bylo 200 tisíc.

Říkám jestli. Nejsem přítelem používání kondicionálů, ale v tuto chvíli je to jednoznačně namístě, protože ono jestli záleží právě na tom, jestli budeme schopni aplikovat maximum korektivních opatření. Pokud se týká dalšího vývoje, tak na tom, zda to šíření bude znovu dynamické, anebo nebude, závisí právě ona režimová opatření, která navrhujeme nastolit a ve kterých chceme pokračovat. Bohužel v současné době nemáme ze zákona jinou možnost, a já se k tomu ještě vrátím, jak nastolit opatření plošně pro celou zemi, než v rámci trvání nouzového stavu.

Co považuji za naprosto zásadní ukazatel, a jistě si všichni vzpomeneme, že když jsem zde před nějakou dobou představoval protiepidemický systém, tak jsem o tom právě hovořil, že skóre tohoto epidemického systému je jedním ze zásadních, nikoli však jediných parametrů. Tak tím druhým, velmi podstatným parametrem je zátěž nemocnic a její vývoj. Dosud bylo pozitivním faktem, že dlouhodobě klesal celkový počet hospitalizovaných na současné hodnoty kolem 4 tisíc, 4 200 a podobně. Tento stav zatím platí. Do nemocnic denně přichází zhruba 300 nových příjmů v souvislosti s koronavirovou infekcí a podobný počet propuštění ji kompenzuje. Jestli budou patrné signály, že se tento trend také začíná měnit, bude to velmi silný důvod k tomu, abychom udělali něco víc, než děláme teď. Víme totiž, že vývoj hospitalizací bývá o sedm až deset dní opožděn za změnou ve vlastní populaci.

Pokud dojde ke zhoršení epidemie – a já bych chtěl upozornit na to, že tato pravděpodobnost v podstatě nyní nastala – bude nadále docházet ke komplikacím v dostupnosti péče pro ostatní pacienty. A já upozorňuji na to, že v současné době, a informujeme o tom už několik týdnů, kromě potíží a úmrtí na koronavirovou infekci se zvyšují i počty nemocných, případně zemřelých v souvislosti s tím, že péče, která by jim jinak byla poskytnuta, musela být odložena. V tomto smyslu dostanou i nemocnice informaci o tom, aby jakoukoliv odkladnou péči, kterou si myslí, že musí provést do konce roku, provedly co nejdříve, neboť v současné době na to jakási kapacita je, a byly připraveny na to, že v průběhu 14 dnů může dojít ke snížení této kapacity.

Uvědomuji si, že slovní spojení nouzový stav působí na většinu z nás zvláště, až negativně, možná dokonce sklíčujícím způsobem, řadu z nás může popudit. Spojujeme si je totiž s uzavřenými obchody, se zákazem vycházení a podobnými restrikcemi. Ale vy i já víme, že tomu tak není a že bych byl moc rád, kdybychom to společně uměli lidem vysvětlit. To, že vláda s vaší podporou musí vyhlásit nouzový stav, umožní prodloužení něčeho, co je veskrze pozitivní záležitostí. V době, kdy na nás negativně dopadají důsledky epidemie, je totiž vyhlášení nebo prodloužení tohoto nouzového stavu tím, co nám umožní efektivně na stávající situaci reagovat.

Díky nouzovému stavu lze, a již to tady bylo řečeno, snadněji nasadit vojáky, hasiče, integrovaný záchranný systém na pomoc vládě i nám všem v plnění krizových opatření. Tito lidé pomáhali a pomáhají s trasováním nakažených. Pomáhali a pomáhají se zajištěním odběrových míst pro testování. Tito lidé pomáhali a pomáhají v nemocnicích a v zařízeních sociálních služeb, v domovech pro seniory nebo v domovech pro osoby se zdravotním postižením. Tito lidé pomáhali a pomáhají v zajištění organizace a v zajištění podpůrných IT systémů, které jsou klíčové pro chod celého krizového stavu, díky kterým máme data, se kterými můžeme pracovat, která vám zde můžu nyní prezentovat.

Díky nouzovému stavu lze tak snadno, rychle a účinně zapojit například i studenty do pomoci. Jinými slovy díky tomu, že existuje nouzový stav, můžeme využít rychle a operativně pomoc všech těch, bez kterých bychom se neobešli a bez kterých by byla situace daleko, daleko složitější.

Určitě se mě zeptáte i na to, kdy to vše skončí. Kdy můžeme zodpovědně říct, že již nepotřebujeme žádná plošná opatření, tím pádem že již nepotřebujeme nouzový stav. V souvislosti s modelem, o kterém jsem hovořil a který velmi dobře koreluje s údaji německého Kochova institutu, vám mohu s klidným svědomím říct, že to bude tehdy, až budeme mít počet nakažených na týden zhruba 3 500 nově diagnostikovaných. Jinými slovy zhruba 500 za týden (den). Tehdy se nejedná o komunitní šíření, tehdy nehrozí závažné riziko, tehdy není potřeba plošných opatření. Jsme od toho zatím poměrně daleko.

Když se připravovaly materiály pro ctěnou Poslaneckou sněmovnu, možná jste si také všimli, že na poslední stránce je vytištěna upravená tabulka protiepidemického systému v souladu s tím, co Sněmovna požadovala, která již nepočítá s nouzovým stavem v úrovni jedna. V případě, že bude toto aplikováno a že se výhledově dříve či později, přál bych si, aby to bylo dříve, obávám se, že to bude později, abychom se dostali do toho nouzového stavu, musíme potom vědět, že stávající úprava nám opravdu umožňuje regulovat řadu věcí na lokální úrovni, na úrovni okresů, kraje i několika krajů. Ve chvíli, kdy se potom budeme blížit k většině republiky, jinými slovy kdy bude potřeba působit plošně, potom nám náš stávající právní řád ukládá použití krizového zákona, jinými slovy snahu o vyhlášení nouzového stavu.

A úplně nakonec jenom dvě drobnosti, které možná nepatří přímo k nouzovému stavu, ale se kterými určitě bychom zde dnes přišli do styku v rámci diskuse. Prvním je pivo. Prosím vás, došlo k tomu, že nebylo v žádném případě cílem, aby současná opatření vedla k tomu, aby si nesměl nikdo z restaurace odnést pivo ve džbánku nebo v láhvi. Bylo to všechno dáno jenom tím, aby se omezila konzumace alkoholu na veřejnosti. A tato slovy docenta Chocholeouška politováníhodná událost bude napravena během čtyřiařiceti hodin změnou usnesení vlády.

A pokud se týká úpravy stupně číslo tři, tak jste si jistě všimli, že když jsem vám říkal, že je velmi pravděpodobně, že budeme muset dříve či později, když dojde ke zhoršování stávající situace, přejít do systému na úroveň číslo čtyři, potom samozřejmě budeme reflektovat oprávněné komentáře řady z vás a uděláme vše pro to, aby podmínky pro české obchodníky, nebo pro malé obchodníky a ty, kteří poskytují služby, byly zakotveny a upraveny stejně, jako je tomu u velkých řetězců.

Děkuji vám velmi za pozornost a ještě jednou děkuji těm, kteří mi umožnili nyní vystoupit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. A jako první vystoupí s přednostním právem pan předseda Rakušan, připraví se pan předseda Bartoš. (Poznámka z pléna.) Ano, pan předseda byl tentokrát dokonce o den rychlejší. Tak prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedo, pane premiére, vážený pane ministře, opět jsme se sešli ve Sněmovně po nějakých týdnech k tématu, které už je evergreenem v prodloužení nouzového stavu. Je to určitě něco, co nikoho z nás netěší, a to tady zmínil koneckonců pan premiér i pan ministr. Je to situace, která je nenormální. Je to situace, která omezuje ta nejzákladnější ústavní práva lidí v ČR.

Ale pojďme se zamyslet nad tím, co nouzový stav je. Pan premiér ho nazval stavem pomoci. Já termín stav pomoci musím odmítnout. Nouzový stav má být maximálně brzdou, má zabrzdit nějaké procesy ve společnosti, má pomáhat tomu, aby vláda měla čas kromě toho pomyslného brzdění auta také točit volantem a tu pandemii nějakým způsobem řídit. Ten nouzový stav, ten čas, který tady Sněmovna znovu a znovu vládě dává, naplnit nějakými konkrétními kroky. Protože sám nouzový stav jako takový žádným lékem není. Lékem má být to, co se v jeho rámci odehrává. Lékem má být účinná strategie našeho státu, naší vlády v boji s pandemií.

Co může skutečně pomoci? Může to být rychlé trasování, kdy vláda sama mluvila o tom, že by chtěla rychlost trasování pozitivních případů zvýšit na 90 % oznámení do 24 hodin ve všech krajích a též o víkendech. Tak se objektivně, a všichni to vidíme u našich testovaných známých a příbuzných, jednoznačně neděje.

Testování. V nedávné době skončil ve své funkci národní koordinátor pro testování Marian Hajdúch. Sám pan premiér ho pochválil, že si ho jako odborníka váží. Vyjádřil i politování nad tím, že ve své funkci nepokračuje. Ale ono to mělo nějaké důvody. On sám veřejně řekl, že není schopen stát za rozhodnutími vlády, která prostě nereflktují jeho odborná doporučení a doporučení jiných odborníků. Podle jeho názoru se stále v ČR testuje málo. A často se uvádí, že je to drahé. Tak jeden ekonomický příměr. Testování nás od začátku pandemie stálo zhruba tolik, kolik stojí českou ekonomiku jeden den lockdownu.

Kromě preventivního testování vidí chybu i v nerealizovaném plošném antigenním testování. Pár konkrétních příkladů ze světa. Ve Finsku je 35 testů na jeden pozitivní případ, v Jižní Koreji je 40 testů na případ, v České republice je 5 testů na případ. Ta statistika je prostě vypovídající a svědčící o tom, že testovací strategie stále nebyla uvedena v život tak, jak nám tady vláda opakovaně slibuje a vlastní sliby neplní. Protože to jsou ty konkrétní prostředky, kterými může pandemické situaci pomoci. To není nouzový stav sám o sobě, který je prodlužován na 30 dnů znovu a znovu, aniž by nám vláda řekla, jak těchto 30 dnů chce reálně využít k tomu, aby se situace zlepšila.

V České republice máme desetkrát až stokrát více úmrtí přepočteno na obyvatele než země, které dostatečně testují. To prostě není nějaký statistický údaj. Za tím, že se to v ČR nedaří, jsou prostě konkrétní lidé, kteří v době této pandemie přišli o život. To je prostě selhání, které už je od těch jarních měsíců prostě neodpuštělné a stojí zdraví a životy lidí v ČR.

Další věcí, kterou vláda má udělat, je motivovat k dodržování karantény. Všichni jsme v našem okolí zažili lidi, kteří byli pozitivně testováni, a teď jim volají ti kamarádi a přátelé a říkají: Prosim tě, nenahlašuj mě, nenahlašuj mě, protože já budu muset zůstat doma a já už to ekonomicky nezvládnu, nevydržím, nemůžu si dovolit být v karanténě. – No a na to vláda přece musí reagovat. Pokud lidé tají svoje kontakty, pokud lidé dobrovolně nejdou do karantény, tak tady objektivně zvyšujeme riziko. A tomu absolutně neodpovídá rozhodnutí vlády ze 7. 12., kdy vláda odmítla dorovnat příjmy občanům, kteří jsou v karanténě či v izolaci. Pokud tímto způsobem lidí nebudeme motivovat, prostě do karantény nepůjdou a budou hledat – a na to jsou Češi vždycky dobří – veškeré cesty, aby do ní prostě jít nemuseli.

Další věcí, o které se tady poprvé výrazně zmínil pan premiér, a za to si jistě zaslouží poděkovat, je očkování a očkovací strategie. Mimochodem zmínil tady, že nám má pan ministr Blatný tu strategii jako předsedům poslat, všichni jsme ověřovali svoje mailové i datové schránky a nikdo z nás ji k dispozici nedostal. Podle mě nedostatek očkování a očkovací strategie je třetí selhání této vlády. První na jaře, pomůcky máme – nebyly. Druhé, varování expertů v srpnu, že se blíží druhá vlna – ignorováno, veškerá opatření nastoupila pozdě a už jsme doháněli jedoucí vlak a vlastně jsme ho nikdy nedohnali. Třetí, chybějící očkovací strategie, která bude obsahovat několik úrovní: za prvé, kdo má být očkovan a kdy; co je ta klíčová infrastruktura; kdo bude první očkovan – zdravotníci, sociální služby, to není až tak těžký úkol, případně senioři.

Za další. Zaměňujete slovo logistika za distribuci. Distribuce problém není. Rozvézt ten preparát po České republice, to určitě zvládneme. Ale logistika je to, kdo bude očkovat, kde se bude očkovat, kdo a jakým způsobem to bude organizovat. Budou to kraje? Mluvil jsem s našimi třemi hejtmany. Nikdo z nich zatím nemá žádný návod, jak na té krajské úrovni organizovat strategii očkování v rámci České republiky.

Za další. Vláda selhává i v komunikaci toho, že očkování je skutečně tou cestou, která nám nakonec může pomoci. Pokud okolní země zvládnou proočkovat svoji populaci, zvládnou to do léta, jako že Německo ten ambiciózní plán má, Rakousko má rozhodně ambicióznější plán, než má Česká republika – a my to nezvládneme? Logisticky nezvládneme? Tak se Česká republika potenciálně může stát státem uprostřed Evropy, kterému se ostatní budou vyhýbat, a my se tady budeme pohybovat v neustálých vlnách rozvolňování a zavírání a bude to znamenat jasný ekonomický, sociální, společenský dopad pro život v České republice a nedostaneme se z toho. Prostě se z toho jednoduše nedostaneme a bude to jenom zodpovědnost vlády, že toto nestačila zorganizovat.

Pár příkladů. Zatímco spolkový ministr zdravotnictví Jens Spahn z CDU vyzval tento týden jednotlivé spolkové země, aby dokončily výstavbu očkovacích center k 15. 12., tak očkovací plán představený ministrem Blatným 7. 12. nepočítá s očkovaním v České republice do konce roku 2020. Možná to souvisí i s tím, že jsme si vybrali vakcínu AstraZeneca, která měla hrát ústřední roli v našem očkovacím plánu, ovšem ta ještě nemá předběžnou registraci a nedostane ji pravděpodobně ani do konce tohoto roku. Němci si vybrali jinou očkovací vakcínu, a to Pfízer, která bude od poloviny prosince dostupná, a první občané Spolkové republiky tak už budou očkováni od 15. prosince. Mimochodem v této souvislosti jen město Berlín na pokyn spolkové vlády připravuje šest velkých očkovacích center, např. na letišti Tegel, Tempelhof, na zimním stadionu Eriky Hessové apod. To je příprava na očkování tak, jak má vypadat. V Bavorsku je v současné době vyčleněno 2 500 lékařů, kteří se budou věnovat pouze a jen očkování.

Vakcinační plán České republiky je mnohem méně ambiciózní a tvrdíme, že má být naočkováno v rámci příštího roku 6,9 milionu lidí. V jarních měsících – a teď prosím poslouchejte ta čísla a praktickou možnost – má být naočkován přibližně 1 milion lidí měsíčně, což při dvou dávkách znamená kolem půl milionu očkování týdně. Zatímco Německo připravuje sto vakcinačních center a jsou za to zodpovědné jednotlivé spolkové země, v České republice se vakcinační centra nepřipravují. Jak to chceme udělat? Přenést to na praktické lékaře? Tak já vám vypočítám dobu, kterou by se praktický lékař musel denně věnovat očkování, aby ta proočkovanost odpovídala plánu vlády. Pět hodin! Pět hodin by každý praktický lékař v České republice jenom očkoval. Kde jsou ti ostatní pacienti, co jdou za praktickým lékařem? Kde je nějaké skladování vakcín, která musí být do určité doby spotřebována po rozmrazení? Proč nepřipravujeme očkovací centra? Kde to je? Nechce to vláda dělat? Nemluví o tom. Nezaspala tady zase fatálně a potřetí? Vzpomeňte si, prosím, na ta slova v průběhu příštího roku, když prostě budeme chtít jednoznačně s ambiciózním plánem proočkovat 6,9 milionu lidí v České republice.

Proč nejsou o tomto informováni zatím hejtmani? Proč nepřipravují krajské nemocnice na to, že prostě to očkování v České republice přijde? Proč tady nejede žádná informační kampaň? Proč necháváme prostor zaplavit fake news? Proč necháváme lidi v nejistotě a ti každému z poslanců ve Sněmovně posílají třicet, čtyřicet, padesát mailů denně a říkají jim, že se tady bude testovat něco, z lidí budou pokusní králíci, je to neozkoušené apod. Proč tady nejsou relevantní argumenty? Proč tady není žádná osvětová kampaň? Vždyť máme jistě prestižní lékaře, kteří argumentovat umějí. Jak to uděláme, když lidé prostě odmítnou očkování, protože uvěří těmto neověřeným informacím, pseudovědeckým pravdám, které se objevují? Máme jiné řešení, jak porazit pandemii, než proočkovat populaci tak, jak vláda plánuje? Pokud to řešení máme, tak nám ho představte. My jsme ho ještě nikdy neslyšeli. Proč se toho bojíte? Proč se bojíte o tom mluvit? Je to zase veřejné mínění, které teď není nakloněno většinově tomu, že očkování je skutečně přínosné? Je to ten důvod? Stejně jako nebyly v létě zavedeny roušky, protože si to lidé nepřáli? Je to další z řady PR rozhodnutí, které tato vláda v současné době činí? Proč nedokážeme lidi pozitivně motivovat a vysvětlit jim, že naopak proočkovanost může zapříčinit to, že už se ty obchody nebudou zavírat, že už budeme moct chodit na pivo, že tady nebude další lockdown, že se nebudou zavírat obchody a začneme tady žít normálně. Anebo vláda prostě spoléhá na to, že po třetí vlně covid zmizí, jako po třetí vlně zmizela španělská chřipka? Nikdo nevíme, třeba jo, všichni bychom si to přáli, ale jistě to tedy rozhodně není.

K tomu všemu údajně potřebujeme nouzový stav. Nouzový stav má být tím lékem jako takovým. No, kdyby vláda plnila něco ze svých plánů, z usnesení Sněmovny, z věcí, které by reálně pomohly lidem v České republice, tak by si asi zasloužila, abychom jí v prodlužování nouzového stavu třeba jen na třicet dnů pomohli. Ale ono se opravdu nestalo z toho vůbec nic. Ta situace se tady nezlepšila, zmatkujeme, systém PES, který jsme připravili, a spoléhali, že bude od středy do středy hlídat to rozhodné období, aby potom nastoupila třeba od pondělka rozhodná opatření, se prostě zkracuje. Známy kavárník mi v neděli volá, jestli má čistit kávovar, že se v pondělí otevře, nebo ne, pak se to odsune na čtvrtek.

A co potom ještě pan premiér řekne? "Může za to Praha" v Čau lidi. Praha za to může, protože lidi byli nezodpovědní. – Tak neplatí už premisa pana bývalého ministra Prymuly, že epidemii vidíme ve zpětném zrcátku a důsledek toho rozvolňování budeme vidět za týden, za deset dnů, ale rozhodně to, co jsme viděli o víkendu, nebyl důsledek rozvolňování?

Máme premiéra, který den před rozvolňováním v televizi řekne, že je z toho nervózní. No já bych chtěl mít premiéra, který lidi uklidní a řekne jim, že situace je pod kontrolou a že rozhodnutí vlády o rozvolňování je prodiskutované, jasné, proto ho vláda dělá, a ne premiéra, který řekne, že je nervózní. Chce tím znervóznit lidi? Chce tím vyvolat ten klid a důvěru ve vládní opatření, když sám premiér je nervózní? Já bych chtěl klidného premiéra, který dokáže v epidemii také klidně vystupovat, veškerá opatření vysvětlit a nějakým způsobem je vést. Prosím, nesvalujte to na lidi. Svádějte to na sebe. Rozhodli jste se z nějakého důvodu špatně, špatně čtete data, neměli jste je dostatečně k dispozici, ale rozhodně to není vina těch lidí, kterým jste konečně povolili na nějakou dobu normálně žít, a teď jim zase řeknete, že do restaurace smějí jenom do osmi hodin, čímž likvidujete restaurátory v této zemi. Já tomu opravdu nerozumím. Je to od vás nemístný alibismus.

A pokud přicházíte s žádostí o třicet dnů nouzového stavu, tak nám řekněte, jak je využijete, k čemu je využijete, jestli konečně začnete plnit, co po vás lidé a Sněmovna chtějí, anebo zase za třicet dnů přijdete s tím, že je potřeba dalších třicet, protože se prostě ty dílčí věci a zlepšení nedostavují. Takhle už to opravdu dál nejde. Prostě třicet dnů je bíanko šek této vlády, který už jí dát rozhodně nemůžeme.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní se musíme vypořádat ještě s otázkou zpravodaje k této věci, protože zpravidla ten, který hovoří první, je zpravodajem. Nicméně pan předseda Rakušan mě upozornil, že není schopen sledovat rozpravu celou, má nějakou pracovní povinnost, a samozřejmě zpravodaj musí se svou funkcí souhlasit. Druhý v pořadí šel pan předseda Bartoš, toho už jsem se také ptal, ten taky nebude zpravodajem. Když nám nezbude nic jiného, tak o zpravodaji hlasuje plénium. Já můžu maximálně navrhnout, že se budu ptát jednotlivě těch v pořadí a snad se toho konečně časem někdo ujme. Jako další by vystupovala třeba paní předsedkyně Pekarová Adamová a nesouhlasí. Další je pan místopředseda Okamura, ten tu není. Nebo se můžu zeptat přímo těch, kteří jsou v rozpravě. Jako první je přihlášen pan poslanec Feri. Nechtěl by být zpravodajem? Nevypadá. Paní poslankyně Hyťhová? Nevypadá. Paní poslankyně Valachová se mi omluvila, ta tu teď není. Pan poslanec Bojko, Volný, Podal, Válek? Zkrátka nemůžeme projednávat věc bez toho, že by byl určený zpravodaj. Takže jestli by se našel jeden dobrovolník, budeme mu všichni vděční.

Pan poslanec Birke? (Poslanec Birke komunikuje z lavice.) Je krize. Tak opravdu tu věc musíme nějakým způsobem vyřešit, zpravodaj by měl zaujmout svoje místo a sledovat rozpravu. A pan poslanec Birke se dobrovolně hlásí. (Potlesk napříč sálem.)

Já to pro jistotu nechám odhlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro osobu zpravodaje pana poslance Jana Birkeho? Je někdo proti?

V hlasování pořadové číslo 4 přihlášeno 97 poslanců, pro 53, proti nikdo. Pan poslanec byl zvolen zpravodajem. Já mu blahopřeji k jeho nové funkci.

Na řadě je pan předseda Bartoš s přednostním právem. Připraví se paní předsedkyně Pekarová Adamová. Předávám řízení schůze.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji, pane předsedo, za slovo. Chtěl bych poděkovat panu poslanci Birkemu, že se toho ujal. Čekal jsem, že spíš někdo z hnutí ANO, tady zepředu. Každopádně minule se toho dobrovolně ujala Olga Richterová. Byla přihlášena v pořadí, za což jí také děkuji. Ale jste můj hrdina.

A já bych pokračoval ve vážné věci, kterou máme dnes probírat. Je to věc nouzového stavu. Dnes jsme sedesátý osmý den v nouzovém stavu. Další prodloužení by znamenalo, že zde máme nouzový stav téměř sto dní. Já bych chtěl zareagovat na to, co zde zaznělo od pana premiéra i částečně od pana ministra Blatného, nebudu na něj mříž, protože on je ve vládě pouze krátce. Budu hovořit o tom, co ten nouzový stav umožňuje a jaká byla situace v první vlně, abychom jenom věděli, jaký je ten rámec.

Nouzový stav v první vlně byl potřeba, to bylo nesporné. My jsme neznali ten virus, společnost nebyla připravena. Z jistých pochopitelných důvodů, tedy pochopitelných pro ty, kdo ho sledují, jsme neměli v danou chvíli ochranné pomůcky, bylo potřeba se připravit na problém, který covid do České republiky přinesl. Zažili jsme i ten lockdown, ten první lockdown.

První ze zásadních problémů, a myslím si, že ten problém má vláda i teď, po osmi měsících, je ten, a ekonomická rovina je, že Česká republika ztrácí samozřejmě v příjmu daní a hrubý domácí produkt klesá, že fakticky tu vládní válku proti covidu, nebo bitvu, a tak to nazval pan ministr Hamáček i pan Babiš několikrát, vedou v danou chvíli, ale platí to z velké části kromě těch výdajů, které jsou v první řadě státní směrem do zdravotnictví, i podnikatelé a občané v České republice. Protože ani v první fázi nebyl představen žádný relevantní kompenzační bonus, neříkám sto procent, ušlých zisků, ale kompenzační bonus pro lidi, kterým vláda nějakým způsobem zasáhla do jejich živobytí, ať už je to podnikání, nebo provozovna. Vláda se rozhodla udělat takový šalamounský krok, vzala všechna ta opatření a přesunula je jako opatření, která vycházejí z Ministerstva zdravotnictví, aby nebyla v nouzovém stavu a aby se tak trošku vyhnula té možné povinnosti uhradit nějaké náklady. To se dostalo k soudu, soud to samozřejmě shodil, řekl, že je nepřípustné takto závažné věci nedělat v souladu s nouzovým stavem, a zmínil tam jednu pro mě dost zásadní věc. Kromě toho, že to takto nelze, hovořil i o tom, že veškerá opatření, která jsou vyhlášena s nouzovým stavem, musí být jasně zdůvodněna, odůvodněna a mají být potom jejich důsledky vyhodnocovány, aby se skutečně ta pandemie dala řídit.

A to je jedna z prvních výhrad, které míří na vládu z mé strany v tomto období té druhé vlny. To se neděje. Neděje se to u těch jednotlivých opatření. "Psa" jsme tedy opustili. Podle čísel, na která se díváme, jsme téměř v té fázi čtyři, což by znamenalo opět uzavřít provozovny, opět uzavřít maloobchod. A kdybych se ptal po tom odůvodnění, a

pan ministr Blatný zde hovořil o tom, že chybička se vloudila, tak když sleduji jenom situaci lidí, kteří pracují v restauracích, kteří pracují v hospodách, ale i dodavatelské řetězce, které tam dodávají, tak jaká je jejich situace v posledních čtrnácti dnech? Nejdřív se opět chaoticky do médií oznámilo, že v neděli se rozhodne, že možná v pondělí. V neděli a pondělí se říkalo, že spíše ve čtvrtek, pak se ve čtvrtek otevřelo s otevírací hodinou, která byla nějak nastavena, následně se oznámilo, že tato otevírací hodina se o dvě hodiny zkrátí, což pro lidi, kteří jsou do šesti hodin v práci a na večeri tam jdou do sedmi, znamená, že prostě ta celá sekce večeri odpadá. Následně se tedy pro změnu oznámilo poměrně spatra, že je problematické venku konzumovat alkoholické nápoje, tedy svařák z okénka již nikoliv, zatímco vypít si svařák v otevřené hospodě je pravděpodobně méně rizikové chování. A takto to jde dál. Takže restaurace, které dostaly ránu v první vlně, teď měly zavřeno, mohly čerpat buďto peníze na své zaměstnance, nebo pomoc v souběhu jako osoba z vládního programu, což je těch patnáct minus pět tisíc, nebo kolik, se zařídily aspoň výdejním okénkem, venku je zima, lidé chodí po ulici přes den a toto jim bylo zase zakázáno. Takže jsme ve stadiu, kdy si, a je to poměrně velké množství lidí, kteří v tom pracují, nakoupili zásoby, vstoupili do nějakého momentu, že budou moct normálně fungovat, a během jednoho týdne jste omezili dva aspekty jejich činností, které samozřejmě nesaturovaly ten očekávaný zisk z podnikání, bylo to skutečně pouze malé procento zisku, ale i toto malé procento je v danou chvíli ovlivněno.

A pozor, teď přichází ta důležitá věc, o které jsem začínal. Když se podíváme na sousední Německo nebo na sousední Rakousko, které taktéž mají zavedena některá opatření, která platí zde, některá mají zavedena jiným způsobem, tak ale tyto státy vědí, že je potřeba tento zásah kompenzovat. Kompenzují ho mezi 60 až 80 % naměřeného ušlého zisku. A v tu chvíli já bych byl ochoten, kdyby existoval takový vzoreček, o který jsme žádali už v první vlně, tady stál Jakub Michálek, kdyby existovala nějaká jistota kompenzace, aby se ten byznys udržel, to malé podnikání – tak se pojdme bavit, že i třeba tvrdý lockdown těchto provozoven vyřeší rychle tu situaci, ve které jsme, a nebudeme se pohybovat v těch vysokých číslech. Ale toto se nestalo. Ta kompenzace tady v žádném případě nenastala, takže je jakoby otevřeno, nicméně ty podniky končí. A já se ptám, proč toto není napočítáno.

V poslední debatě, byl tam pan premiér Andrej Babiš, byl tam ministr vnitra Hamáček, jsme diskutovali novelu krizového zákona, která zavádí i stav mírnější, stav, kterému se říká stav nebezpečí. My jsme se k tomu mohli vyjadřovat, jsem rád, že ministerstvo vzalo v potaz návrhy všech předsedů, kteří tam byli, a upravily se věci, které se nám nelíbily. Nicméně když jsme přišli na to, jestli bude tedy existovat nějaká možnost kompenzace, pomoci podnikatelům, kteří ne vlastní vinou, aniž by udělali nějakou chybu, nemohou teď existovat, nemohou nosit peníze svým rodinám, tak pan ministr Hamáček řekl: to bychom měli vyřešit v tom kompenzačním zákonu. Ale nic takového se neděje.

Takže to je jedna z mých výhrad. V tuto chvíli prostě zasahujeme do toho byznysu takovým způsobem, že skrze vládní pomoc nedokáže přežít, ty klíčové momenty, kdy mohou fungovat, jsou výrazně omezeny a výhled na to, že budou kompenzovány, není.

Když jsme se v první vlně bavili, když chtěli ti různí podnikatelé, těch lidí je jako třeba milion, kteří jsou na to závislí, tak říkali, my bychom se potřebovali rozhodnout. My máme naspořeno, my jsme ochotni třeba i se lehce zaúvěrovat, ale musíme vědět, že se to zase někdy otevře. Tady býval často připodobňován nouzový stav k povodním, ale ty povodně jednou protekly, tu škodu napáchaly a pak už se z nich ten byznys, ten život

v Karlíně tady v Praze, zotavoval. Ale tady se to neděje. Tady to je rána za ranou, které dopadají na ten byznys. A nás se lidé ptali: hele, Piráti, máme to prodat, máme ty lidi propustit, skončit s nulou, bez dluhů, nebo se máme snažit pokračovat v našem poctivém povolání, které děláme? A my jsme věřili a vláda to slibovala, že ty jistoty dostanou. Ty jistoty doposad nedostali.

Já bych zareagoval ještě na dvě věci, o kterých zde hovořil pan ministr Blatný, zejména na tu část, která hovoří o zdravotnictví. Já jsem nesmírně rád za to – a díky práci zdravotníků, kteří stále jsou pod velkou zátěží – že se nám podařilo ta rostoucí čísla, před kterými jsme varovali, ustát. Když jsme měli velkou konferenci Jagello na Pražském hradě o obraně, tak jsem děkoval Armádě České republiky, a byli vnímáni velmi pozitivně jako klíčoví aktéři řešení první pandemické vlny. Ale od té doby, pane ministře, možná pane premiére nebo pane ministře Hamáčku, od té doby uběhlo dalších pět šest měsíců, takže já bych očekával, že v těchto krocích ta vláda přece půjde směrem – my potřebujeme mít vybavenost pro tu dobu, kdy nebudeme muset povolávat armádu, kdy to saturujeme, ten systém, z nějakých třeba nově nabraných nebo přeškolených lidí. Protože touto optikou kdykoliv ten systém dostane větší zátěž, tak tu armádu budeme povolávat znovu a znovu, a to by ten nouzový stav tady musel být donekonečna.

Ještě jsem se chtěl vrátit k jedné věci. Pan ministr Blatný zde slíbil několik věcí, které se stanou. Já si pamatuji usnesení Sněmovny před čtrnácti dny, kdy jsme probírali nouzový stav a my jsme žádali, aby se ty věci nějakým způsobem staly. Váš argument pro prodloužení nouzového stavu, a já si ho pamatuji velmi přesně, byla nemožnost řídit centrálně hygienické stanice. A my jsme dokonce to kladli jako podmínku, že bychom to chtěli. Vaše ministerstvo připravilo zákon, který to umožňoval. A já jsem za to, ano, nechme kompetence krajským hygienickým stanicím pro řešení nějakých lokálních problémů nějakého třeba výskytu nemoci, netypického, třeba v nějaké provozovně, ať to řeší na místě, to asi nemá smysl rozhodovat či řídit z Prahy. Ale pojďme tedy, protože to byl jeden z důvodů, to centrální řízení ukotvit v zákoně. A my bychom ten zákon i podpořili. O co horší bylo tedy moje zděšení, když jsem se ráno díval do systému vlády a našel jsem tam ten zákon, který bychom i podpořili, nahraný s prvky, kdy odebírá všechna opatření, která se vyhlášují s nouzovým stavem, a přesouvá je mimo tento stav pod tu centrální hygienickou stanici. Tedy to, co vláda už jednou se pokusila udělat v tom prvním stavu. To, že se tam objevilo ještě tedy, že se budou vyžadovat lokační data operátorů o pohybu občanů, to mě mrzí, jsem rád, že to zmizelo, doufám, že se to nebude opakovat. Ono totiž zase řešíme tu pozitivní motivaci.

Vláda teď diskutuje, a já bych byl asi také pro, aby se lidem, kteří jsou doma z důvodu covidové karantény nebo jakési izolace, skutečně kompenzovalo víc, než je těch 60 procent. A to je ten jednoduchý důvod, protože prostě na tom vy v současné chvíli, když máte nájem, platíte proud, máte třeba i doma děti, prostě nemůžete dlouhodobě fungovat. Čtyřicet procent českých domácností má nějakou finanční nouzi nebo je na hraně nějaké finančně složité situace a zůstat doma je prostě likvidační i pro ty rodiny, teď nehovořím o firmách. A tímto způsobem bychom měli ty lidi motivovat k tomu, aby se nebáli toho jít v danou chvíli z důvodu složitě epidemiologické situace domů a být tam po dobu té karantény, jestli se ten virus projeví, anebo aby se nebáli lidi skutečně říct, s kým se kde potkali. Já chápu, že je jednodušší cesta vytáhnout si data o jejich lokacích od operátorů a jít touto cestou, ale já tedy furt věřím ve společnost a myslím si, že žijeme ve společnosti, kde občané si navzájem důvěřují a politici hlavně věří ve schopnost té společnosti.

Já už se budu blížit k závěru. My jsme tedy měli několik požadavků. Pro mě je zcela zásadní ta dlouhodobá diskriminace maloobchodu, ta neschopnost připravit podmínky, které by je postavily na úroveň velkých obchodních řetězců, které mohou prodávat široké spektrum výrobků, a to se také nestalo. V tom systému PES je teď prostě otevřeno v té trojce, i když ta trojka už vlastně neplatí, a jakmile se dostaneme do systému čtyři, což bohužel i podle té metodologie ten výhled je spíše realistický, tak se zase v plné míře zavřou. A žádná specifická opatření tam uplatněna nebudou. Já se domnívám, že v malých provozovnách, u kadeřníka, v nehtovém studiu, ale zejména v prodejně třeba elektrospotřebičů nebo nějaké prodejně na rohu, kde se ten člověk zdrží nepříliš dlouhou dobu a těch návštěvníků je tam i na frekventované ulici maximálně padesát denně, neexistuje žádný racionální důvod, proč tento člověk by nemohl při dodržení hygienických opatření mít i v "psu" čtyři anebo výše otevřeno tak, jak to mají velké obchodní řetězce. A jak říkám, toto jsme řešili na minulých schůzích, je o čtrnáct dní později a teď jsme dostali tedy nějaký příslib recalibrace toho "psa" a zavedení tohoto opatření. Stejně tak by se tedy měla vyřešit ta centrální hygienická stanice a všechny věci, které my teď tvrdíme, nebo vy tvrdíte spíše, že jsou úzce spjaty s nouzovým stavem, tak přesouvat ve funkčním chytrém řešení do nějakého režimu, který naopak nouzový stav nebude vyžadovat, protože nouzový stav dává vládě tu neskutečnou sílu nad životy lidí, že v pondělí může říct A a následně může říct B. Z tohoto důvodu my nepodpoříme jako klub Pirátů to prodloužení o třicet dní, protože vláda nespňuje ani úkoly, které jí dává Sněmovna, nechová se ani podle doporučení soudu, který v první vlně pandemie důrazně požadoval, aby veškerá takto závažná opatření byla vždy zdůvodňována a zároveň vyhodnocována.

Já vám děkuji. Já bych na závěr, a využiji, že je tady pan ministr Blatný a je tady i pan premiér Babiš. Já jsem vás chtěl vyzvat, ale od vás to zaznělo, tak já doufám, že to všichni slyšeli, a kdybyste to i zopakoval, bylo by to podle mě přínosné.

Pan premiér Babiš tady hovoří o tom, že se z pandemie nemá dělat politikum. Vy jste přišel do vlády po panu ministrovi Prymulovi jako nepolitický ministr, který věci řeší odborně. Mě v této vládě nejvíce mrzí, a nově se k panu premiérovi Babišovi přidal i pan ministr Havlíček, kdy skutečně nejen ve svém Čau lidi, ale v řadě televizních vystoupení prostě ta čísla, na která se díváme dnes, hází na hlavu lidem, kteří se šli o víkend podívat o adventu na stromeček, jako že jsou nezodpovědní. To si podle mě myslím, jestli to je nějaký způsob, jak si pan premiér tady vyřizuje politické účty s primátorem Prahy nebo jak poštvává zbytek republiky proti Praze, mně to přijde zásadně unfair, politicky nekorektní a prosil bych, abyste jako třeba ministr skutečně popsal tu situaci, jaká tady je. Faktem je, ať už jsou ty důvody jakékoliv, že Praha má v "psovi" a dnes, když se podíváte na mapu i toho zasažení, má ta čísla oproti zbytku republiky velmi dobrá, právě díky Praze se zvedl celorepublikový průměr, a vy jste dokonce pro média řekl, že by mohlo být lepší Prahu do toho celkového skóre nepočítat, protože to zvedá ty ostatní regiony. – Je tady Ústecko, pane premiére, to byste měl řešit, a ne Prahu. – Tak Praha skutečně zvedla ten celorepublikový průměr a díky tomu se vlastně dostal ten PES do trojky a mohly se otevřít provozovny a třeba i ty restaurace. A mně přijde skutečně sprosté, aby Praha byla označována za viníka něčeho, co nezpůsobila, zároveň s čísly, která má, byla dávana lidem jako špatný příklad, a tahle politika rozeštvávání a zneužívání pandemické krize a i třeba nouzového stavu, kterým vláda teď poměrně svévolně vládne, jako naprosto neadekvátní a byl bych rád, kdyby od ministra zdravotnictví zaznělo minimálně

potvrzení mých slov, co se týče našeho hlavního města, kde jsem se sice nenarodil, ale od svých devatenácti let, tedy dvacet let, tady žiju. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážení paní poslankyně, vážení pání poslanci, budeme pokračovat v rozpravě s přednostními právy. Nyní paní poslankyně Pekarová Adamová a připraví se místopředseda Okamura. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, TOP 09 prodloužení nouzového stavu nepodpoří. Nouzový stav je zcela výjimečný stav. Je to výjimečná věc, výjimečná situace. A má být využíván k opravdu účinnému řešení situace. Musí být perfektně odůvodněn a musí s ním být zacházeno jako s šafránem při vaření. Materiál na úrovni seminárky středoškoláka, kterým odůvodňujete svoji žádost o prodloužení nouzového stavu, by na té střední škole možná jakž takž stačil na to, aby uspěl. Ale na to, abychom na základě takových odůvodnění byli ochotni zvednout pro prodloužení ruku, to opravdu nestačí. My vám to říkáme pořád. Vždyť se tady opakuje tato žádost už poněkolidikáté, co pár týdnů to řešíme. A vždycky vás žádáme o to, abyste ten svůj materiál zpracovali skutečně kvalitněji. Abyste přinášeli nejenom ta odůvodnění, co jak se v současné době vyvíjí, jak ta epidemie vypadá, ale abyste dávali i jasnou odpověď na to, co konkrétně budete v rámci dalšího období s nouzovým stavem dělat pro zvládnutí epidemie. Takže není to jenom o tom proč, ale i o tom jak. O odpovědi na tuto otázku.

V tom materiálu to není zodpovězeno a scénáře vývoje, které konečně už obsahuje ten materiál, to je mírný posun oproti předchozím různým těmto žádostem, tak je sice možné vidět nějaký nástin, ale ta jasná konkrétní odpověď, jaké kroky budete přijímat, ta tam fakt není. Bude to PES? No evidentně, ten už také neplatí. PES má mnoho štěnat a on sám už asi zřejmě pošel. Nebo pomalu skomírá. Když se to hodí, tak se právě tímto systémem stále ještě zaštiťujete, ale pak v realitě už od něj postupně ustupujete. Lidé nevědí, jestli se s tím ještě dá počítat. A já se vlastně nedivím, protože my už od samého začátku uvedení protiepidemického systému vám říkáme, jaké má chyby a že je potřeba jej opravit. Opravili jste to? Když jste viděli, že má řadu slepých míst, udělali jste změny? Ne. Proč taky, že jo? My přijdeme do Sněmovny, tam si něco řekneme, pak si vyslechneme tu debatu, odbudeme si to, odmáváme si to o další měsíc nebo o pár týdnů, a hotovo, jedeme dál.

Tak to, tedy, dámy a pánové, ani náhodou. Trpělivost není bezedná. Ta trpělivost už došla.

Zoufalí lidé dělají zoufalé činy. A zoufalost mnohých našich spoluobčanů už doslova čiší z těch stovek zpráv a e-mailů, které, věřím, že i vy, dostáváte. Já je rozhodně dostávám právě po stovkách denně. Stupňuje se jejich zoufalost den za dnem. A já se jim absolutně nedivím. Volání o pomoc se stupňuje společně s tím. Já vám teď řeknu pár konkrétních příkladů, ale ty příklady by se tady daly snášet jeden za druhým klidně celý den.

Příklad. Podnikatel zaměstnávající desítky lidí. Má pro současnou dobu doslova vražednou trojkombinaci podnikání, protože má minipivovar, restauraci a ubytovací služby. Je to konkrétně v Českých Budějovicích. Včera jsem s ním mluvila. Víte, kdy tento člověk dostal pomoc z programu COVID – Ubytování za jarní vlnu? Předevčirem! A slyšíte fakt dobře. Předevčirem, 7. prosince, mu konečně na účet přistála pomoc, která

byla určena na období jara. No aspoň nějaká, že? Po těch deseti měsících, v nichž tady musí provozovat své podnikání, a z těch deseti měsíců, kdy tady epidemii máme, byl 20 týdnů úplně zavřen, všechny jeho provozovny, nemluvě o tom, kolik týdnů měl své podnikání ještě navíc omezeno. K těm 20 týdnům úplného zavření a dalším mnoha týdnům omezení, které stále trvá, minimálně ve stravovacích službách, tak on dostává jako jedinou pomoc Antivirus.

Pomoc má být zejména rychlá. Co bylo evergreenem a hlavním sloganem jara? I tady od toho pulťuku a i z úst vás, vládních představitelů? Kdo rychle dává, dvakrát dává. To tady zaznívalo neustále. Už to celkem přestává zaznívat, protože ta realita, která se ukazuje, tak ukazuje jednoznačnost. Rychlost, s jakou tahle vláda byla schopna stavět dálnice, je pomalu rychlejší, než s jakou s tou armádou úředníků, kterou má k dispozici, je schopna vyhodnotit žádosti o pomoc, o kompenzace a poskytnout je potřebným. Tento konkrétní podnikatel se teď navíc třese strachem, aby otevření provozu vydrželo alespoň pár týdnů. Jen co nakoupil zásoby, v pivovare navštívil novou várku piva, tak přicházejí s uzavřením gastru v osm hodin. V jeho tržbách to dělá samozřejmě zásadní výpadek.

Když jsem u těch tržeb, tak pro dokreslení mi uvedl, že za těch deset měsíců současného roku, kdy žijeme s koronavirem, má tržby na úrovni asi 30 % toho, co měl za stejné období v minulém roce. A stát mu s velkou slávou pošle pomoc za jaro v prosinci. Představte si, paní ministryně a páni ministři, kdybyste měli vy žít se 30 % svých běžných příjmů, toho, co běžně vyděláte, a navíc z toho ještě měli platit všechno, co potřebujete ke své činnosti. Asistentku, auto s řidičem, kancelář, tohle všechno. Kdybyste pěkně z těch 30 % svých obvyklých příjmů, které byste dostali, ještě tohle všechno měli utáhnout.

Já zoufalost tohoto člověka naprosto chápu. A je fakt férové říct, že jedinou pomoc státu, kterou si chválil, byť samozřejmě je nucen zaplatit nejdříve odvody, tak byla právě pomoc Antivirů, jednotlivé Antiviry. Jenže to samo o sobě je žalostně málo na to, kolik takový podnikatel za ta léta, kdy zaměstnává řadu lidí, kdy odvádí daně a odvody za právě ty lidi a kdy vytváří hodnoty pro celou společnost, tak za toto všechno, co za ta léta on sám státu odvedl, je to žalostně málo na to, aby mohl přečkat další měsíce. A říká zcela jasně: Jestli přijde další uzavření, tak já už to nedám, na jaře zavírám, končím, všechny propustím a sám jdu také na úřad práce.

Další příklad. Manikérka z Prahy, osoba samostatně výdělečně činná, samoživitelka, matka dvou malých dětí. Přišla kvůli jarní vlně o třetinu svých zákaznic. Její zákaznice si teď nemohou dovolit její služby, a to i když je nabízí za opravdu příznivé ceny. Ztráty z podzimní vlny teprve sčítá. Výpadek se projeví dalším úbytkem, to je zcela jisté. Obnovovat klientelu nebude trvat vůbec krátkou dobu, to potrvá mnoho měsíců, možná ještě déle. Samozřejmě že dál platí nájem za místo v salonu, v němž pracuje, v němž si pronajímá. Nájem jí běží celou dobu, kdy měla zavřeno. Kdy musela zavřít z nařízení vlády. Z kompenzačního bonusu po zaplacení odvodů pojistného jí zbyde právě na ten nájem, na obživu už nula. Pro zapojení do COVID – Nájemné nesplňuje podmínky. V pomoci od státu se příliš nevyzná. Já s ní mluvím velmi často, znám ji léta. Její práce je opravdu kvalitní a zákazníci jí neodcházejí proto, že by se zhoršila, že by byla méně přívětivá, že by si stěžovali na kvalitu jejích služeb, ale prostě proto, že nemohla pracovat. A v jejím případě je pojmenování bonusu jako kompenzace naprosto zavádějící pojem. V jejím případě to žádná kompenzace není, to je dávka na holé přežití.

Takže co myslíte, že tihle lidé dělají? Zadlužují se! Dopadne to na ně příští měsíce a budou se z toho možná vylízávat ještě roky.

Třetí příklad. Hudebník, který si pořádný koncert nezahrál už od konce minulého roku. COVID – Kultura, těch 60 tisíc, na něž jako OSVČ v kultuře má nárok, snad jednou taky dostane. Protože na účtě je ještě neviděl. A přesto, když to propočítáme na jednotlivé dny, mu to dá ani ne celé dvě stovky na den. Za celou tu dobu, co tu pomoc potřebuje. Má dvě děti, manželku na mateřské a velkou snahu si vydělat i jinak. Zkoušel rozjet i jiný druh živnosti, a to i tak, že on jako hudebník musí pravidelně cvičit. To není tak, že by ten talent byl bez nějakého neustálého procvičování prostě věčný. Hudební nástroj musí držet několik hodin denně v rukou, což při běžné další práci je samozřejmě naprosto na úrovni nějakých dvou úvazků. Jinak by také to, co dělá od útlého dětství, už po skončení téhle krize třeba dělat vůbec nemusel. Takže dneska myje auta místo toho, aby koncertoval. Píše mi hodně pravidelně, protože je vidět, že opravdu tu situaci velmi těžce nese a prožívá, a včera mi například napsal, že se už oběsil jeho známý, který současnou situaci už prostě nebyl schopen zvládnout. I takovéhle věci už se dnes dějí.

A jaká je jeho zkušenost s pomocí od státu? Použiji jeho autentická slova: Vyznat se v těch podporách nedá, hledáním na webech ministerstev jsem strávil už desítky hodin, volal jsem jim a byli nepřijemní a na lince 1221 mě odkázali zase na web. Od podání žádosti uběhla už opravdu řada týdnů, a stále nic. Už беру prášky na nervy, rodina to odnáší, ale já prostě jsem s nervy v kýblu.

Takže vážená vládo, tvá pomoc je ve stylu, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Slíbili jste napumpovat do ekonomiky přes 1,2 bilionu korun, z toho 298 miliard na přímé pomoci. Už od jara veřejnost tímhle číslem krmíte. A skutečnost? Ke konci listopadu, tedy před několika málo dny, vyplaceno pouze 56 % slíbeného na přímé pomoci. Jen lehce přes půlku. Kde je ten zbytek? Když ministryně Schillerová v médiích ukazuje své tabulky, tak jsou značně zavádějící. Jsou v nich víc sliby než ta realita a tu realitu lakuje narůžovo.

Víte, co si myslí ti, jimž jste zakázali vydělávat, a byli ochotni to snést a přispět tím sami k zodpovědnému zvládnutí a řešení epidemie, ale teď už jsou opravdu naštvaní a zoufalí, protože slíbená pomocná ruka jim spíš ukazuje prostředník místo toho, aby stiskem ruky je vytáhla z bažiny, do které se protahují? Že stát pod vaším vedením totálně selhal. Že stát, kterému roky platili daně, roky z nich živili erár, jim dnes nepomůže a ti úředníci se jim smějí z home office. Tohle mi říkají, že sytý hladovému nevěří.

A jsou naštvaní i na nás, na opozici, a říkají, jak je možné, že jste nás v tom nechali? Proč nepomůžete vy? Jenže s čím tedy přichází opozice celou dobu od března? Jeden návrh za druhým. Chtěli jsme, uvedu jenom opravdu pár příkladů, například, abyste zavedli jednoduchý a předvídatelný odškodňovací mechanismus pro omezené a zavřené podniky.

Abyste odpustili odvody na sociálním a zdravotním pojištění za celou dobu platnosti restrikcí všem těm, kteří jsou omezení, které omezíte nebo jim zakázete vydělávat a pracovat. Provedeno to bylo jenom za část celé té krize, ale za podzimní vlnu už nikoliv.

Abyste umožnili souběžné čerpání podpory jak kompenzačního bonusu, tak z Antiviru. Není možné, aby si podnikatelé museli vybírat, zda z Antiviru zajistí mzdy pro své zaměstnance a sami nebudou mít z čeho žít, nebo zda poplatí alespoň to nejnutnější z kompenzačního bonusu a zaměstnance hodí přes palubu. Přesně takovému dilematu jste je vlastně nadlouho vystavili. A pak potichu, když jste nás vyslyšeli, se na Twitteru Ministerstva financí objeví informace 27. listopadu, že tohle souběžné čerpání Antiviru a kompenzačního bonusu začnete tedy připravovat. Jenže jak dlouho to ještě

bude trvat? Kdy to bude realizováno? I když to bude zpětně vypláceno, kolika těm lidem to ještě reálně pomůže, když už budou dávno úplně na dlažbě? Zatím je to příslib. Takže dokud to není černé na bílém a dokud to nemají ti lidé na účtech, tak jim to je k ničemu.

Chceme, abyste rozšířili kompenzace i pro nepřímě zasažené. Takových jsou mraky. To jsou úklidové služby, prádelny a mnozí, mnozí další. Těm jste sice přímo podnikat nezakázali, zavřením odběratelů jejich služeb jste je ale od poptávky odřízli a nabídku jste jim dostatečně kompenzace.

Chceme, abyste nediskriminovali malé obchody vůči velkým řetězcům. Už se nesmí opakovat, že malý obuvník nebo knihkupec bude muset mít zavřeno, zatímco to stejné zboží si lidé koupí v supermarketu, který vesele jede dál a kterému vzrůstají tržby. Tohle je potřeba mimochodem přesně zapracovat do protiepidemického plánu. V tomhle konkrétním bodě má být PES ve svých jednotlivých stupních opraven. Je to tam? Ne!

TOP 09, ODS a KDU-ČSL předložily odškodňovací zákon. Víte, proč jej potřebujeme? Protože ti lidé potřebují mít jistotu. Jistotu toho, že když stát omezí anebo úplně zakáže jejich podnikání, tak má také on sám přímou povinnost jim pomoci s úhradou fixních nákladů. Prostě ve výši sta procent, když zakáže, ve výši padesáti procent, když jenom omezí. Tenhle zákon tady leží už ve Sněmovně mnoho týdnů, ne-li měsíců. Je možného ho kdykoliv projednat. Já budu usilovat o to, abychom jej příští týden, až bude řádná schůze Sněmovny, opravdu zařadili na program, aby se na něj dostala řada. A ukažte se, že to myslíte s tou pomocí lidem vážně. Zvedněte ruku pro to, abychom ho opravdu projednali, abychom zkrátili lhůty na projednávání a abychom ho měli zkraje příštího roku platný, aby mohl začít fungovat. Vy ho totiž potřebujete i jako takový bič sami na sebe v tom, abyste si přesně rozmýšleli, jestli sáhnete k těm plošným restrikcím, k těm plošným uzavíráním ekonomiky, anebo jestli si to přesně promyslíte, jestli nelze to řešit chytřejšími opatřeními. Chytřejšími, složitějšími. Ano, pravda, jednoduché je někomu něco zakazovat, ale kdybyste měli nad sebou i tento bič, tak věřím tomu, že byste s tím zacházeli právě jako s tím šafránem.

Takže milí podnikatelé a veřejnosti, opozice je opravdu nejkonstruktivnější, jak jen to lze. Teď jsem uvedla jenom pár příkladů toho, co jsme představili, prosazujeme, co jsme napsali, a to i bez armády úředníků, které my nemáme k dispozici. Nemáme žádné tisíce dalších lidí, žádná z opozičních stran. Děláme to s našimi kapacitami, které jsou oproti vládě úplně minimální. A přesto jsme připraveni kdykoliv vláda to, co nám shodí se stolu, pak to potichoučku zvedne o pár týdnů později, předloží to jako své, upraví na tom jenom pár věcí, jsme vždycky schopni a ochotni jí pro to zvednout ruku. Nikdy jsme to nedělali jinak po celou dobu této krize.

Co dnes ekonomika, podnikatelé a živnostníci a jejich zaměstnanci potřebují nejvíce? Aby stát zvládl ukočírovat epidemii chytře, aby už je nechal podnikat a vydělávat, aby v tom byl systém, ale takový, který nediskriminuje malé, který má logiku a smysl, kterému budou rozumět a který nebude v duchu: neumíme to jinak než vás zavřít doma, a ještě potom pohrozit vyšší pokoutou. To je teď novinka, se kterou přicházíte.

TOP 09 nabízí i pomoc při řešení právě té zdravotní části krize. AntiCovid tým, který jsme s kolegy z ODS a KDU-ČSL sestavili z našich odborníků a který spolupracuje i s nestrannickými experty, přichází každý týden s jasnými návrhy a doporučeními. Skutečně každý týden ti lidé jednají o tom, co je potřeba udělat. Připomenu, že už 9. 9. přišla TOP 09 s osmi konkrétní kroky, které je potřeba udělat, abychom tu situaci dostali pod kontrolu. Posílení hygienických stanic, zrychlení testování a zlepšení informovanosti

obvodních lékařů, cenově dostupné a kvalitní respirátory a roušky, efektivní ochrana rizikových skupin, zejména seniorů, jasný očkovací plán, skutečně chytrá karanténa, trasování, které bude fungovat namísto omezování celé společnosti, a dostupnost dat pro odbornou veřejnost.

Nyní navrhujeme zásadní přepracování "psa". A už tehdy, toho 9. září, tedy tři měsíce zpátky, jsme říkali: Připravte Česko, lidi na očkování. Němci už dnes mají očkovací centra, Britové už začali s očkováním, a co Česko? Strategie, která ještě potřebuje řadu oprav, když bude fungovat v lednu a když začneme s očkováním v lednu nebo únoru, tak budeme ještě slavit. A proočkovanost šedesáti až sedmdesáti procent populace, která je třeba, tak to skutečně není žádná sranda, ale velká logistická operace, do které je potřeba zapojit všechny zúčastněné.

Potvrzují slova jednoho z kolegů, předsedů stran, že jsem také nedostala žádný očkovací plán a strategii. Opravdu nic takového, ještě jsem ověřovala u svých asistentů, nám ani do e-mailu, ani do datové schránky nedorazilo. A do toho je tady mohutná antiočkovací dezinformační kampaň, kterou se promojuje populace stejně rychle jako samotným virem. Co s tím dělá vláda? Jak s těmi dezinformacemi bojuje? Kde je osvětová kampaň? Jak to, že už neběží? No, kde je? Nikde. Opět nic. Prosadili jsme usnesení tady ve Sněmovně s termínem, který měl termín už v polovině října. Ale je to marný, je to marný, je to marný. Nic. Nic nemáme. Alespoň že byl zastaven ten trapný projekt vývoje vlastní české vakcíny, ta slepá kolej, která předem byla odsouzena k neúspěchu a nad kterou se marnila energie místo toho, aby byly ten čas, energie a kapacity použity na věci, které jsou opravdu potřebné.

Jen aby k očkování bylo úplně jasno, já se určitě nechám očkovat. A vím, že to nebude v té první fázi. Nejsem ani z jedné z rizikových skupin, nejsem ani z té nepotřebnější skupiny zdravotníků a všeho tady toho personálu pečujícího v domovech pro seniory atd. Ti musí být jednoznačně první na řadě, spolu se starými a nemocnými lidmi. Ale my bychom skutečně měli jít jako politici příkladem. To, co se odehrává – a určitě i u vás v mailových schránkách, mně chodí co dvě minuty e-mail, který se tohoto tématu týká – je opravdu velmi nebezpečné. A já bych chtěla požádat tímto i pana premiéra, který tady o tom sice hovořil dnes při představování žádosti o nouzový stav, aby to nepodcenili. Naše poslankyně Helena Langšádlová k této věci už navštívila toho třetího ministra v pořadí, třetího ministra zdravotnictví, aby nabídla kapacity a pomoc nejenom své vlastní, aby právě s těmito věcmi se účinně bojovalo. Intenzivně několik měsíců se tomu věnuje, nabízí pomoc, tak jako nabídl Dominik Fierl pomoc ohledně webu, informačního webu, ale tato její pomocná ruka není vůbec opětována. A je to škoda a je to špatně.

Suma sumárum, vláda nevyužívá nouzový stav efektivně k řešení epidemie. Umí jen ty hloupé, tedy plošné kroky, kterými jsou uzavírány společnosti. A ta chytrá řešení, kdyby masivně testovala bezplatně co nejvíce lidí a motivovala je k tomu, kdyby do 24 hodin byly vytrasované úplně všechny kontakty nakažených, kdyby motivovala svým příkladem a připravila pořádně do detailu, ale opravdu do detailu vše k očkování, kdyby pomáhala lidem zasaženým ekonomickými dopady rychle, podtrhují slovo rychle, aby nikdo neměl strach z výpadku příjmů, že pro něj bude likvidační, tak tato řešení neumí. Vláda si tedy nezaslouží ani den nouzového stavu navíc. Neumí a nechce se poučit ze svých vlastních chyb. Neumí a nechce obnovit důvěru lidí. Umí, ale nechce přijímat návrhy opozice. Zato umí restriktce. Házení viny na lidi, vyhrožování, zavírání a decimování řady odvětví.

Nemáme absolutní důvěru, že umíte situaci zvládnout. Že umíte výjimečný stav, tedy nouzový stav, využít právě ku prospěchu a k řešení. Trik, že najednou po jedenácti týdnech, co je obnoven Ústřední krizový štáb, když vám teče do bot, když se situace zhoršuje, najednou řeknete "milá opozice, jmenujte si tam po svém zástupci, jste vítáni", tak na ten vám fakt naskakovat nebudeme. To není konstruktivní snaha vyvést zemi z krize. Kdyby o tohle vám šlo, tak to nabídnete okamžitě s aktivací Ústředního krizového štábu. Tohle je jen snaha mít alibi. Mít alibi pro vaše selhání, vaše chyby a u toho my vám prostě svítit nebudeme.

Klíčová rozhodnutí stejně nedělá právě Ústřední krizový štáb, ale vláda. A klíčová rozhodnutí stran ekonomické pomoci, stran těch řešení zdravotnictví by stejně nemohli naši zástupci prosazovat. Ta vláda má od nás všech těch námětů dost za celou dobu, a stejně si jede svou. Epidemie se pomalu zlepšovala, ale teď se začíná zhoršovat. A mě by zajímalo, máte to zanalyzované, proč tomu tak je? Co přesně za nárůstem počtu nakažených je? Na základě dat, ne dojmů. Na základě faktů a dat. Vy děláte rozhodnutí často právě na základě dojmů z fotek na sociálních sítích. Házíte vinu na občany, že prý jsou nezodpovědní, že se příliš srocovali. Fotky, které často i zkreslují, berete za bernou minci. Ale jaká je skutečnost? Policie, a myslím, že by to ministr vnitra potvrdil, protože ta data byla zveřejněna právě Ministerstvem vnitra, tak během tří dnů mezi, myslím, šestým a sedmým a osmým, nebo ještě možná o den dříve, prosincem, udělala celkem téměř 30 tisíc kontrol a z těch provedených kontrol zjistila pouhé 0,1 % nedodržování těch opatření. Takže vy jdete vyšší restrikcí, vy jdete vlastně ne už jenom zvednutým prstem, ale vyloženě zvednutým bičem. A tu důvěru nahrazujete právě tím. Přesto, že naprostá, drtivá většina lidí nepochybila. Dodržuje to. A samotná policie to potvrzuje.

Umíte tedy aspoň chránit rizikové skupiny, ochránit nemocné a seniory? No nemůžete. Nákaza se projevila už u 12 tisíc klientů v pobytových sociálních službách v České republice. I přesto, že byly po velkou část zakázány návštěvy. Opět jeden z našich návrhů, už z toho 9. září, před třemi měsíci. Chraňme hlavně a pořádně právě rizikové skupiny. Co jste udělali? Poslali pět roušek a jeden respirátor, nehygienicky zabalené v obálce před volbami? Otestovali až v listopadu – to už jsme také navrhovali v tom září – otestovali jste klienty i personál v domovech pro seniory. A i to se neobešlo bez problémů. Takže to zásadní, co by se mělo dít, chránit ty nejvíc ohrožené, to se zase neděje.

Náš návrh k řešení, abyste neřekli, že kdo nechce prodlužovat nouzový stav, tak tím říká: nechme epidemii ještě víc kulminovat a vymknout kontrole. Za prvé přepracujte "psa". Ať po semaforu, kterému došla energie, šáva, nevím, definitivně nepojde i tento systém PES. Opravenou verzi my jsme pro vás vypracovali, rádi vám ji poskytneme. Řada z těch stupňů vůbec nepotřebuje nouzový stav, a přesto, přesto bude v pořádku z hlediska zákonů.

Šlápněte na plyn v pomoci lidem. Prostě priorita má být pomoc v řádu dnů, ne týdnů či měsíců.

Schvalte odškodňovací zákon tak, aby pomoc byla vždy dopředu jasná, předvídatelná a firmy i živnostníci věděli, s čím mohou v případě dalších omezení, počítat. To pro jistotu, přestože ta plošná, hloupá omezení už nechceme.

Aktivně vyvracejte dezinformace. Ale opravdu aktivně s tímhle pracujte, je to obrovský problém. Informujte pravdivě a úplně, srozumitelně, tak aby lidé mohli znovu získávat důvěru a věřit vám.

Připravte jasný a kvalitní očkovací plán a vše potřebné, co s tím souvisí. Materiální zázemí atd., nebudu to vyjmenovávat. Ať už dnes může běžet registrace všech zájemců o dobrovolné očkování.

Umožněte lidem v domovech pro seniory a sociálních zařízeních styk s blízkými a rodinami tak, aby byla zajištěna jejich bezpečnost. Modely jsou, opět náš AntiCovid tým jej představil a navrhuje vládě, jak tohle konkrétně řešit.

Naučte se zvládat epidemiologickou situaci i bez prodlužování nouzového stavu donekonečna a nestavte to prosím tak, že kdo je proti nouzovému stavu, ten chce právě nechat epidemií vymknout kontrolu a další tisíce lidí zaplatit za vaši neschopnost životem.

Zdraví i životy lidí jsou i pro nás na prvním místě. O tom vás chci ubezpečit. Ale stejně jako vy neakceptujete naše konkrétní desítky řešení, návrhů, které přinášíme po mnoho měsíců, které se snažíme prosazovat ať už jako samostatné zákony, ať už jako pozměňovací návrhy, ať už jako usnesení přímo tady ve Sněmovně, tak my nemůžeme akceptovat to, že se jenom smějete do očí nám všem a s tímhle vším nepracujete. Tuto práci, kterou si s tím všichni dáváme v dobré víře, že chceme táhnout za ten jeden pomyslný provaz, jak nám tady bylo mnohokrát opakováno a nabízeno, tak tuto práci vy necháváte ladem. Tak my nemůžeme – ani to od nás nemůžete očekávat – zvednout ruku pro bílko šek třicetidenního nouzového stavu v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Pekarová Adamová. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura, připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dnes tady vláda, letos po třetí při druhé vlně covidu, žádá Sněmovnu o souhlas s prodloužením nouzového stavu o dalších třicet dnů. Pro naše hnutí SPD je opakované prodloužování nouzového stavu nepřijatelné, a proto žádost vlády nepodpoříme.

Vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM měla dost času připravit a schválit novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, aby mohla přijímat protiepidemiologická opatření podle potřeby a bez nutnosti vyhlášení nouzového stavu. To ale vláda neudělala, přestože přijetí novely by ve Sněmovně ve stavu legislativní nouze trvalo pouhý jeden den. Čili je zřejmé, že hlavním důvodem prodloužení nouzového stavu jsou veřejné zakázky, které lze v nouzovém stavu dělat bez výběrového řízení.

Pan premiér Babiš ale jako důvod uvádí vysoký počet zemřelých. Pan premiér by si měl vybírat inteligentnější poradce, protože rozhodně neuvěřím, že toto zdůvodnění je z jeho hlavy. Za prvé, v jistém smyslu rekordní, což ještě vysvětlím, máme počet zemřelých za říjen, a tak s tím lze těžko argumentovat v prosinci. Ale to, co mediálním expertům uniklo, je fakt, že sice roste počet úmrtí, ale je jasné, že umírají daleko více oproti jiným rokům lidé, kteří covid neměli. Co to znamená? Je to z velké části stres, zhoršená dostupnost a následné zanedbání zdravotní péče, méně pohybu, méně čerstvého vzduchu, zanedbaná prevence a další faktory. Paradoxně tyto lidi zabil nouzový stav a covidová panika. Tahle statistika zcela jasně říká, že nenormální stav, který vláda a média v zemi nastolily, zabíjí více než covid. Samozřejmě, že rakovina, cévní příhody, na které má stres a pohyb atd. přímý vliv, jsou zabiják číslo jedna. A chřipka nebo její sestra covid

sice průběh chorob zhoršuje, ale s jejich nebezpečností se rovnat nemůže, což je dobře, protože my opravdu skutečnou další masově smrtící chorobu nepotřebujeme.

Zemřelých navíc, které se nepodařilo přiřadit ke covidu, si je vědom i pan ministr zdravotnictví Blatný, který říká, cituji, že tito lidé zemřeli na něco, co je tu navíc oproti předcházejícím letům, ale není to covid. Proto je potřeba co nejdříve obnovit standardní zdravotní péči. Jenže zdravotní stav nezhoršuje jen omezená zdravotní péče. Tady bych dokonce zřejmě spolu se zdravotníky s panem ministrem polemizoval, jelikož to, co zhoršovalo zdraví, co zničilo imunitu, to skutečně byl a je několikaměsíční stres a omezení zdravých i nemocných a jejich péče a bylo by fajn, kdyby si to uvědomili všichni, jak ministři, tak i média, která v šíření stresu vedou první ligu.

Spousta lidí, vystrašená politiky a médií, začala zanedbávat ochranu svého zdraví, protože se tu šířil pocit, že jediný nebezpečný virus je covid. Podle průzkumu serveru lekarna.cz péči o zdraví utlumil skoro každý druhý respondent. Třetina uvedla, že obavy z nákazy změnilly jejich dosavadní péči o zdraví tak, že prevenci zatím vynechávají. Výsledkem je, že se množí případy, kdy je už pozdě, a pacienti, kteří byli na jaře ještě léčitelní, jsou dnes odsouzeni k smrti. To je přímý důsledek šíření poplašných zpráv o vraždě covidu, výsledek falšování statistik a překrucování dat, kdy naprosto lživě tady operují média například falešným výrazem o statisících vyléčených z covidu, přičemž o žádné vyléčené nejde, protože ti lidé ani nikdy nemocní nebyli, byli pouze covid pozitivní. Jenže bez falšování faktů by tu neměli tu ohromnou paniku, která přináší například mnohým tolik dobra ve formě milionových zakázek bez výběrových řízení.

Jak známo, tak polovina a možná někdy i více covid lůžek byla v některých nemocnicích obsazena pacienty, kteří nebyli nemocní, v podstatě šlo o sociální lůžka, a neúměrně se tak zatížil personál, který při péči musel dodržovat přísná a velmi zatěžující karanténní pravidla, a tím se pochopitelně zase ztížila péče o skutečně potřebné a ohrožené pacienty.

Statistici nám teď začínají ukazovat tvrdá fakta. Fakta o tom, že bylo namísto varování, abychom kvůli korona šílenství nedělali více škod než samotný vir. Několikrát jsem před tím varoval a dnes už o tom nemůže být pochyb. Nikdy jsem situaci nebagatelizoval a nebudu to dělat ani nyní. Situace je vážná, jelikož vláda nezničila jen ekonomiku, nepřivedla jen spoustu lidí do hmotné nouze, ale spousta lidí je ohrožena na zdraví kvůli zanedbané péči.

Měli bychom si nalít čistého vína a říci, že čím dříve se vrátíme do normálu, tím bude pro všechny lépe. To, že tu bude normální stav, přece nijak neznamená, že se ohrožení lidé nebudou chránit. Říkám a opakuji – chraňme ohrožené skupiny obyvatel a ostatní nechme žít a pracovat.

Polymorbidní lidi nebo lidi ve vysokém věku bohužel chřipka, viry či bakterie ohrožují odjakživa a popravdě řečeno, velmi staré lidi ohrožuje už i samotné delší ležení v nemocnici, takže není neobvyklé, když starý pacient přijde do nemocnice se zlomeninou a nakonec tam umře na zápal plic. Dnes se ovšem falšuje statistika tím, že pokud je čirou náhodou takto zemřelý člověk pozitivní na covid, tak podle nové ideologie umřel na covid. Jak už jsem tu kdysi zmiňoval, jde o známý italský model, kdy spousta lidí umřela zbytečně, a navíc ne na covid, ale díky kolapsu zdravotnictví způsobenému neúměrnou hysterií z covidu. Řekl bych, že tohle je skutečně šíření poplašných zpráv. A tím, jak vláda děsí lidi nouzovými stavy, přidává panickým zprávám na věrohodnosti a škody jimi způsobené jen zvyšuje.

Návrat dětí do škol zcela viditelně nemocnost nezvýšil, ale to, že v těch školách měsíce nebyly, je naopak zcela viditelně a měřitelně poškodilo, stejně jako zavření poškodilo i rodiče.

Zavírání malých českých obchodů pochopitelně také fakticky nikomu neprospělo, když zároveň vládou vyvolené nadnárodní supermarkety anebo hobbymarkety pouze praskaly ve švech, aniž by kdokoli řešil, že se tam mačkaly stovky lidí. A to nemluví ani o tom, jak zásadně ekonomicky poškodila vláda tímto rozhodnutím české živnostníky, české malé podnikatele a jejich zaměstnance, jelikož nadnárodní hypermarkety se stejným sortimentem mají otevřeno, a dokonce ještě rozšiřovaly ty plochy, kde prodávaly boty a textil, a užívaly si ty velké zisky na úkor českých podnikatelů a českých firem a jejich zaměstnanců. Přitom teď před Vánoce jsou důležité tržby.

Na závěr bych okomentoval vládní návrh zákona omezující občanské svobody občanů. Vláda připravila na poslední chvíli paskvil s cílem vytvořit instituci nazvanou centrální úřad státní hygienické služby. Tento úřad v podřízenosti státního úředníka by měl mít dokonce větší kompetence než vláda a bez kontroly Sněmovny by umožňoval zásadně omezovat práva a svobody občanů. Tento návrh obsahuje také změnu zákona o elektronických komunikacích, který by umožnil tomuto úřadu vyžádat si od mobilního operátora data o pohybu osob již s pouhým podezřením o nákaze, a to bez jejich souhlasu a zpětně. Jde v podstatě o šmírování. Takto koncipovaný vládní návrh je pro SPD zcela nepřijatelný a v žádném případě jej při hlasování nepodpoříme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Nyní pan místopředseda, předseda ODS Petr Fiala. Připraví se pan místopředseda vlády a předseda sociální demokracie Jan Hamáček. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, na úvod jasně řeknu to základní sdělení. Občanská demokratická strana nepodpoří prodloužení nouzového stavu. Konstatuji, že je to poprvé. Poprvé, co nepodpoříme prodloužení. My jsme v minulosti vždycky debatovali o té délce a vhodnosti toho, s čím přichází vláda, ale nakonec jsme v nějaké formě prodloužení nouzového stavu vždy podpořili, vždy jsme pro to zvedli ruku, i když s řadou výhrad. Ale tentokrát máme pocit, že už to dále nejde, a naše hlasy pro podpoření nouzového stavu v tomto případě nebudou, nebo naše hlasy nepodpoří prodloužení nouzového stavu.

Já mám pocit, že ta debata je často interpretována tak, že to je diskuze mezi nějakými odpovědnými a těmi, kteří jsou lehkomyšlní, mezi ochránci zdraví a neodpovědnými blázný. Ale to tak není. Ta diskuze o nouzovém stavu určitě o tomto není. Je to diskuze o rozumnosti, přiměřenosti, srozumitelnosti opatření, která se přijímají. A tu rozumnost, přiměřenost a srozumitelnost, to bych podtrhl. A taky je to samozřejmě diskuze o politicko-právním zdůvodnění těch opatření, jejich režimu a nástrojích, které má, může, musí vláda používat. Já se k těm právním věcem ještě za malou chvíli dostanu.

A je to tak trochu opravdu pořád dokola. Vždycky přicházíme s požadavky, kritikou, podněty, nápady, podanou rukou. A vláda vždycky říká ano, my to zohledníme, už příště to bude jinak, a teď je složitá situace, a příště je to zase stejně. Tak si vzpomeňte, řada mých předřečníků tady už o tom mluvila, spousta těch příkladů uvedla – vždyť je to

pořád dokola. Měli jsme Semafor, ten neplatil, nefungoval, tak se udělá něco jiného, přišlo se se "psem", ten PES už taky úplně neplatí. Přestal platit pro školství, pak přestal platit ten jeho harmonogram, teď už neplatí ani body, tak už je nějaký MEZIPES, a pořád dokola.

A tady nejde o to, jestli to vyhovuje opozici, nebo nevyhovuje. Tady jde o to, že to je absolutně nesrozumitelné pro občany. Vždyť u toho "psa" jim bylo slibováno, teď si to bude moct každý spočítat, teď bude moct každý podnikatel vidět, co ho čeká, teď budeme všichni vědět, jaká opatření přijdou, když... A vidíte, je to zase úplně jinak. A my jsme přesvědčeni, že takhle to opravdu nemůže pokračovat.

Nebo jeden příklad: diskriminace malých prodejců, malých podnikatelů, která nemá žádné zdůvodnění epidemiologické, zdravotní, nemá prostě tento důvod, je to nelogické opatření. My jsme na to upozorňovali od poloviny listopadu. Snažíme se, aby vláda s tím něco udělala, ale zatím s nějakým racionálním řešením vláda nepřišla.

Já bych těch příkladů problémů a nesrozumitelných věcí a věcí, které se mění z hodiny na hodinu, lidé se na to nemohou připravit, o tom bych mohl mluvit dlouho, mohl bych mluvit o tom zklamání, nedůvěře, obavách lidí, podnikatelů, právě těch drobných, kteří si s těmi všemi změnami už těžko poradí, a mohl bych o tom mluvit opravdu dlouho. Ale chci se dotknout něčeho jiného a to je ta diskutovaná otázka, opakovaně diskutovaná otázka, jestli vlastně vláda pro to, abychom tu měli určitá opatření – a myslím, že se všichni shodneme na tom, že některá ta opatření jsou potřebná a mohla by být dělána rozumně –, zda tedy vláda na tato opatření potřebuje nouzový stav. Ta debata se tu vede dlouho.

My jsme si na to nechali udělat takovou důkladnější právní analýzu a z ní vyplývají následující věci.

Ta právní odpověď je samozřejmě založena na srovnání pravomocí vlády za nouzového stavu, tak jak jsou uvedeny v § 5 až 7 krizového zákona, s pravomocemi Ministerstva zdravotnictví a krajských hygienických stanic, tak jak jsou uvedeny v § 69 zákona o veřejném zdraví, a tyto pravomoci mohou uplatňovat jak ministerstvo, tak krajské hygienické stanice i bez nouzového stavu. Tady to porovnávání v právní analýze, kterou máme k dispozici, je logické a tuto dělící linii vlastně uplatňuje i dostupná judikatura, ta, která je dostupná, je zatím – nevím, jestli to slovo zatím sem patří – na úrovni Městského soudu v Praze.

Z toho, co se tady ukazuje, a z toho srovnání vyplývá následující věc. Skutečně za nouzového stavu – a pouze za nouzového stavu – je možné plošně omezit svobodu pohybu a pobytu, omezit právo na pokojné shromažďování, omezit právo na provozování podnikatelské činnosti, ukládat pracovní povinnost nebo výpomoc, nařídít nasazení vojáků v činné službě a jednotek požární ochrany k provedení krizových opatření, nařídít přednostní zásobování kritické infrastruktury a omezit vstup na území České republiky osobám, které nejsou občany České republiky.

Toto jsou věci, ke kterým, jak se zdá, skutečně je potřeba nouzový stav. Ale – a to je důležité – i bez nouzového stavu je možné na celostátní, ale taky na lokální nebo regionální úrovni provádět plošně následující opatření: nařídít povinnou ochranu nosu a úst uvnitř i venku, zakázat nebo omezit hromadné akce, slavnosti, divadelní, filmová představení, sportovní shromáždění, jiná shromáždění, trhy apod., uzavřít nebo omezit provoz zdravotnických zařízení jednodenní nebo lůžkové péče a zařízení sociálních služeb, uzavřít nebo omezit provoz škol, školských zařízení, zotavovacích akcí, uzavřít

nebo omezit provoz ubytovacích podniků, uzavřít nebo omezit provoz stravovacích služeb nebo vyčlenit lůžka ve zdravotnických zařízeních. To jsou všechno opatření, znovu připomínám, která lze provést mimo nouzový stav, a ta opatření nařizuje buďto Ministerstvo zdravotnictví, to je jasné, pokud mají být provedena celostátně nebo pokud mají být provedena pro několik krajů souběžně, anebo krajské hygienické stanice, pokud opatření mají platit pouze pro jeden kraj, tedy mají platit lokálně, nebo chcete-li regionálně.

A je jasné, a to taky vyplývá z těch právních ustanovení, ať už je nouzový stav, anebo není nouzový stav, tak všechna uvedená opatření musejí být vždy vhodná, potřebná a přiměřená aktuální situaci. A to se obáváme, a bylo to tady ukázáno na řadě příkladů, že všechna ta opatření, se kterými vláda přichází, nejsou. Ale znovu opakují, i z té právní analýzy vyplývá, že vláda zdaleka bez nouzového stavu není bezmocná. To, že by nepokračoval nouzový stav, neznamená, že se všechno otevře, že vláda nemůže přijímat žádná opatření, že jsme úplně bezbranní, že všichni se budou všude shromažďovat, že všechno bude otevřeno donekonečna. Není to pravda. Vláda má dost nástrojů na to, aby rozumným způsobem i bez nouzového stavu opatření, která jsou vhodná, potřebná a přiměřená dané situaci, přijímala.

Chci skončit velmi pozitivně. Chci skončit, celé to moje vystoupení bylo velmi pozitivní, ale chci skončit skutečně znovu nabídkou vládě, abychom na těch věcech, které jsou před námi, které nás čekají a které jsou velmi důležité, abychom na nich spolupracovali. Už tady byl zmíněn společný AntiCovid tým, tým expertů, který jsme sestavili, naše koaliční strany ODS, KDU-ČSL a TOP 09, a který přichází s řadou konkrétních řešení. Já tu jenom připomenu, už to tady zmiňovala paní předsedkyně Pekarová Adamová, třeba ten dnes veřejnosti představený výstup našeho AntiCovid týmu, kde odborníci přicházejí s řešeními a s konkrétními návrhy úpravy toho systému PES, tak aby skutečně fungoval, abychom nemuseli mít nouzový stav už v tom prvním, nebo nejnižším stupni. Je tam řada návrhů, jak si s tím poradit, a je tam i to řešení, jak dál nediskriminovat maloobchod proti velkoobchodu. To, co si myslím, že jsou věci, které jsou jakýmikoliv zdravotnickými nebo epidemiologickými důvody neobhajitelné.

Je tam třeba i to řešení problémů v domovech pro seniory, jak umožnit pacientům nebo lidem-klientům styk s příbuznými a rodinou. A to, co pokládám za mimořádně důležité, je tam i způsob, jakým je potřeba připravit očkovací plán a co má v této věci vláda udělat. Pokud opravdu s něčím souhlasím, co zde bylo řečeno panem premiérem a panem ministrem zdravotnictví, tak je to ta potřeba a opravdu nutnost připravit se dobře na očkování, přesvědčovat lidi o tom, že očkování je skutečně cesta, kterou si s covidem, s koronavirovou krizí můžeme do budoucna poradit. A všichni víme, ať už z výzkumů, nebo i z reakcí lidí, veřejnosti, z reakcí ve svém okolí, že nás tady čeká spousta přesvědčovací práce.

Takže my jsme připraveni s vládou diskutovat. Máme odborníky, máme i řešení, která předkládáme a kde bychom chtěli slyšet i názor vlády. Jsme připraveni se domluvit na řadě věcí. My jsme se dali dohromady, ODS, KDU-ČSL a TOP 09, abychom spojili síly, abychom nabízelí ještě lepší řešení než jednotlivě, a náš AntiCovid tým ukazuje, že tohle dělá, a myslím si, že to je podaná ruka, kterou by vláda mohla využít. Ale to, co po nás nemůžete chtít, a myslím, že jsem to zdůvodnil právně, politicky, věcně, fakticky, to, co po nás nemůžete chtít, je, abychom dnes znovu zvedli ruku pro pokračování nouzového stavu.

Občanská demokratická strana pokračování nouzového stavu nepodpojí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Petru Fialovi. Ještě než dám slovo místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od ministra zemědělství Miroslava Tomana. Nyní má tedy slovo pan místopředseda vlády, ministr vnitra a předseda ČSSD Jan Hamáček. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, hezký den. Zatím to dnešní odpoledne probíhá podle očekávání. Chvilí po začátku schůze oznámili poslanci za KSČM, že jsou ochotni podpořit prodloužení nouzového stavu. V té chvíli odlehlo všem těm, kteří deklarovali, že nouzový stav za žádnou cenu nepodpoří, protože už jim je jasné, že jejich hlasy nebudou potřeba a nebude tady to riziko, že by snad hlasovat museli, protože věřím, že opravdu ani oni nemůžou myslet vážně, že bychom to toho třináctého celé otevřeli. No a jsme zpátky v tom klasickém programu, kdy tady vystupuje jeden opoziční politik za druhým a probíhá tady bití vlády klackem po hlavě za vládní opatření.

Chci jasně říci, jsme bití za ta vládní opatření, která v relativně krátké době byla schopna stáhnout čísla mezidenních nárůstů ze 16 tisíc na 5 tisíc. Není to ideální, chtěli jsme víc, chtěli jsme ještě níže, ale co nemůžete zpochybnit, je fakt, že ta opatření fungovala. A fungovala proto, že byla komplexní.

Já jsem pečlivě poslouchal Petra Fialu, jak tady vyjmenovával, co všechno by šlo bez toho nouzového stavu. No jo, ale to by nestačilo. A byli bychom v situaci, že bychom brzdili, brzdili, ale nebyli bychom na pěti tisících, byli bychom dneska na nějakých devíti a před námi by byl výhled, že to na těch pět dobrzdíme někdy v půlce ledna, a kdo ví, jak by to celé vypadalo ve zdravotnictví. Prostě a jednoduše, ta vládní opatření zabrala. To, že nejsou ideální, a to, že občas člověk někde udělá chybu, úředník někde něco přehlédne, to se prostě stává.

Tak dneska je aktuálně hitem to, že si v hospodě nekoupíte petflašku piva, abyste ji odnesli domů. Já jsem pečlivě poslouchal tiskové konference a poměr dotazů na petflašky piva a možné nárůsty nemocných a zemřelých, to bylo tak jedna ku pěti. Všechny nás zajímá, jestli si ti lidé můžou koupit to pivo, ale co by se stalo, kdyby náhodou ten nouzový stav neprošel, že bychom zase zahltili nemocnice nemocnými, že by zase stoupaly počty úmrtí, že by to ten zdravotnický systém podruhé už asi neunesl, protože ti lidé jsou unavení, dělají na směny, už melou z posledního, a tady prostě půlka Sněmovny by byla ochotná deklarovat, že prostě pro to hlasovat nebude, ať se děje, co se děje, kdyby čert na koze jezdil. Ale hlavně že řešíme petflašku. Jasně, stala se chyba, Ministerstvo zdravotnictví to opraví a od zítra si tu petflašku budou moci lidé v hospodách koupit. Ale z mého pohledu to tak trošku ilustruje kvalitu té debaty, která tady probíhá.

Já bych uvítal, kdyby tady ta každodenní burza nápadů, která se tady v Poslanecké sněmovně děje, a každý nabízí nějaká ta dobrá řešení, tak ať se koná, ale proboha proč to každých těch čtrnáct dnů spojujeme se zásadní bitvou o bytí a nebytí nouzového stavu, ze kterého jsme udělali fetiš, resp. jste udělali fetiš? Já mám zavalený e-mail dopisy zoufalých občanů, které jste přesvědčili o tom, že konec nouzového stavu je zážrak, který z nich sejme covid. Skončí nouzový stav, končí covid a bude tady všude dobře a všechny ty problémy, které nás trápí, zmizí jak mávnutím kouzelného proutku. Toto je reálný stav, v toto ti lidé věří a je to dáno tím, jak jsme tady zbožštili ten institut

nouzového stavu a vzbuzujeme v lidech naději, nebo vzbuzujete v lidech naději, že až skončí nouzový stav, tak že bude dobře. Nebude. Když skončí nouzový stav předčasně, tak to bude průšvih. A průšvih takového rozměru, že může zastínit i ty měsíce, které jsou za námi a které rozhodně lehké nebyly. A jestli jsme to díky obrovskému úsilí lidí v první linii a do jisté míry jejich sebeobětování, protože to bylo maximální nasazení, takže jsme tu zatačku vybrali po dvou kolech, tak se bojím, že podruhé už by se to podařit nemuselo.

A já samozřejmě chápu, že tady probíhá nějaký politický střet. Já chápu, že opozice je tady od toho, aby vládu kritizovala a tepala, ale ono je to takové dvousečné, nebo je to taková politika dvou tváří. Tady vždycky vystoupí někdo z opozice a strhá tu vládu, jak to dělá blbě, a končí tou druhou tváří a říká: no ale my jsme připraveni spolupracovat a táhnout za jeden provaz. A pak ještě samozřejmě nezapomene k tomu přidat, že ta vláda vlastně vůbec nemá žádnou důvěru společnosti, protože jí lidi nevěří a jsou zmatení. No samozřejmě že jsou zmatení, když jim to celou dobu říkáte, jak to děláme blbě. A pokud tady ze začátku byly nějaké snahy a výzvy k tomu, ať se tady táhne za jeden provaz, tak tady se netáhne za žádný jeden provaz, tady se do lidí hustí, že cokoli ta vláda udělá, je špatně, je to katastrofa, a kdyby u toho byli kolegové z opozice, tak by to samozřejmě dle jejich rétoriky bylo podstatně lepší. To samozřejmě tu důvěru lidi žádným způsobem nepovzbudí, a bohužel ale je to v poslední době způsob, jakým se v té Poslanecké sněmovně debatuje a jak se ty věci eskalují.

Já sem nechci zatahovat jiné případy, ale vzpomeňte si na téma Bečva. Ze šetření jedné ekologické havárie se tady udělala de facto politická show, kdy se tady v přímém přenosu vyšetřovalo, tady v Poslanecké sněmovně, a bohužel to vedlo až k tomu, že si někdo sáhl na život. V tomto případě jsme obviňováni z až kriminální neschopnosti, různí jedinci nám vzkazují, co všechno se sebou máme udělat, co jsme všechno provedli, za co všechno neseme odpovědnost. Končí to tím, že už druhý ministr musel dostat ochranku, protože jim vyhrožují věcmi, které jsou za hranicí. Ta společnost je prostě polarizovaná a v té nejhorší době má pocit, že ten stát netáhne za jeden provaz, ale jedni táhnou tam, druzí sem, a je z toho zmatek.

Do toho samozřejmě přijdou různé dezinformace, po kterých je tady voláno, ať je vyvrácíme. No kdybychom nemuseli jednou za čtrnáct dní stát tady a strávit tady celý den, tak možná by na ty dezinformace vyšel čas. Ale možná taky, když už opozice chce přiložit ruku k dílu, tak bych uvítal čas od času nějaké prohlášení autority z opozice, jak to s těmi dezinformacemi je. Možná by to pomohlo a možná to může být začátek nějaké spolupráce, protože v tom se s vámi shodnu, to nás ničí a to ničí tu společnost. Ale já tady bohužel v realu tu vůli po spolupráci moc nevidím.

Máme tady nějaký systém, po kterém se dlouho volalo, takzvaný PES. Všichni, si myslím, ho přivítali. No vydržel nám asi týden. Pak už na tom minulém jednání tady začaly padat různé návrhy, jak ho přepsat. Vypadalo to jako takový seminář, kde si každý napíše svého "psa" a pak z toho uděláme nějaký kompromisní mix. No tak se to posunulo do situace, že kolegové z opozice si napsali vlastního "psa" a teď asi budeme diskutovat, jestli bude platit ten vládní PES, nebo jestli máme přidělat nebo vzít toho opozičního, a zase z toho bude zmatek.

Já jsem rád, že se nám podařilo aspoň dohodnout to, že tedy vzešla nabídka opozičním stranám, ne všichni to využili, aby se účastnili jednání Ústředního krizového štábu. Možná si některé věci můžeme vyříkat tam. Ale tak jak to tady všichni společně vedeme, tak to daleko nedovedeme. Protože ta epidemie neskončí. Ta epidemie neskončí Vánoce. Tedy jestli výsledkem té debaty je, že KSČM navrhuje prodloužení

nouzového stavu do šestadvacátého, pokud dobře počítám, no tak co bude efektem? Sejdeme se tady dvaadvacátého, předpokládám, že na Štěpána tady nebudeme, a tady to kolečko se znovu zopakuje. A zase kolegové z pravice budou doufat, že KSČM zase přidá 14 dní. Protože prostě ten nouzový... a nebudeme v nějakém druhém nebo prvním stupni, kde možná to půjde bez nouzového stavu. Ta čísla říkají něco úplně jiného. Ta čísla říkají, že to bude zárazek, když příští týden to bude na trojce. Já si myslím, že spíš na čtyřce. A ukazuje to, že ten boj prostě bude dlouhý a bude nepřijemný.

A souhlasím s těmi, kteří říkají, že tím řešením je očkování. Ale zase, ještě ani nedorazila ani kapka vakcíny, a už je to zase všechno blbě. Vláda tady připravuje, pan ministr se svým týmem na tom strávili spoustu času, připravují vakcinační strategii. Dneska jsme ji diskutovali na Ústředním krizovém štábu. Dáme termín po dohodě s panem hejtmanem Kubou jako šéfem Asociace krajů, který na rozdíl od kolegů z ODS tady k tomu přistupuje konstruktivně. A máme dohodu na tom, že to projednáme v rámci videokonference s hejtmany. Shodneme se na tom, probereme to, co je potřeba, jaká bude role krajů, jaké budou logistické potřeby a tak dále. A potom se to může spustit. Ale tady opravdu ještě ani nevíme, která z těch vakcín přijde dřív, ale už tady slyšíme z úst opozičních politiků, jak je to všechno špatně a že jsme vybrali blbou vakcínu, protože Němci mají jinou a budou ji mít dřív. Evropa ji bude mít všechnu stejně, protože se čeká na schválení příslušné evropské agentury. Ale i na tom očkování je vidět, že ještě jsme ani nezačali, ale už spousta lidí tady ve Sněmovně ví, jak to všechno bude špatně.

A v takovéhle atmosféře lidi mají jít a nechat se očkovat? Vy tady voláte po jednotě, voláte po tom, přesvědčujte ty lidi, jediná šance, jak se zachránit, je očkování, a současně ten projekt strháte, ještě jste ho ani nečetli. Tak to je bohužel aktuální smutná realita české Poslanecké sněmovny.

Já jsem rád, že KSČM se rozhodla ty hlasy dát. Koupili jsme si tím, nebo máme díky tomu dalších 14 dní. Opozice zase může si připravit za těch 14 dní další projevy, jak to děláme blbě, a sejdeme se tady dvaadvacátého. Ale věřte, že já, když sleduji tu debatu ve světě a ty argumenty, že tady vláda dostala nějaký bianko šek 31 dní. Tady jsou státy, které mají odhlasované nouzové stavy někdy do půlky jara příštího roku. Nikdo to neřeší, protože prostě vědí, že to bez toho nouzového stavu nezvládnou. Akorát my máme to české specifikum, že si to tady každých 14 dní sadomasochisticky zopakujeme, a ty lidi na to koukají a nevěří svým vlastním očím.

Já vím, že to nezměním, protože je to ideální prostor k prezentaci, je to ideální prostor k tomu, jak tady vládu v tom koupat. Ale možná, kdybychom se dohodli, že ten nouzový stav prodloužíme o třicet, a pak zařadili jednou za 14 dní na půl dne, nějaký půlden debaty o tom, jak to vypadá, tak by to možná bylo smysluplnější a každopádně pochopitelnější z hlediska veřejnosti. Věřte, že my si to ve vládě neužíváme, děláme, co můžeme, tak abychom tu situaci zvládli. Ale hlavně všichni ti, kteří jsou zde v tom přímém kontaktu, dělají, co můžou, ale spousta z nich už nemůže. A to, co slychají z této debaty, jim asi na naději nepřidá. Je to škoda, ale je to tak. I přesto ale já si pořád myslím, že to tak nějak zvládneme. Ale bylo by to jednodušší, kdyby tady byla větší vůle po spolupráci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme ve vystoupení s přednostními právy. Za klub KSČM pan poslanec Ondráček. Připraví se pan předseda Jurečka. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, vyslechl jsem si, myslím, už asi skoro všechny poslance s přednostním právem z opozičních stran. Takže já to asi dokončím.

Všechno, co jsem vlastně doteď slyšel, je, že opoziční strany nepodpoří prodloužení nouzového stavu, unisono všichni v podstatě by šli na ukončení nouzového stavu od neděle tohoto týdne. Já to samozřejmě беру na vědomí. Je to jejich politika, jejich rozhodnutí. Akorát jsem neslyšel, jak by postupovali oni. Co všechno by udělali, jak by to svým způsobem řešili. Nějaké nástiny tady byly, ale vždycky to bylo takové v té obecné rovině, co by se mělo, jak by se mělo a co je potřeba. Já myslím, že co by se mělo, jak by se mělo a co je potřeba, ví skoro každý. Vědí to i ti chlapi v hospodě, kteří o tom diskutují, protože těch možností je vždycky hodně. Ale udělat kus toho rozhodnutí není nikdy jednoduché. A já jsem třeba to jedno rozhodnutí musel teď také dělat, když jsem musel dát nějaké doporučení svým kolegům v rámci poslaneckého klubu.

Byla zde vznesena otázka, zda je potřeba vůbec nouzový stav, nebo zda můžeme postupovat podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Poměrně analyticky to popsal pan předseda Fiala, který dal výčet toho, co vláda může v nouzovém stavu a na co pak naopak ten nouzový stav už nepotřebuje. Ten výčet byl velmi dobrý. A já se zastávím u té jedné položky, která je mně nejbližší a je strašně důležitá, protože tam jsme viděli tu potřebnost nouzového stavu. A bylo zmíněno nasazení armády a hasičů.

Já jsem byl dnes po dlouhé době, bohužel vládě to trvalo velmi dlouho, s některými kolegy z opozičních stran účasten jednání Ústředního krizového štábu. Takže vládě za to děkuji, že po tak dlouhé době nakonec došla k závěru, asi tuší, že nouzový stav může trvat ještě řadu měsíců a že by s námi některé věci mohli konzultovat, protože ty konzultace jsou potřeba. Takže tam, pokud si dobře pamatují, zaznělo, že armáda byla nasazena teď v rámci nouzového stavu za ty dva měsíce v podstatě na 61 místech, jestli si to tak dobře pamatují. Možná že úplně ne, ale šedesátka tam určitě padla.

Mně utkvělo v paměti nasazení armády, které trvalo, nebo trvá, možná ještě bude trvat, u Zdravotnické záchranné služby hlavního města Prahy, kde armáda funguje jako řídicí, popřípadě možná i další funkce už po dobu skoro dvou měsíců. A proč nám funguje? No protože Zdravotnická záchranná služba má asi větší počet výjezdů nebo jí chybí lékaři, popřípadě zdravotníci záchranáři.

Já jsem dnes na Ústředním krizovém štábu vznesl dotaz, jak na tom jsou bezpečnostní sbory, kolik chybí lidí a jakou máme nemocnost, nebo popřípadě karanténu. Ta čísla jsem bohužel zapomněl, ale jsem schopen to dát trošku z hlavy. 4,5 tisíce příslušníků Policie České republiky z nějakých důvodů není ve službě. K tomu je dalších 1,5 tisíce příslušníků, kteří jsou v karanténě nebo jsou COVID pozitivní. To znamená, chybí plus minus 6,5 tisíce policistů pro přímý výkon služby. Pan policejní prezident psal ve zprávě, že to je cca 11–12 %, možná větší číslo. Vězeňská služba mi napsala čísla plus minus 600 odsouzených nebo lidí vykonávajících výkon trestu nebo vazbu, kteří jsou teď v karanténě, a několik set příslušníků, 150, nějaký podstav, plus ty další věci.

Pokud vzpomínáte, minulý týden jsme tady řešili ve stavu legislativní nouze zákon, kdy jsme umožňovali, aby v případě potřeby mohla Vězeňskou službu nahradit Policie České republiky, protože už zákon o policii v § 22 říká, že v případě, že policie nezvládá, může povolát k plnění úkolů policie armádu, celníky i Vězeňskou službu. Vězeňská služba nic takového neměla, teď to má v zákoně, protože taková situace může nastat.

Vězeňská služba nemůže zavřít ani jedno oddělení, ani jednu věznicí, protože i tak má naplněnost více než 100 %. Jak to funguje v některých věznicích, radši ani nebudu zmiňovat, to je na jiné místo.

Takže to jsou všechno lidi, kteří jsou v té první linii, ti jsou pro mě nejdůležitější, včetně těch zdravotníků, kteří tam jsou a kteří, jak bylo několikrát zmíněno, jedou na plné obrátky, na plný výkon, jsou ještě za hranicí toho svého výkonu a jedou na doraz. Povolávali jsme studenty, nebo nařizovala se práce studentům, medicům, záchranářům a studentům posledních ročníků středních škol zdravotnických oborů, několik stovek jich bylo nasazených, samozřejmě řešili jsme i ten problém, jestli je to nasazování – pan doktor Kaňkovský to zmínil, myslím, dneska – úplně optimální a jestli by se to dalo řešit jinak atd. A líbilo se mně na tom Ústředním krizovém štábu, že se hledá snaha problémy řešit a pokud možno vyřešit. A to bylo v tom jarním Ústředním krizovém štábu a probíhá to i teď v tomhle podzimmím Ústředním krizovém štábu. Od toho to je ústřední krizový, aby to bylo operativní. Takže probíhá to, funguje to. Ale bez těch lidí, kteří dneska posilují ty zdravotnické záchranáře, ty lidi v první linii, bez těch vojáků, hasičů, by to prostě, přiznejme si to, nešlo. Nešlo. A jestli chceme, aby přišel totální kolaps českého zdravotnictví, tak pojďme tou cestou, kterou navrhuje vy, ukončit ten nouzový stav k 24.00 této soboty.

My se snažíme chovat odpovědně a vzali jsme na vědomí data, která přišla, když došlo k rozvolnění nouzového stavu minulý týden ve čtvrtek. Nejprve jsme si mysleli, že to bude v pondělí, vláda to odsunula do čtvrtka, a najednou po pěti dnech přicházejí nová data s novými nárůsty, a najednou vidíme, že je něco špatně. Ale položme si otázku, proč je to špatně, když pan ministr zdravotnictví říká, že inkubační doba je mezi sedmi a deseti dny. To přece k tomu rozvolnění ještě nedocházelo, to ještě byl ten čtvrtý stupeň a byla ta opatření, která byla před tím čtvrtkem. To znamená, důvodem muselo být úplně něco jiného. A my víme co? Nevíme co. To znamená, my bychom měli dát prostor pro to, aby odborníci z Ministerstva zdravotnictví zjistili, co je příčinou toho nárůstu, a mohli na to nějakým způsobem reagovat a přijmout vhodná opatření. Opatření, která jsou, jak zmínil pan místopředseda Fiala, vhodná, potřebná a také přiměřená.

Byla zde několikrát zmíněna diskriminace velkoobchodů vůči maloobchodníkům. Já myslím, že tato věc je v podstatě vyřešena, protože pan ministr zdravotnictví už několikrát řekl, že jsou připraveni o této věci jednat, a pokud budou maloobchodníci splňovat podmínky, které jsou dány pro velkoobchod, nemělo by dojít do budoucna i v případě, že by muselo být přistoupeno k znovuzavedení čtvrtého stupně, k uzavření těchto provozoven. To samé samozřejmě platí pro živnostníky, ať to jsou kadeřnice, pedikérky, čalouníci, cokoli jiného. Prostě pokud nastaví PES, Ministerstvo zdravotnictví, nějaká pravidla a živnostník je bude splňovat, tak by neměl být důvod, aby i v případě návratu do čtvrtého stupně došlo k tomu plošnému uzavření.

Víte, pro nás by mělo být také důležité, protože žijeme uprostřed Evropy, jaká je situace v zahraničí. A to je nejčastější, co my řešíme, jak na tom jsou kolegové z Rakouska, z Německa, Slováci, Poláci. Rakušáci, jestli jsem dobře vnímal, odpískali zimní sezónu. V podstatě my už se tam nedostaneme bez karantény. Pokud vím, tak Bavorsko zrušilo tzv. malý pohraniční styk, tzn. už si tam nezajedete na nákupy. Němci, pokud jsem dneska zaregistroval v rámci Ústředního krizového štábu, by měli kolem Vánoc zavést celonárodní tvrdý lockdown. Takže ta situace taková je. Jak jsou na tom Poláci, víme, tam ta nákazovost je ještě daleko větší a ta opatření, která jsou.

Já jsem teď před chvilinkou krátce mluvil s panem ministrem zdravotnictví a reagoval jsem na to, co říkal Honza Hamáček, pan ministr vnitra, že by bylo asi dobré, kdyby nám vláda předložila, jaké nouzové stavy, popř. obdobná opatření v nouzovém stavu jsou v zahraničí a na jak dlouho to mají udělané včetně toho, co můžou. Pan ministr říkal, že něco podobného už připraveného mají a že by bylo asi dobré, kdybychom to dostali. Protože, přátelé, kolegyně a kolegové, nejsme jedinou zemí, která žije v Evropě v nějakém nouzovém stavu. Jsou to v podstatě všechny země kolem nás, v podstatě celá Evropa se potýká s tímto bojem.

Vývoj této nemoci je dynamický a nelze předem říci, jak se to bude vyvíjet. My můžeme mít na základě nějakých vývoju a statistik určitý předpoklad, ale nemusí se nám vždycky zhodnotit. Takže vzhledem k tomu, jak jsem zmínil, ta inkubační doba je sedm až deset dní a otevřeli jsme před čtyřmi pěti dny, resp. přešli ze čtvrtého do třetího stupně, i když teď už jsme skoro zase na tom zavést zpátky čtvrtý stupeň, byť s jinými omezeními, tak jsme se jako klub KSČM po diskuzi i včetně toho, že jsme diskutovali s panem ministrem – a za to děkuji – dohodli, že navrheme ctěné Poslanecké sněmovně prodloužení nouzového stavu do – já si dovolím opravit pana ministra vnitra – 23. 12. včetně, a to právě proto, aby měla vláda možnost vyhodnotit ta data, která přicházejí, která bude mít v průběhu toho rozvolnění, a předpokládám, že se jí podaří zjistit, když to jenom trochu půjde, kde jsou ohniska, popř. kde jsou ta místa, odkud dochází k tomu přenosu. A v případě, že by bylo potřeba, tak jsme připraveni o této věci znovu jednat dvaadvacátého, kdy bude, jak zmínil pan ministr, schůze Sněmovny.

Takže náš návrh za klub KSČM jsem představil – 23. 12. včetně. Nechceme být takoví, jako jsou kolegové z ostatních opozičních stran, kteří řeknou, že vláda už nic nepotřebuje a že všechno pobabrala, protože životy a zdraví našich lidí jsou pro nás důležitější než politikaření zde v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je s přednostním právem pan předseda Marian Jurečka, který ale v tuto chvíli není v sále. Dále je na řadě s přednostním právem za klub ČSSD paní poslankyně Kateřina Valachová, připraví se pan ministr Blatný. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, dovolte, abych za klub sociální demokracie navázala na předchozí jednání o nouzovém stavu, kdy došlo k jeho prodloužení, a proto se tady znovu setkáváme a diskutujeme o tom, jak dál, jak účinně pobabrala s COVID-19 a zajistit bezpečnost, zdraví a životy našich občanů, protože věřím, že to je náš jediný společný a jasný cíl, který nikdo nezpochybňuje.

Při minulém jednání jsem hovořila o některých věcech, které nám leží na srdci, našemu poslaneckému klubu sociální demokracie, a očekáváme a přejeme si jejich řešení.

První záležitostí bylo znovuotevření domovů pro seniory pro blízké, kteří tedy dlouhodobě do domovů pro seniory z hlediska bezpečí této zranitelné skupiny obyvatel neměli přístup. Jsem ráda, že v minulých dnech a týdnech nejenom že došlo k antigennímu testování, tedy těch externích osob, které vstupují do domovů pro seniory, ale že právě díky tomu mohly být obnoveny návštěvy mezi blízkými a po dlouhých často týdnech a měsících se rodiny setkaly. Tady souhlasím plně se svými předřečníky, že toto je přece stav pomoci, a já jsem ráda, že se to podařilo.

Druhou věcí, která nám ležela na srdci, bylo to, abychom co nejdříve zajistili ukončení pracovní povinnosti našich středoškoláků a vysokoškoláků, protože pokud jsme odstartovali nový systém PES a postupujeme podle něj, tak je plně namístě, aby se naši budoucí maturanti a budoucí absolventi lékařských zdravotnických profesí na vysokých školách opět plně připravovali a vzdělávali se na úspěšné ukončení svých studií maturitou a diplomem, aby v červnu nebo v září nastoupili jako plnohodnotně kvalifikovaní pracovníci, kteří budou pečovat o zdraví našich občanů a poskytovat jim sociální péči. I tady děkuji, že se podařilo, a pan ministr zdravotnictví mi dnes potvrdil, že se to týká tedy nejenom vysokoškoláků, ale i středoškoláků, dohodnout ukončení pracovní povinností a obnovení vzdělávání našich dětí. Děkuji za to.

Stejně tak z hlediska další věci, kterou jsme diskutovali, byla naše starost o to, aby se maximálně otevřely naše školy, obnovilo se vzdělávání našich dětí a abychom minimálně umožnili našim pedagogickým pracovníkům bezplatné a dostupné testování. I toto bylo v těch posledních dnech a týdnech naplněno.

Stejně tak na základě usnesení Sněmovny, ale také tedy i našeho formulovaného stanoviska došlo k odstranění rozdílného přístupu k otevření malých živností, malých a středních podniků. Také toto se stalo. A je to dobře a já za to děkuji.

Aktuálně se domnívám, že tím nejzásadnějším je zajištění zdravotní a sociální péče a také tedy bezpečí, zdraví a života občanů. Pokud jsem hovořila o tom, že jsme rádi, že některé z těch věcí, které jsme pokládali za důležité pro podporu pokračování nouzového stavu, se naplnily, je poctivé tady na půdě Poslanecké sněmovny také upozornit na to, že pokud se radujeme z ukončení pracovní povinnosti našich středoškoláků a vysokoškoláků, tak také musíme poctivě přiznat, že právě proto potřebujeme pokračování nouzového stavu, protože pro zajištění funkčnosti zdravotních a sociálních zařízení v krajích potřebujeme mít tu možnost využít pomoci policie, hasičů a dalších ozbrojených složek. Bez nouzového stavu by to nebylo možné.

Stejně tak chci říci, že v případě zaměstnanců v následujících týdnech pokládám za důležité pokračovat v tom, co už si v minulých dnech a týdnech vláda vytyčila, a to je tedy zajistit v případě zaměstnanců na pracovištích větší možnost stran zaměstnavatelů testování, samozřejmě bezplatného testování, a také odstranit obavu řady zaměstnanců. Pokud tedy bude shledán zaměstnanec covid pozitivní, nebo tedy dojde ke karanténním opatřením, tak zároveň dojde také k výpadku příjmů, což například z hlediska opakovaných hospitalizací nebo karantén je a může být pro naše zaměstnance ohrožující z hlediska zajištění jejich základních životních potřeb. Také v tomto směru jsem uvítala, že vláda připravuje nové řešení nemocenské. Podobným způsobem vyzývají odborové svazy i odborová centra k řešení ochranných pomůcek. Tady podotýkám, že celý zákoník práce nereaguje dostatečně na zajištění ochranných pomůcek v rámci COVID-19, a byla bych ráda, abychom se k tomuto jako Sněmovna a poslanci v těch nejbližších týdnech dostali.

Nakonec bych zmínila živnostníky. Řada z nich se mě obrací s tím, že žádají poté, co oceňují, že byla odstraněna odlišnost přístupu k malým a středním živnostníkům, a je to dobře, aby vláda a ministři, zejména tedy ministr průmyslu, zajistili co nejrychlejší zpracování takzvaných covidových žádostí, jejich prodlužování a řekněme vyladění, protože stále v praxi nefunguje všechno na sto procent. Upozorňuji na to, že řada covidových pomoci nebyla doposud zůřadována a proplacena, ačkoliv se blíží vánoční svátky, a samozřejmě i malí živnostníci a střední podnikatelé řeší to, co řeší všichni ostatní, ať jsou tedy v zaměstnaneckém, nebo, řekněme, živnostenském poměru. Tady

bych chtěla ještě upozornit na to, že bezpochyby v těch následujících dnech a týdnech dokončíme úsilí o to, abychom měli nová pravidla pro takzvanou krácenou práci, ošklivě po germánsku řečeno kurzarbeit, protože toto je také věc, na kterou podniky čekají.

Věřím tedy, že stav nouze je právní rámec, který potřebujeme k tomu, abychom zajistili zdraví, bezpečí a ochranu života našich občanů, a víc a víc se v těch posledních dnech a týdnech mění ve stav pomoci. Byla bych ráda, aby ministr zdravotnictví vytrval v nastavení nových pravidel takzvaného systému PES a aby vytrval v tom, že to, co bylo jednou vytyčeno, nebude měněno, stejně tak aby se nám podařilo zvládnout organizaci testů i očkování a také abychom dokončili významnou práci na pandemických zákonech. Všechno toto jsou věci, které nás povedou z nouzového stavu do toho stavu normálního.

Závěrem bych chtěla říct, že asi všichni vnímáte, jak moc se mění každé další a další projednání nouzového stavu, atmosféra nejenom tady v Poslanecké sněmovně, dobře to popsal jeden z mých předřečníků Jan Hamáček jako ministr vnitra, a myslím si, že všichni cítíte, jak moc je ta atmosféra jiná proti jaru. Nedělám si iluze, že by se nám teď v adventním čase nebo před Vánoce podařilo obnovit tu soudržnost a ten tah na jednu branku, jak to bylo na jaře. Přesto bych k tomu chtěla vyzvat, protože to dlužíme zejména těm, co v tuto chvíli v první linii, lékařům a zdravotním sestřám, bojují o životy našich blízkých a o naše zdraví. Věřím, že to další jednání, které nás čeká těsně před Štědrým dnem, přinese ještě víc dobrých zpráv o stavu pomoci a méně zpráv o stavu nouze.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan ministr zdravotnictví Jan Blatný a připraví se pan poslanec Birke s přednostním právem jako zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji. Já se pokusím v krátkosti a věcně reagovat na komentáře, které tady byly předneseny.

Bylo tady hovořeno o tom, že nouzový stav je proto, abychom točili volantem. Točit volantem je obtížné, když neznáte silnici, po které jedete, a my po té silnici všichni jedeme poprvé.

Pokud se týká trasování, tak jenom upozorňuji na to, že většina zemí, které si zde řada z vás bere za vzor, od trasování buď upustila, anebo ho ve velké většině nestihají, a trasování, kdy nám se daří dlouhodobě trasovat kolem 80 až 90 %, rozhodně není neúspěšné. Upozorňuji ale na to, stejně tak jako je to ve všech ostatních zemích, že ve chvíli, kdy propukne výrazné komunitní šíření, tak každé trasování bude selhávat. Náš systém je nastavený tak, že do jisté míry utrasuje zhruba 6 tisíc nově nakažených osob denně. Ve chvíli, kdy budou počty stoupat výrazně více, potom ani s těmi 1 300 lidmi, kteří k tomu jsou vyčleněni, to nebude schopni zajistit, stejně jako žádná jiná země.

Upozorňuji také na poměrně podstatnou záležitost, že ve chvíli, kdy hovoříme o komunitním šíření, je trošku protimluvem hovořit o tzv. klastrech, nebo, chcete-li, ohniscích. Ve chvíli, kdy je komunitní šíření, pak klastr jako takový ztrácí smysl. Vezměte si to, velice jednoduchý případ, jdete ten jeden den třeba do hospody, no a taky jste si šli koupit rohlík do Tesca. Ve chvíli, kdy zjistíte za pár dnů, že jste pozitivní a začne se vás někdo ptát, kde jste se nakazil, pravděpodobně si vzpomenete na hospodu, nemusíte si vzpomenout na ten rohlík z Tesca. A ve chvíli, kdy je komunitní šíření, tak je to v podstatě jenom otázka toho, jak jste tam byli dlouho, a ne jestli jste to mohli chytit

jenom v Tesco nebo jenom v restauraci. Jenom na to upozorňuji. Jak se tady volá potom, aby všechno bylo na základě nějakých přesných dat a vědeckých teorií, tak jenom upozorňuji na to, že při komunitním šíření klasy do jisté míry ztrácejí svoji informační hodnotu, nicméně to nic nepopírá na tom, že my samozřejmě tato data zpracováváme a budeme je mít k dispozici a dostanete je k dispozici i vy. Takže za tu poslední dobu od začátku rozvolňování máme zpracovány informace, které udali jednotliví občané o tom, kde došlo pravděpodobně k té nákaze. V případě, že se jednalo o vyšetření, která vedla hygiena, tak je to tam také zmíněno.

Chtěl bych se velmi ohradit oproti tomu, že máme nejvíce smrtí v Evropě nebo ve světě. To prosím není pravda. To je jedna z mnoha dezinformačních kampaní, která vůbec nevím, proč je vedena. Napadá mě jenom, že bychom chtěli vlastní lidi vystrašit. To prostě není pravda. My máme jakousi nevýhodu, já ji spíš považuji za plus, ale je otázka, jak se na to díváte, my naše data hlásíme velmi přesně i v kontextu všech evropských zemí. Takže ve chvíli, kdy přestanete tato data hlásit anebo kdy je vůbec nebudete udávat, potom nemáte problém, samozřejmě. Jako třeba Slovensko, které v podstatě nemá žádné úmrtí na covid. Tak chceme-li jít touto cestou a chceme-li si lhát do kapsy, není problém, to umím zařídit velmi rychle.

Pokud se týká stoprocentní neschopenky pro osoby s karanténou covid, já tomu úplně rozumím a v podstatě bych se toho i do jisté míry zastával, jenom mi prosím odůvodněte, jakým způsobem jako třeba lékař, který se zabývá do jisté míry i péčí o onkologické pacienty, byť tedy děti, ale ono je to jedno, jak já vysvětlím, že někdo, kdo má koronavirus a karanténu dostane sto procent, a někdo, kdo má leukémii, dostane jenom šedesát procent? Já to vysvětlit neumím. Je to věc, která povede k jakési disparitě, i když rozumím důvodu toho návrhu. Nijak ho neshazují pod stůl a určitě by to nějakou změnu vyvolalo, jenom upozorňuji na to, že covid není ani jediné a ani nejzávažnější onemocnění.

Pokud se týká zde několikrát citované strategie vakcinace, kterou jsme prý nerozeslali, tak prosím, odešla v 9.39 hodin z mé kanceláře e-maily, máme to doloženo a řada z těch lidí, kterým byla odeslána, mi potvrdila, že ji dostali. Takže v případě, že ji nedostali všichni, tak se za to omlouvám, ale je to technická chyba nikoliv na mé straně. Takže tuto informaci věřím, že všichni ve svých mailech najdou.

Také není pravda, že bychom si vybrali jinou vakcínu než Británie, naopak do České republiky shodně s Velkou Británií jako první přijde pravděpodobně Pfizer, kterou máme objednanu. Máme objednáno nebo garantováno množství pro dvojnásobek české populace, kterou potřebujeme naočkovat, to znamená, asi 16 milionů lidí, potřebujeme naočkovat kolem 7 milionů lidí.

Není pravda, že nemáme očkovací centra, očkovací centra máme. Jsou tři úrovně té vakcinace, tak jak budou postupně aplikovány, tak jak bude nabíhat počet těch vakcín, očkovací centra ve velkých nemocnicích, menších nemocnicích a potom teprve ti praktičtí lékaři, případně ambulantní specialisté. Ale toto všechno bude jaksi dáno ve známost. Ale myslím si, že už když si přečtete jenom tu strategii, tu obecnou, tak jak je nyní koncipována, tak vám řada z těch věcí bude jasná. A já jsem opravdu řekl, že to nechám rozeslat, až to uvidí vláda, protože mně připadá, že je korektní, abychom napřed to, co navrhujeme na vládu, ukázali vládě, a potom to rozeslali dalším subjektům, jakkoli si samozřejmě vážím všech z vás a všech politických parlamentních stran a nemám žádný důvod tuto informaci skrývat.

Také zde bylo řečeno, že není žádná informační kampaň. Tak to prosím taky není pravda. Od tohoto týdne začaly menší kampaně, které organizuje Ministerstvo zdravotnictví, jsou v tisku, jsou v rozhlasu a jsou na internetu. Znovu říkám, bohužel, ano, státní aparát je trochu pomalejší, takže ta velká padesátimilionová kampaň bude vysoutěžena do konce roku, začne s rokem novým. Ano, je to později, než bychom si přáli, k tomu se přiznávám bez mučení, ale není pravda, že nic neběží a že nic nemáme.

Také jsem tady slyšel, že jsme opustili nebo zabili nebo něco jiného udělali se "psem". To prosím také není pravda. Metodika je dodržována tak, jak byla od začátku. Já jsem od začátku říkal, že PES není jediným, ale jedním z důležitých údajů, toho se držím a nemyslím si, že bychom se nějak zpronevěřili tomu, co jsme od začátku řekli. Jenom si dovolím upozornit, že když se podíváte opět na všechny ty země, které zde byly několikrát citovány, potom zjistíte, že v podstatě všechny, všechny se odkazují na tzv. expertní názor. My máme aspoň nějaký systém, všichni ostatní mají expertní názor a k jeho rozhodování používají parametry, které jsou stejné nebo velice blízké těm, které máme, včetně citovaného Německa. Mohu doložit, není problém vám poslat v tomto smyslu i prezentaci. A jak jsem už řekl opakovaně, jak třeba izraelské epidemiologické služby, tak německé konzultují opakovaně s ÚZIS a na naše data se dívají spíše s úctou než s despektem.

Pokud se týká restaurací a hotelů, tak jenom opět se prosím podívejme kolem sebe na své sousedy. Všichni mají hotely a restaurace zavřené. Takže to, že je máme otevřené, byť s nějakým omezením, bych bral spíše jako snahu našim živnostníkům pomoci. Já úplně rozumím tomu, že pochopitelně všichni půjdou na večeri raději mezi osmou a desátou, mě nevyjímaje, ale opravdu to není žádný záměr, je to snaha chovat se nějakým způsobem zodpovědně. Mně je líto, že to tak musí být, ale znovu říkám, všude jinde je zavřeno a ve chvíli, kdy by se ta situace nějakým způsobem změnila, tak jsou to všechny země, na které tak zde bylo upozorňováno, tak všechny tyto země nejdříve zavrou hotely a restaurace, můžete si to ověřit.

Pokud se týká zákona o ochraně veřejného zdraví, ta navrhovaná novela, která zde byla konzultována i minulý týden, tak já jenom upozorňuji, že ve chvíli, kdy se vzdáme toho, aby ten centrální orgán mohl nastavovat ta pravidla, tak potom není potřeba, aby ten zákon byl. K tomu, co zde bylo často citováno, že se snažíme sbírat data o osobách skrze jejich mobilní telefony, to prosím vycházelo z tzv. vzpomínkových map, které generujeme už jaksi od léta, a pravděpodobně se tady bez toho zcela bez potíží obejdeme, jestli toto je nějaký problém, potom je to první paragraf, který z toho zákona byl vyňat, protože i bez vzpomínkových map se obejdeme, a jestliže by to mělo být vnímáno jako něco, co je rozporné, tak Ministerstvo zdravotnictví na tom v žádném případě netrvá. A jenom upozorňuji, že je potřeba nastavit ten systém tak, aby opravdu to mohl řídit centrálně.

A to, co tady bylo konstatováno, že za současných okolností můžeme aplikovat metodiky plošně, tak je pravda, ale vzpomeňme si na judikaturu městského soudu z léta – ne, když se jedná o celou republiku. Takže není pravda, že by nám současný právní řád umožňoval aplikovat tato nařízení plošně. Neumožňuje nám to.

Pokud se týká Prahy, tak ano, Praha je na tom dlouhodobě lépe tak jako na tom předtím byla dlouhodobě špatně, protože prostě byla na začátku té epidemie. A bylo by velice špatné, kdyby to byla opět Praha, kdo začne stoupat. Takže když nějakým způsobem apelujeme na to, aby se v Praze neděly věci, aby se věci neděly špatně, tak je to snaha Pražanům pomoci, nikoli je nějakým způsobem ostrakizovat. A úplně stejně je to

v Brně. A jestli se někdo chová špatně v brněnském, nebo pražském, nebo ostravském baru, je to úplně jedno. Není to nic, co by bylo zaměřeno proti Praze, já aspoň za sebe to takto cítím. A znovu jenom říkám, že i když většina z nás a většina z restaurátérů a většina z osob, z občanů, něco dodržuje, tak i ta menšina, která to nějakým způsobem zlehčuje, si zahrává se zdravím všech. To není zase žádná výhrůžka prosím, to je jenom medicínské konstatování.

Potom jsme zde hovořili také o tom, že je potřeba nějakým způsobem na tu stávající situaci reagovat. Znovu jenom upozorňuji na to, co už jsem řekl, i všechny statní země na to reagují velice podobně. Prosím, srovnějte si ty informace, které jdou z ostatních zemí. Ony nejsou odlišné od toho, co se děje u nás. Opravdu nejsou.

Celospolečenské testování, jeho nabídka, je z mého pohledu velmi proaktivní přístup. Je to snaha – budu zde citovat jednoho z kolegů, který s tím přišel, to není moje myšlenka, ale velmi se mi líbí – je to snaha hráběmi vybrat z travníků ty největší kameny, které ho poškozují. A je to něco, co když se podaří aplikovat, tak je to něco, co sníží frekvenci anebo závažnost restriktivních opatření.

Také jsme zde slyšeli, že nekomunikujeme, Ministerstvo zdravotnictví, s těmi, kdo nám chtějí pomoci. Tak já jenom upozorňuji, že třeba s paní poslankyní Langšádlovou proběhlo několik jednání s naším tiskovým odborem. Pokud se týká dezinformací, tak spolupracujeme s CTHH a Semantic Visions. Takže není pravda, že by informační, dezinformační kampaň neprobíhala. Bude i součástí té velké kampaně. Takže ano, zase se dá říct, všechno se dá udělat o něco lépe, tomu já se nebráním. Jenom bych prosil, aby nezněly ty úplně silné argumenty, jako že se fakt nic neděje nebo že je všechno úplně špatně. Protože to fakt není pravda.

Když už jsme se zde bavili o tom, že by bylo, a já to nesmírně podporuji a od začátku jsem to navrhoval, aby byla plošně a široce informovanost o tom, co se chystá, napříč celým politickým spektrem. Takže když jsem nastupoval do své funkce, tak jsem řekl, že bych velmi stál o něco, co by bylo poradním orgánem ministra, kde by byla nabídnuta účast všech zástupců všech parlamentních politických stran, všech hospodářských komor a dalších podobných profesních organizací. Před týdnem, protože ono to holt všechno chvíli trvá, jsem všem z těchto lidí rozeslal nabídku tady na odeslání svého experta do tohoto. Není to prosím ÚKŠ, ÚKŠ je něco úplně jiného. A není to snaha přehodit na vás politickou zodpovědnost za rozhodnutí ministerstva. Je to snaha o to, abyste o všem věděli jako první. Nic víc, nic míň. Takže já jenom opakuji tuto svoji nabídku. Opět to není žádné nucení nebo žádná snaha se z toho politicky vyvléct. Je to nabídka moje osobní i Ministerstva zdravotnictví na to sdílet tuto informaci s vámi jako s prvními.

Změny, které vidíme, a už to tady bylo několikrát řečeno, jsou opravdu zatím dány tím, co se stalo před rozvolněním. To rozvolnění uvidíme koncem tohoto týdne a začátkem příštího. Takže ve chvíli, kdy se napřed něco dělo nesmírně dobře, všechno klesalo a lepšilo se, a teď se poslední týden horší, tak to opravdu znamená, že ta opatření přestala fungovat. A přestala fungovat jedině proto, že jsme je přestali dodržovat. Tady není žádná jiná cesta, to není výmysl zlého ministra zdravotnictví. To tak prostě je. Takže já zase rozumím tomu, jenom chci, abychom všichni věděli, že to, co se děje, se děje proto, že ta opatření přestávají fungovat. A musíme si každý z nás říct, proč se to děje.

O judikatuře toho pražského soudu jsem už hovořil, to byl ten komentář, který se vztahoval ke komentáři pana předsedy Fialy.

A poslední věc, jenom jak tady říkala paní kolegyně poslankyně o těch středoškolácích, já to ještě upřesním. Tím nařízením v rámci krizového opatření vlády o ukončení pracovní povinnosti, to se opravdu jednalo jenom o studenty medicíny, původně, protože ještě minulý týden ze sektorů sociálních služeb znělo, že se bez středoškoláků a bez studentek a studentů středních zdravotních škol neobejdou, nicméně na jednání Ústředního krizového štábu dnes, jak mám informaci, už i toto padlo, takže je možno uvolnit i středoškoláky a bude to realizováno velice rychle, zase během dnů.

Takže to byly moje komentáře a velmi děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Nyní tady mám s přednostním právem zatím už jenom jednoho poslance. A v zastoupení klubu KSČM vystoupí pan poslanec Leo Luzar. A s přednostním právem – pane poslanče Miholo, jste zmocněn klubem KDU-ČSL? Takže následně se připraví pan poslanec Míhola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená paní ministryně, pane ministře, já si myslím, že tady jsme teď svědky rozehrané hry, kterou jsem schopen shrnout do jedné věty, která zaznívá od občanů, dostáváme ji všichni mailem: Doufám, že nepodpoříte toho Babiše!

A teď se ptám, je ten premiér Babiš ten, který sám o sobě rozhoduje? Je to on, ten deus machina, která je, když se ráno probudí a řekne "bude to tak"? Já si myslím, že tady trošku toho rozumu, opět, to znamená, že tady je ministr zdravotnictví, který má pod sebou velký aparát, který připravuje podklady, rozhoduje a analyzuje, by si zasloužil i trošku důvěry a stálo by to za to, abychom se taky zamysleli nad tím, jak tento aparát předkládáme občanům a jak tento aparát, který připravuje a pracuje, a věřím, že to jsou lidé na svém místě, odborně zdatní a s velkou zodpovědností, jak vystupují a co tomu ministroví k tomu rozhodnutí dávají.

Pan ministr zdravotnictví má jednu obrovskou výhodu. On tím, že pracoval celý svůj profesní život s dětmi, umí vysvětlovat. Umí logicky jednoduše vysvětlit složitý problém, protože samozřejmě k dětem, když říká pravdu o té nemoci, musí přistupovat nějak. Ukazuje se, že u toho mikrofonu to docela dobře zvládá právě tím, jak hovoří a předkládá tyto údaje. Ale přesto bychom nějakou důvěru vůči nim měli mít a nepersonifikovat rozhodnutí, která tady přijímáme, že to přijímá ministr Blatný, že to přijímá premiér Babiš, protože za nimi stojí aparát lidí.

Možná je chybou, že neříkají, jaké ty debaty byly k tomu, co tady předkládají, jaké názorové střety prošly, než se rozhodli pro nějaké rozhodnutí. Ale pevně věřím, že to není rozhodnutí jednotlivců. Kdyby to bylo rozhodnutí jednotlivců, tak všichni ti tady napravo, kteří to kritizují, mají pravdu. Proto si myslím, že tady trošku chladného rozumu by stálo za to, a přistupovat k těm věcem, že to není osobní názor ministra Blatného, který nám tady předkládá, ale je to názor lidí, se kterými diskutuje a kteří mu ty myšlenky oponují. Kterí mu říkají různé názory, a on si musí ve své pozici vybrat, na kterou stranu odborníků se přikloní. To považuji za základ, abychom si uvědomili, a pro občany, že to opravdu není rozhodnutí jednoho člověka. A shrnout tu větu "doufám, že nepodpoříte toho Babiše", to prostě musím odmítnout, protože to přece není o tom. My tady máme nějakou situaci, která není závislá na nějakém rozhodnutí jednoho člověka. On akorát personifikuje vládu jako předseda vlády a zaštiťuje tu vládu.

Ale pokud to máme rozebírat, měli bychom se držet faktů, přebírat ty fakty a hodnotit ty fakty. Pokusy tady jsou a zaznívají, jak se na ty fakty díváme. Ano, vláda dělá mraky chyb, to si můžeme říct, a můžeme tady i jednotlivé chyby rozebírat a říkat, kdo co špatně rozhodl. Vláda to dokonce i přiznává a snaží se to řešit. Jestli to řeší včas, jestli to řeší dobře, můžeme hodnotit. Předpokládám, že i to hodnocení na vládě také probíhá. Pan ministr se svými úředníky toto hodnotí a hledá řešení.

Co mi ale vadí a co bych rád zdůraznil z tohoto místa, je přístup k věcem, které již jsou veřejně diskutovány a ke kterým mi chybí včasný názor ministerstva. Před nějakou dobou tady proběhla debata ohledně očkování, vakcinace. Pan ministr tady zmínil vakcinační plán, který by měl být. Já osobně jsem ho neobdržel, jestli byl odeslán dnešního dne, já ho v mailové poště ještě nemám a nemohl jsem se s ním seznámit. Přesto otázky, které zaznívají, by stálo za to možná upřesnit. Protože jsme svědky velké mediální kampaně. Velké mediální kampaně s důvěrou občanů. S důvěrou občanů ve zdravotnický systém České republiky. A ty otázky zaznívají, a zcela oprávněně.

Pane ministře, když jste hovořil o vakcíně, kterou máme nakoupit nebo kterou máme získat z EU, máme už nakoupené mrazáky na minus 70 stupňů? Máme distribuční místa, která budou takhle vybavena? Jsme schopni, když přijde příští týden první zásilka vakcín, reagovat? Nebo to bude někde uloženo a budeme to řešit ad post? Nouzový stav, který dneska schvalujeme, je spojen i s tím, že se bude muset zabezpečit distribuce. A budou nutné ty složky, které zabezpečují tuto distribuci, pod nouzovým stavem fungovat? Nebo je to mimo tento systém?

Schvalovali jsme zákon o očkování a bavili jsme se o pojišťovnách. Domluvily se už pojišťovny na systému distribuce? Protože ten bod v tom zákoně byl, že pojišťovny musí najít shodu. Již tu shodu máme? Víme o ní? Nebo se teprve jedná? Protože jestli se jedná, tak si myslím, že už je to trochu pět minut po dvanácté, jestliže už Evropa začíná distribuovat. Měli bychom se také k tomu nějak postavit. Británie začíná očkovat dokonce. Čili dneska už zase v médiích jsou informace o tom, jak to očkování je, nebo není. To jsou otázky, které v tom prostoru, mediálním prostoru, zaznívají.

Jaká je osvěta? Hovořil jste o osvětě. Už něco děláme. Sice malé krůčky, už něco děláme. Ale my všichni tady jsme dennodenně bombardováni maily občanů, kteří nás vyzývají k něčemu radikálnímu, jasnému, vyhraněnému. Ale já postrádám ty názory z druhé strany, které by nás mohly směřovat, abychom mohli relevantně odpovědět těm občanům. A oni vyžadují tu odpověď. To nejsou anonymní stroje, které nám posílají maily, jak jsme byli zvyklí v minulosti. Já jsem zkoušel odpovídat na ty maily a zjistil jsem, že to jsou opravdu smrtelní lidé, kteří na té druhé straně jsou a očekávají tu odpověď. A oni ji od té vlády, od toho ministerstva relevantní nemají, minimálně prostřednictvím médií.

Hovořil jste o množství nakoupených vakcín. Je to dostatek? Já jsem z tohoto řečiště před nějakou dobou hovořil o chřipce, o tom, že je nedostatek očkovacích látek na chřipku, protože – a teď je otázka – kdo je zabezpečil v malém množství, když máme informace, že ty firmy nabízely České republice, ať si doobjedná vakcínu na chřipku, a z ministerstva šla odpověď "v ČR je velice malá proočkovanosť, nepotřebujeme takové množství"? Ukázalo se, že je nedostatek vakcín na chřipku. Sám jsem si to na své kůži vyzkoušel, když jsem tuto očkovací látku chtěl. Tyto problémy jsou a společnost tímto žije.

Dezinformační kampaň určitě probíhá. Já si myslím, že tady není nikdo, kdo by říkal, že není. Je a je velice velká a silná. A já se nezlobím na ty lidi. Upozorňuji, že oni čerpají z informací, které mají. Mnohdy jsou to sice přeposílané informace zpracované možná někým pod nějakým cílem, přesto i tyto lidé si zaslouží tu odpověď, a mediální osvěta v této věci by měla být podstatně, podstatně větší. Já očekávám vůči tomu odporu vůči vakcinaci, kdy se spojily různé síly, které jsou tvrdě proti jakékoliv vakcinaci, jakémukoliv očkování, a ve Sněmovně jsme si ty debaty zažili, když jsme schvalovali některé zákony týkající se obecného očkování, ne vůči pandemii covidu, co to je v té společnosti, jak to vše v té společnosti, co se týče tohoto. Všechny ty skupiny se spojily a teď útočí na samotný princip vakcinace ve společnosti.

Očekával bych od ministerstva výraznější aktivitu v té osvětě. Kdy to propukne? Kdy bude? Jaká média se do toho zapojují? Jak to chcete řešit, abyste ty lidi přesvědčili, že ta vakcinace k něčemu je a že funguje a že se nemají čeho bát? Protože jste tady hovořil zcela oprávněně o tom testování PCR testy a dalšími testy, které jsou. Jak jsou využívány? Už máme první zkušenost ze školství. Docela nízké využití těch testů zdarma, preventivních testů ke zjištění základního stavu. Proč? Proč se učitelé nenechávají masivně testovat? Hovoří se o vzdálenosti, o čase apod. Vyzýváte, aby vám řekli. Ale není to také trošku tím, že oni mají určitou obavu? Není to tím, že ta dezinformační kampaň pronikla i tady k tomu? Oni prostě necítí důvěru vůči tomu testování. A ztráta důvěry, to je to nejhorší, co nás v těchto okamžicích může potkat.

Ptám se, je to dost, co jsme udělali? Já se bojím, že ne. A pokud chceme vláde pomoci a vnímáme, že to není jenom rozhodnutí jednotlivců ve vládě, ale je to rozhodnutí skupiny odborníků, kteří se na tom rozhodnutí podíleli, a vláda žádá tuto Sněmovnu o prodloužení nouzového stavu, a ty důvody můžou být vnímány z jedné strany jako malicherné, jako zbytečné, jako vymyšlené, ale z druhé strany je tady reálná hrozba, určitě reálná je, a vláda by měla na tyto věci umět odpovědět, aby zdůvodnila tyto záležitosti. Nouzový stav nemůže být věčně. To si musíme uvědomit. A jestliže vláda říká, my nouzový stav potřebujeme z těch a z těch důvodů jasně definovaných, tak se ptám, co nastane, když ten nouzový stav skončí? Ty důvody se objeví.

Hovořil jste docela podrobně o tom, jak je to s krajskými hygienickými stanicemi, a hovořil jste o tom návrhu zákona. Ano, je to problém. Připravuje se centralizace hygienických stanic, popřípadě budeme využívat stávající zákon, který hovoří o hygienických stanicích a o jejich možnostech ovlivňování, který je omezen. Nestačilo by pouze toto omezení rozvolnit? Jednoduchou úpravou zákona říci, že prostě působení hygienických stanic může být v opatření i na celou republiku v rámci jednotlivých krajů, a ne omezením počtu? Třeba. Nejde touto cestou jít, než připravovat komplexní zákon zřizující nějakou hlavní hygienu apod.? I tyto možnosti přece jsou a šly by udělat velice lehce, stejně jako následující zákon, který je před námi, tedy krizový zákon, který jasně upravuje krizový zákon v oblasti vymáhání práva vůči subjektům. Mohli jsme tam mít další bod, který by říkal: a krajská hygienická stanice může nařídít a může to být třeba ve více krajích, nebo třeba v celé republice, ale v pravomoci jednotlivých krajských stanic, aniž by byla zřízena centrální. Je to úprava zákona. Nic nám nebrání tuto úpravu třeba provést a udělat.

To jsou věci, které mě napadají, když poslouchám tuto debatu, která se tady odehrává, a říkám si, mám důvěru ve vládu v této věci, protože v tom není sama. A kdyby to byla jenom věc České republiky, možná bych pochyboval. Ale je to věc celého světa, celé Evropy. Přece v celém světě nejsou vlády hloupé. Kdybych to už ideologicky bral,

ten problém se týká jak Ameriky, tak Ruska. Týká se jak Číny, tak Evropy. To přece nemá ideologický základ. Ale je tady nepřítel a my jsme se rozhodli, že nad ním nějak zvítězíme. Zapomněli jsme, že nad ním zvítězit nemůžeme, že naším základním cílem je ochránit občany, zabránit přehlcení zdravotního systému, a to by měl být základ dat. To by mělo být to, na čem máme stavět, to znamená, nedopustit přehlcení zdravotního systému, aby každý, kdo cítí tu zdravotní potřebu, to adekvátní ošetření na té druhé straně našel.

Proto bych byl velice rád na závěr svého vystoupení, abychom opustili ty personifikace, že za všechno může ministr Blatný, že za všechno může premiér Babiš. Ne. Berme, že za tím jsou lidé, kteří přijali nějakou zodpovědnost za svá rozhodnutí, připravili nějaké podklady a hledají řešení. Pevně věřím, že se poučí z těch chyb, které učinili, ale musíme získat zpátky důvěru občanů. Když se nám to nepodaří, tak co bude příště? A toho se já bojím více možná než aktuálních následků pandemie COVID-19.

Znovu opakuji, občané mají obrovskou nedůvěru v kroky, které jsou činěny, mají obrovskou nejistotu, nevědí, co bude, nevidí horizont, nevidí světélko na konci tunelu a z toho pramení podhoubí té nejistoty, té zloby ve společnosti. To už se stává zlobou, to už není jenom nejistota v tom pozitivním slova smyslu "doufejme, že se něco stane", ale tady už je otevřeně projevována zloba. A to já považuji za nebezpečnější než samotný COVID-19.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám přednostní práva. Pan poslanec Jiří Mihola v zastoupení klubu KDU-ČSL a další v pořadí vystoupí předseda klubu SPD Radim Fiala. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se vyjádřil za klub KDU-ČSL k otázce prodloužení nouzového stavu.

Hned na začátku bych chtěl říct, že jsme tuto záležitost velmi pečlivě na poslaneckém klubu probírali, a to s cílem hledat správnou cestu pro tuto zemi. Neřešili jsme to tak, že koalice a opozice, jak tady zaznívalo, tuším, od kolegů z KSČM, to není naše cesta. Hledáme správné řešení pro tuto zemi. Rozhodli jsme se, že nouzový stav podpoříme, ale podpoříme jej o týden, do 18. prosince, a to s jednou podmínkou. Chceme, aby byl navýšen kompenzační bonus živnostníkům na 20 tisíc korun, jak už zaznělo na naší tiskové konferenci ústy předsedy KDU-ČSL. Takže není pravda, jak tady bylo zmiňováno, že všichni, že celá opozice jaksi unisono odmítá. Ne, hledáme řešení a myslíme, že není žádný problém, vždyť se příští týden tady sejdeme, Sněmovna normálně jedná, a není problém tedy nouzový stav, pokud to bude nutné, opět prodloužit.

Pan premiér nazval stav nouze stavem pomoci. Neberu mu to. Ale pak se mu to zřejmě nepodařilo dobře vysvětlit, protože velice pochybuji, že by takto naši občané, lidé, vnímali stav nouze stejně jako on. Dobře, bylo tady alespoň částečně, a chápu, že se nemůže zacházet do úplných podrobností, řečeno, proč nouzový stav potřebujeme a že je to především právní rámec, který umožňuje nebo usnadňuje řadu kroků a mnohá důležitá řešení. Ale i v tomto nouzovém stavu by mělo být všem v této zemi jasné, že přináší více ochrany než omezení, a to včetně omezení lidských práv. Když to není trpělivě a

dopodrobna vysvětlováno, nedivme se, že si občané ten nouzový stav opravdu spojí více se zákazy, nařízenými a omezeními než s ochranou a s tím, co je nezbytně nutné.

Jsme na jedné lodi, slyšíme tu od pana premiéra, případně dalších ministrů nebo prostě z vládních lavic. Ale je to tak opravdu? Řešily se zákony, které byly přijímány v nouzovém stavu, opravdu spojenými silami? Já si to nemyslím. Možná čest výjimkám, pokud jako takové případy máme, ale dost často to bylo úplně stejně jako kdykoliv. Koalice, vládní koalice, a opozice. Takže ta loď společná, když se to hodí. Jako příklad, uveďme třeba krizový štáb. Před prázdninami, tuším, nevím, jestli v květnu teď, nebo v červnu, byl rozpuštěn, pak přes prázdniny jsme doufali, že bude s covidem veta, a ona nebyla. A KDU-ČSL nabízela svého odborníka hned, jak se ukázalo, že bude znovu potřeba ten covid řešit. A byli jsme opakovaně odmítáni. A najednou, až když teče do bot, tak přišla pozvánka. Teď opravdu – ale nevrťte hlavou, pane předsedo. (K poslanci Faltýnkovi.) Prostřednictvím předsedajícího, pardon, aha. (Poslanec Faltýnek sděluje, že se to vystoupení netýká.) Tak já jsem myslel, že reagujete... Neposloucháte vůbec. Tak pardon, že jsem vás vyrušil z debaty.

Takže víte, přišla pozvánka pro jednoho z mých kolegů. A pokud vím, většina z opozičních stran to odmítla. Já je i docela chápu psychologicky. Ale KDU-ČSL chce být konstruktivní v situaci, která je těžká pro celou Českou republiku, a proto toho našeho zástupce, kolegu, poslance a doktora Kaňkovského, opět posíláme, aby svou odborností přispěl k řešení, která pomůžou ve prospěch občanů této země.

PES. Já osobně si ministra zdravotnictví, pana doktora Blatného, vážím. A jsem rád, že vláda má ve svých řadách alespoň nějakého odborníka. On odborníkem opravdu je a takto já ho vnímám. Vážím si toho, že přibylo opory v datech a přibylo věcnosti tady v těch debatách. Opravdu, opravdu jsem tomu velmi rád. A na rozdíl od jiných chápu i tu modifikaci toho "psa" nebo dalších různých nařízení a opatření. Málokdo je, jestli vůbec někdo, jasnovidný, nebo že by věděl tak dopředu, jak se přesně situace bude vyvíjet, kdy se bude zlepšovat, zhoršovat. Takže to je přece normální, že se věci mění podle situace, tak aby to bylo tedy s cílem tu situaci řešit. Tady bych byl opravdu velmi, velmi k tomu tolerantní.

Ale co vnímám, chybí větší pružnost nebo možná souhra s dalšími ministry, protože těch dotazů je obrovské množství. To nemůže zachytit jedna tabulka. To přeci, kolegové, víme, že i když byla na celou stranu v novinách, nebo možná na dvou stranách dokonce, tak tam nemohlo mít všechno svoji kolonku. Ty dotazy stále přibývají. A je otázkou pružnosti a spolupráce dalších rezortů a ministrů, aby se k tomu vyjadřovali, aby prostě uměli na ty dotazy uspokojivě odpovídat. Lidé mají na ně přeci právo. A většina občanů se nemohla určitě dočkat jednoho z těch zásadních rozvolnění, a to je návrat dětí do škol.

Dnes jsme na školském výboru konstatovali – a musím říct věcně, vím, že tady byl teď před chvílí pan ministr, škoda, že už... asi musel odejít z pracovních důvodů, jak bylo řečeno v omluvě. Mimo jiné tam zaznívaly některé kritické věty od koaličních poslanců, od lékařů. Například otázka roušek. A prosím, aby to nebylo vnímáno... Roušky nosím, moje rodina je nosí, nezpochybnuji je jakkoliv. Myslím, že je to velmi důležitá součást toho účinného boje proti covidu. Ale právě koaliční poslanec, lékař, tam jasně se vyjádřil v tom smyslu, že roušky pro děti do deseti let jsou nesmysl. Já to nevím. Já to nebudu říkat, jestli to tak je, nebo není. Já tomu nerozumím. Ale mnohé ty dotazy, co právě chodí: Musí mít ty nejmladší děti opravdu roušku? Dává to smysl, není to víc škody než užítku? Tak možná poprosím o explicitní vyjádření pana ministra Blatného.

A pak otázka i nějakého rychlého vyhodnocení, jakkoliv vím, že je velmi složité. Ta rotační výuka. Je to dobře? Je to opravdu dobře, ta rotační výuka na základních školách, na gymnáziu? A potom také vím, že z gymnázií právě přicházely četné dotazy na maturitní ročníky. Já vím, že už máme maturitu většinou, já ji mám třicet let za sebou. Ale víte, určitě si vzpomenete, že jsou tzv. maturitní semináře, což je jedna z těch nejdůležitějších vlastně složek, a zvláště v tom maturitním ročníku. A tam se to skládá z více těch tříd. Takže je potřeba najít řešení, aby to dávalo smysl. Anebo říct, smysl to nedává, a je lepší tedy to nějak dotáhnout v on-line výuce. Tak jak na vysoké škole prostě bylo řečeno, aspoň tedy za Masarykovu univerzitu, to mohu říct, že nebude už ten semestr nějak kombinovat a že prostě se dotáhne výuka on-line.

Jsou tady další otázky. Samozřejmě já nechci pana ministra nebo kohokoliv zásobit jako desítkami otázek, které se mi nashromáždily, protože vím, že by mohl přijít takhle každý, ale některé jsou opravdu rozporuplné. Já už jsem s panem ministrem probíral tzv. lesní kluby, kdy to hlava úplně neberu. A chápu, že je tady nějaké právní zařazení, ale ti rodiče to prostě nechápu, pokud se jim to nevysvětluje velmi podrobně, pečlivě a nějak tak, aby opravdu to vzali za své. Když jsou děcka venku na zdravém vzduchu, a najednou prostě je zavřeno. Samozřejmě jak se blíží Vánoce, tak se ptají, množí se, asi to víte sami, dotazy, jestli tedy se bude moct zpívat, nebo omezeně zpívat koledy, nebo jestli budeme tyto Vánoce bez koled, bez zpěvu. Já vím, že to někomu přijde podružné, a někomu to přijde naopak hodně zásadní. Prostě ty Vánoce jsou nepřehlédnutelné, tak poprosím pana ministra i tady k tomuto vyjádření.

Ještě k tomu školství. To je zdánlivě, někdo by řekl, úplná banalita, otázka tělesné výchovy. Jenom si uvědomme, že vlastně většina těch žáků a studentů je téměř ne školní rok, ale skoro kalendářní rok bez tělesné výchovy. Byly doby, kdy jsme řešili třetí hodinu tělesné výchovy. A dneska? A to není z mé hlavy, takhle se vyjadřují odborníci jako profesor Kolář. Co bude s touto generací po fyzické stránce? A mens sana in corpore sano, to znáte také všichni.

Už tady byla řečena otázka vakcinace nebo testování. Tomu musí jít vláda naproti. Nečekejme, že se všichni pohnou, když jsou zahlceni x povinnostmi. Někdo má obavy, do toho ty dezinformace. Tohle prostě je úkolem vlády, aby to lidi vzali za své a aby třeba těm učitelům vlastně pomohly nějaké mobilní stanice apod., jak je to třeba v sousedním Německu, Rakousku apod.

Závěrem bych chtěl znovu říci, že KDU-ČSL podpoří prodloužení nouzového stavu do 18. 12., tedy o týden, s požadavkem, nebo s tím, že bude zvýšen kompenzační bonus pro živnostníky na 20 tisíc.

A úplně na závěr, vážené kolegyně, vážení kolegové, lidský život je nejvyšší hodnota a platí to i v covidové krizi. Na prvním místě je rozhodně zdraví občanů a jejich životy, ale nenecháme prosím stranou ani ty dopady v oblasti ekonomické, vzdělanostní a sociální.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s přednostním právem předseda klubu SPD Radim Fiala a pak se mi tady přihlásil pan poslanec Dominik Feri s tím, že zastupuje předsedu poslaneckého klubu, a měl by mít tedy přednostní právo, takže se připraví Dominik Feri. Tak pane poslanče, pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážení páni ministři, vážené kolegyně, kolegové, jak už tady řekl pan předseda SPD Tomio Okamura, SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu, a to z toho důvodu, že říkáme už od první vlny, od jara, že by se epidemie měla řídit pomocí novely zákona o ochraně veřejného zdraví, že k tomu nepotřebujeme nouzový stav.

Je samozřejmé, že pro spoustu lidí to už začíná být velký ekonomický problém. Drtivá většina lidí už má nedůvěru, že tento systém, který evidentně nefunguje, by vedl k nějakému výsledku. Mají pocit, že tady bude nouzový stav už navždy, až do konce světa. Blížíme se k bodu, kdy se obávám, že lidé začnou přestávat dodržovat nařízení. A viníkem nejsou ti lidé, jak se nám někteří politici snaží říct, ale podle mě je to komunikace vlády. Vydávají se nesmyslná omezení a opatření, která cíleně a zbytečně poškozují malé podnikatele a živnostníky. Podle mě tady není žádný důkaz, že nákup v malém obchodě je nebezpečnější než v otevřeném supermarketu. V supermarketu, ve velkém prostoru, kde se v jednu dobu sejdou stovky a možná tisíce lidí. Více lidí na jednom místě je podle mého názoru daleko větší problém.

Ale to se děje i v jiných společnostech. Například České dráhy. České dráhy omezi spoje. Chápu, omezi spoje, protože jede možná méně lidí, ale tím více lidí je v tom jednom vlaku. Myslím si, že to je další nelogická věc. Tak bychom mohli jít od jednoho příkladu k druhému a zjistili bychom, že spousta těch věcí není logických.

Lidé si uvědomili jednu věc. Uvědomili si to, že ta nemoc nezmizí. Nemůže přece dojít k situaci, kdy se zhroutí ekonomicko-sociální systém společnosti. Dopad takového zhroutení by byl pravděpodobně horší než dopad samotné epidemie. Není dál možné pokračovat v tvrdých plošných restrikcích a opatřeních. Ty mohou podle mě fungovat nebo být pouze po krátkou dobu a tuto dobu už jsme promeškali. Možná lépe řečeno, vláda promeškala. Podle mého názoru čas na tvrdý lockdown byl tak před dvěma měsíci. Dnes je třeba dodržovat rozumnou míru preventivních opatření, ukončit nouzový stav a cíleně působit na rizikové skupiny a investovat do jejich ochrany a také pokračovat v navyšování kapacity ve zdravotnictví.

Vláda stále mluví o ochraně rizikových skupin, ale podle mého názoru pro ně neudělala nic. Snaží se chránit plošně celou populaci s pomocí restriktivních opatření, která podle mého vedou k tomu, co vidíme kolem sebe. Je třeba do těchto rizikových skupin investovat například tak, že prostřednictvím praktických lékařů se jim budou předepisovat respirátory, dezinfekce, vitamíny, že jim vláda umožní nakupovat v určitém čase apod. Kdo jiný než praktický lékař ví, kdo patří do takové rizikové skupiny? Jsou to samozřejmě senioři, jsou to samozřejmě invalidní občané, jsou to chronicky nemocní apod.

Jednoznačně preferujeme, aby řešení epidemiologické situace bylo na základě novely zákona o ochraně veřejného zdraví. To už jsem tady na úvod říkal. Nicméně tento zákon nemůže být koncipován tak jako diktát hygieniků bez veřejné kontroly, tedy bez kontroly vlády nebo také Poslanecké sněmovny a Parlamentu vůbec. Takže opakují ještě jednou, hnutí SPD nepodpoří prodloužení nouzového stavu a vyzýváme vládu, aby udělala jiná opatření, která nebudou plošně působit hlavně na české živnostníky, podnikatele tak, aby přicházeli o své příjmy, protože ty kompenzace, byť se vláda snaží, tak nikdy nenahradí jejich skutečné příjmy, které mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Dominik Feri a připraví se poslankyně Tereza Hyťhová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve na úvod – pan ministr Hamáček se tu navezl do opozice, že tu předvádí burzu nápadů, ale už jaksí zapomněl říct, že bohužel není žádný vlk z Wall Street a na té burze neumí nakupovat. Já si dovoluji ve svém výstupu se obrátit na tři členy vlády, z čehož bohužel dva tu nejsou přítomni, což mě velmi mrzí, a nejprve bych rád promluvil k panu ministrovi Blatnému.

Já se upřímně vůbec nedivím, že mají lidé pochybnosti ohledně očkování. Já se nedivím, že kladou otázky. Já se divím tomu, že na ně vláda neodpovídá, protože zatímco zaručené články z dezinformačních webů třikrát oběhnou Českou republiku, tak si vláda ještě obouvá tretry. Víte, to nejsou jenom informace, které jsou jasně nějaké konspirační, že vakcína je bůhvíco, bůhvíco obsahuje za těžké kovy a podobné clickbaitové záležitosti. Ale to jsou poměrně, řekl bych, důvodné otázky, které se týkají samozřejmě vývoje té vakcíny, které se týkají klinického testování, které se týkají distribučního systému a srovnání, jak to, že to třeba v zahraničí jde a u nás se to teprve teď šíje na kolenech, účinnosti, imunity a samozřejmě důsledků toho, co to očkování přinese. To znamená, když se nechám naočkovat, co to pro mě znamená z hlediska zdravotního a co to pro mě znamená z hlediska právního. A to jsou otázky, na které lidé zkrátka nedostávají odpověď.

Proč si to myslím a proč se domnívám, že mám pravdu, že lidé tu odpověď nedostávají? Odpovědi na to mi jsou, myslím, že jsou čtyři, průzkumy od STEM, které ukazují, že zájem o to dát se očkovat klesá, velké množství lidí stále neví, jestli se nechá očkovat, nemá přesvědčivý názor.

Zmiňoval tady pan místopředseda vlády Hamáček, že ta opozice furt něco chce. My furt po vás něco chceme! My chceme, abyste se koukali dopředu. Za prvé, vůbec to není nelegitimní požadavek, že chceme, aby vláda koukala dopředu a ne jenom reagovala. Ale přece to očkování není zas tak vzdálená budoucnost a především, jestli se někdo nechá očkovat, nebo se očkovat nenechá, tak je to záležitost veřejného mínění. Změnit veřejné mínění v takto citlivé záležitosti je extrémně náročné. A proto jsme chtěli, aby vláda připravila nějakou kampaň, která podle našeho soudu už měla dlouhou dobu fungovat, aby přesvědčila lidi k tomu, aby se očkovali.

Vláda to bude mít velmi těžké, protože důvěryhodná vláda by asi dokázala být mnohem přesvědčivější, protože dobré příklady táhnou. Tato vláda? Obávám se, že to bude mít velmi těžké a že na dostatečnou proočkovanosť se dostaneme velmi těžko. A to je má otázka: Jak to, že tu ta kampaň ještě není? Jak to, že už neběží?

Bavíme-li se obecně o informační kampani, tak ta se má týkat i dezinformací. Jak je možné, že v zahraničí, ve Francii, v Beneluxu, v Irsku, jinde ty kampaně fungují, jsou úspěšné? Sjednocený design, všechno funguje dohromady, hraje to dohromady.

Rozumím, že pan ministr Blatný nastoupil do jedoucího vlaku, který neví, kam jede, třeba proti zdi. Ale jiní členové vlády toho byli účastni. Pan předseda vlády, který sedí za mnou, toho byl účasten. Já z toho celého mám bohužel pocit, jako kdyby vláda vyčkávala, že se zase zjeví nějakí dobrovolníci a pomůžou jí, jako vládě pomáhali s webem na prodej dálničních známek, jako jsem si tady vyprosil informační portál, který má návštěvnost desítky tisíc lidí denně, kde se konečně uvádějí ta opatření na pravou

míru lidskou řečí. A pak jsme to 14 dní dávali dohromady s dobrovolníky z Česko.Digital, s lidmi z Nakitu, v tom šibeničním termínu. Tak zase se to opakuje. Kolegové z mého poslaneckého klubu mi říkají, že jsem blázen, ale já to udělám znova.

Tak pane ministře, já vám nabízím, jestli nevíte, jak tu kampaň udělat, tak my vám s tím pomůžeme. My vám pomůžeme oslovit např. mladé lidi do 35 let. Je jich tam 850 tisíc. Pojďme je přesvědčit o tom, že to očkování dává smysl. Stojí vám to za to? Ta ruka je podaná.

K panu ministrovi zdravotnictví. Jedna věc, která tu padla, a doufal jsem, že už se teda nezvedne, je novela zákona o ochraně veřejného zdraví. To je ten superúřad a superhygiena, to šmírování telefonů, to uzavírání obchodů. To je věc, ve které mě pan ministr trochu zklamal, protože jsem očekával, že se nestane vládním rakem. Co je vládní rak? Vládní rak znamená, že předložíte nějaký návrh, pak dostanete čochku, lidově řečeno, a pak račím pohybem vycouváte zpátky, že vlastně teda ne. Samozřejmě je to klasický pohyb Andreje Babiše, který řekne: no to na tom Ministerstvu zdravotnictví nějak pokazili, to je chyba, nic takového nechystáme. Klasická piárová smyčka. Tak to doufám – a koukal jsem se do eKLEPU, že ty připomínky jsou velmi ostré i z vlastní vlády, tak doufám, že se sem rozhodně nedostane, že to vláda neschválí. Takže tolik ministr zdravotnictví.

Pane ministře, prosím, jsme ochotni s vámi spolupracovat na informační kampani, jsme ochotni s vámi spolupracovat, a dnes jsme to představili, na úpravě systému PES tak, aby byl funkční, mohl fungovat bez nouzového stavu, zapracovával také nějakou regionální situaci a mohl fungovat stabilně a existoval tam i stupeň třeba nula, což v současné době prostě není pochopitelné, proč tam stupeň nula není. Může se jistě namítat, že to je přece jenom do špatných časů, že tabulka PES je do tady té doby, ale má-li to být něco udržitelného a předvídatelného, i na toto je potřeba myslet.

Dále bych se rád obrátil na ministra průmyslu a obchodu, ale budu to muset směřovat na pana předsedu vlády, bohužel, a to se týká restaurací. Ne snad že by se život v České republice točil kolem piva a jídla, ale zaměstnává to desítky tisíc lidí, kteří jsou teď v naprosto zoufalé situaci. Tak si představte, že se někdo topí a vláda tomu tonoucímu hodí provaz. Ten tonoucí ho už už chytá, a vláda na poslední chvíli cukne. To je přesně ta situace, která se stala s omezením otevírací doby.

Víte, když řeknete rozvolňujeme a budete moci mít otevřeno do deseti večer, tak se na to ti restauratěři musí připravit. Musí naplnit sklady potravinami, musí nějakým způsobem rozřadit směny lidí, aby věděli, kdy mají přijít, oslovit ty lidi, často je i nabrat. A najednou ne, jenom do osmi. Co to znamená? To nejsou nějaké dvě hodinky, jako šulnul. Ne, to je vlastně celý ten večerní byznys. Ten večerní provoz je vlastně pryč. O ten jste přišli. Já bych pro to měl pochopení leda za situace, kdyby se řeklo mé oblíbené A – a B, to budou ty kompenzace. Když je tu argumentováno tím, podívejte se do zahraničí, no tak se nemůžete podívat jenom na to, že v Německu jsou zavřené hospody, ale taky jakým způsobem se tam kompenzuje. A argumentace tím nedávným soudním rozhodnutím není přesvědčivá, protože i obecně jsou tam ta kompenzační opatření nastavená mnohem lépe, efektivněji, účelněji, rychleji než v České republice. Prostě kompenzace podnikům v gastru je v Česku směšná. Kompenzace zaměstnancům v gastru je také směšná. To se nedá nic dělat. Takže to je otevírací doba.

Pak tu máme PET lahve. To je taky krásný příklad toho, jak vláda jako rak něco vymyslí, a pak řekne no, my jsme to tak vlastně nemysleli, chybička se vloudila. A

odcouvá zpátky, protože přece veřejné mínění. Protože to je tak strašně nelogický návrh, že jakákoli příčetná vláda nikdy nemůže ani nad ním uvažovat, natož aby ho schválila. No a co se za tady to dostane lidem, resp. tedy hospodským? No tak nejdřív začne ministr Zaorálek z nějakého nesmyslného důvodu hovořit o zadržení na 48 hodin. Nechápu vůbec, v jaké souvislosti to může zmiňovat. Pak teda to uvádí na pravou míru. Bláznivý, naprosto bláznivý. Pak se ministr Havlíček i další členové vlády obouvají do Prahy, jak je ta Praha vlastně hrozná.

Já vám řeknu proč. Já vám opravdu řeknu proč. Je to z důvodu, že když řeknete, že v osm se zavírá, tak co lidi z těch podniků udělají? Jdou na tramvaj. Jdu na tramvaj a jedu domů. Víte, jak je to řešeno v zahraničí? Že tam mají nastaveno třeba, že se poslední objednávka dá v deset a v jedenáct se zavírá, protože si dáte v deset tu poslední objednávku, a někdo třeba pije to pivo deset minut, někdo dvacet minut a rozloží se to v čase, a pak není plná tramvaj. Ale to by chtělo nějakou práci hlavou, že ano? A další příklad jsou trhy, vánoční trhy. Já jsem dostal desítky zpráv od trhovců, kteří nevěděli, jestli, nevím, prodávají medovinu jako vánoční dárek. Můžou ji prodávat, nemůžou ji prodávat? To je taky další zpackaná záležitost. Takže tolik k otázce gastru.

A poslední věc, která se týká gesce spravedlnosti. Řekli byste si, proč by tady měla sedět ministryně spravedlnosti. No z prostého důvodu. Protože soudy pořád fungují, je tam velké množství lidí, je tam nějaký ten senát, je tam zapisovatelka, je tam veřejnost, jsou tam samozřejmě účastníci řízení. A co se stalo? Stalo se to, že zatímco doposud fungovala doporučení Ministerstva spravedlnosti, že se nemají nařizovat jednání, tak teď z ničeho nic, kdy se situace horší a už týden slyšíme, jak je to hrozné, jak ta opozice zase a ta Praha a bůhví co ještě, tak ministryně spravedlnosti v tichosti to doporučení změnila a řekne no, tak vlastně to doporučení není potřeba, klidně ta jednání nařizujte. Teď v současné době to soudci začínají dohánět, ti, kteří doposud tedy třeba ta jednání nenařizovali, neustavovali k ústnímu jednání, a začínají nařizovat. A začíná se tam zvyšovat koncentrace lidí za situace, kdy se to zhoršuje, z mně úplně nepochopitelného důvodu.

Víte, proč to nemůže udělat předseda senátu jen tak teď, odročit? No protože pak by mohl mít taky oplétačky ohledně průtahů v řízení. Na to bylo v tom předchozím doporučení pamatováno, teď vůbec ne.

Dámy a pánové, náš poslanecký klub nemůže podpořit nouzový stav. Po tom všem, co vláda předvedla, po tom všem, co vláda udělala a na druhou stranu neudělala, bohužel náš poslanecký klub nepodpoří žádné prodloužení nouzového stavu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí poslankyně Tereza Hyťhová a připraví se poslanec Marian Bojko. Tak paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Dobrý den. Já hned na začátek řeknu stanovisko Trikolóry. Trikolóra nepodpoří žádné prodloužení nouzového stavu, ani o týden, ani o čtrnáct dní, ani o třicet dní, zkrátka nepodpoří. Proč? Myslím, že dneska tady toho bylo velmi mnoho řečeno, ale mám tady pár konkrétních věcí, které bych tady ráda zmínila, a byla jsem o to poprosena našimi živnostníky, zkrátka restauracemi. Stejně tak jako to máte vy v e-mailech, tak celou svoji schránku mám zaplněnou také, a to právě hlavně v této době od našich živnostníků, kteří jsou ve velmi těžké situaci.

Chtěla jsem se zeptat, v jakém stupni PES se vlastně nacházíme. Ještě minulý týden jsme se nacházeli ve třetím stupni a po víkendu tedy došlo k tomu, že se asi nacházíme téměř ve čtvrtém stupni. Co to znamená? Znamená to tedy, že opět dojde k celoplošnému uzavření restaurací, služeb a opět dojde tedy k tomu, že restauratěři budou ve ztrátě? Opět k tomu dojde, nebo nedojde? To je moje otázka. Rádi by naši restauratěři a podnikatelé věděli odpovědi na tyto otázky. A to pokud tedy oficiálně náš stát přejde do stupně čtyři, jestli toto nastane? Podle mě by měla vláda v této době hledat způsoby a cesty tak, aby restauracím a hospodám vycházela vstříc. Bohužel se tomu tak neděje, je to zcela naopak. Mně připadá, že vláda dělá všechno pro to, aby doslova podkopávala našim restauracím a poctivým živnostníkům nohy.

Minulý čtvrtek došlo k rozvolňování opatření. Všichni jsme to uvítali a naši živnostníci také. Nakoupili si tedy zásoby, připravili se na otvíračku a pevně věřili, že toto nějaký čas vydrží. Bohužel v pondělí došlo k tomu, že opět bylo nařízeno, aby restaurace ve 20 hodin večerního času zavřely. Co to znamená pro naše restaurace? To, že večer je vlastně pro ně klíčovým, to víme určitě všichni. Ptám se tedy: Dojde k nějaké kompenzaci ze strany státu pro tyto živnostníky? Protože opravdu tento čas je zcela tristní a pro ně to tedy znamená, že ve 20 hodin musí zavřít, a pochopitelně lidi na večeri chodí kolem já nevím šesté, sedmé, osmé. Takže dojde opět ke ztrátě u těch živnostníků. Ptám se tedy: Dojde k nějaké kompenzaci? Dočkají se naši živnostníci nějaké pomoci, když ze dne na den bylo opět toto nařízeno? Na to se ptám.

Myslím si a domnívám se, že kdyby toto naši živnostníci věděli ve čtvrtek, že k tomuto může dojít, mnozí by možná ani neotevřeli nebo zkrátka by nakoupili třeba menší zásoby, ale to se nestalo. Oni počítali s tím, že zkrátka otevrou a budou moci provozovat také večerní provoz. Takže co teď s těmi zásobami, co teď mají dělat? Na to nám asi zřejmě nikdo neodpoví.

Dneska jsem se trošku zasmála, když jsem si ráno přečetla zprávu na Novinkách.cz, kde bylo napsáno, že ministerstvo doslova zakazuje, či brání tomu, aby si lidé čepovali pivo domů, že si nesmí brát do PET lahví. Potom přišel náš pan premiér Andrej Babiš, který toto zpochybnil, a že od zítra samozřejmě všechno se dá do pořádku. Ptám se: Proč vůbec k takovéto informaci došlo? Proč... (Mimo mikrofon: Můžu poprosit o klid? Děkuji.) Proč by si lidé, když už tedy nemůžou sedět v té restauraci, proč by si to pivo nemohli vzít domů? Nerozumím tomu a věřím, že tedy dojde k nápravě a takováto nesmyslná opatření a slova ze strany vlády, že už k tomu nedojde, protože opět by to byl hřebíček do rakve našim živnostníkům. To je, myslím si, jasné.

Další věcí je, že tento celý systém je opravdu velmi, velmi chaotický. Jeden den si zkrátka přečtete, že se rozhodně zpříšňovat nebude. Ministerstvo zdravotnictví naopak řekne, že se zpříšňovat bude. Do toho přijde pan Hamáček, ministr vnitra, který řekne, zpříšňovat se nebude. Ministerstvo zdravotnictví řekne, zpříšňovat se bude. Takže lidé si přečtou každou hodinu v podstatě jinou zprávu a v podstatě nevědí, co bude dál. Netuší.

Další věcí je, pokud se tedy náš stát vrátí do stupně číslo čtyři, znamená to tedy, že opět budou moci mít otevřeno jenom velké supermarkety? Bude se to týkat opět jenom těchto velkých řetězců? Ptám se: Co naši malí obchodníci, drobní, malí a střední podnikatelé? Máme nějaké relevantní důkazy o tom, že v tom malém železářství či v obchodě s botami došlo k nějakému většímu nárůstu nakažených nebo že zkrátka ti malí živnostníci nedodržovali tato opatření, která jsou vlastně všude stejná? Já si myslím, že pokud ta opatření, supermarket, hypermarket, zkrátka velké obchody dodržují, proč by je nemohli dodržovat v malém železářství, kde opravdu ta koncentrace lidí není tak velká,

že by tam stála fronta až já nevím kam? Vždyť je to nesmysl. Ale co to znamená pro ty lidi? Že opět tedy budou muset zavřít, když teď otevřeli ve čtvrtek? Nebo? Chtěla bych slyšet zkrátka odpověď na to, pokud se do čtvrtého stupně vrátíme, všechno tomu prozatím napovídá, jestli dojde ke změně a tyhle věci, co se týče našich živnostníků, budou napraveny, nebo opět mohou počítat s tím, že zavřou. Myslím, že by to naši živnostníci ocenili, kdyby slyšeli konkrétní odpovědi.

Pokud tedy po našich občanech chcete, milá vládo, aby dodržovali opatření, aby dodržovali rozestupy, roušky a tak dále a tak dále, tak musí také vláda a ministerstvo dodržovat ta svá opatření a svá slova. Pokud tedy jsme ve stupni tři, dneska tomu tak oficiálně ještě je, není tam nic o tom, že by měla být omezována provozní doba restaurací. Nebo ano? Takže pokud my máme něco dodržovat, pokud živnostníci mají něco dodržovat, tak je nutné, aby i vláda dodržovala to, co slíbí. Takže máme stupeň číslo tři, tedy řídíme se tím, co je ve stupni číslo tři. To si myslím, že je relevantní pro obě strany.

Spousta restaurací a hospod se dneska chystá k protestu proti těmto nesystémovým opatřením. Jak jsem říkala, jsem naprosto přesvědčena o tom, že většina restaurací jistě zodpovědně dodržuje a dodržovala daná nařízení a opatření. Sama jsem minulý týden procházela jednou restaurací a viděla jsem, že opravdu byly dodržovány rozestupy, byly tam volné stoly a tak dále. Zkrátka nebylo to, že by tam dvě stě lidí sedělo u jednoho stolu a podobně. Ne, nevidím důvod, proč by večer, pokud by byla dodržována ta opatření, proč by nemohli mít otevřeno. Nevidím k tomu žádný důvod.

Další taková otázka k zamyšlení je, proč, když ve čtvrtek, teprve ve čtvrtek došlo k rozvolňování opatření a restaurace mohly otevřít, jestli za čtyři dny od té doby, mluvím o tom pondělku, jestli za tuto dobu opravdu máme výsledky o tom, že je nutné ty restaurace večer zavřít. Za čtyři dny? Jak můžeme za čtyři dny, když máme určitou inkubační dobu, vědět, že toto otevření restaurací přispělo k tomu, že se tady zvýšil počet infikovaných a nakažených covidem? Máme tato čísla? Víme, že za čtyři, kdy opravdu inkubační doba může být až týden, 14 dní a tak dále, že opravdu k tomu přispělo otevření restaurací? Pochopila bych, kdyby se toto řešilo po měsíci i po třech týdnech třeba od otevření restaurací. Ale my jsme čtyři dny od rozvolňování, a už od pondělí slyšíme, že musíme zpřísnit restaurace. Proč opět za to můžou restaurace? Proč? Proč opět házíme tu vinu na restaurace, které podle mého vědomí, to, co jsem i viděla, se snaží a dodržují bedlivě opatření. Vždyť jim jde o jejich živnost. No a potom dochází k tomu, co se stane dnes a další dny, že opravdu spousta restaurací se chystá k protestu, a to tak, že i po 20. hodině budou mít otevřeno. A to je důsledek nesystémového jednání ze strany vlády. Takto na to reagují naši podnikatelé. Což si myslím, že – nebo já upřímně chápu, že když se tady dělají takováto nesystémová opatření, tak se to našim živnostníkům vůbec, ale vůbec nelíbí.

Takže prosím vládu a vyzývám vládu a ministerstvo, aby se snažily vyjít vstříc našim podnikatelům a živnostníkům, a to zejména restauracím a hospodám v tuto chvíli, aby se snažily najít kroky k tomu, aby nemuseli mít takovéto ztrátové dny a večery, aby se snažily najít nějakou variantu a cestu k tomu jim pomoci, a ne naopak, naopak jim přikládat další hřebíček do rakve, což se podle mého dneska děje. A to, co jsem tady říkala, tady zaznělo už vícekrát napříč spektrem, takže si myslím, že ten problém vnímáme všichni. A já ještě jednou tedy vyzývám vládu, aby s tím něco opravdu udělala a dala jasně najevo, že podpora ze strany vlády směrem k našim poctivým živnostníkům bude, a aby slyšeli konkrétní odpovědi na otázky.

Takže tolik za mě, to je asi všechno, co jsem chtěla říct, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pěkný večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Marian Bojko a pak s přednostním právem pan ministr Blatný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážený pane ministře, dámy a pánové, já dřív, než začnu hovořit o problematice nouzového stavu, bych reagoval na kolegu pana Feriho prostřednictvím vaším, když nemůžeme mít ty faktické poznámky. Tady mluvil o nějakých dezinformačních webech, tak jestli myslel Deník N, Deník Referendum, Forum24 a Seznam Zprávy, tak s tím souhlasím.

A dále bych chtěl říct něco. Tady pan ministr Hamáček, ministr vnitra, vítězoslavně prohlásil, jak si můžeme už teďka klidně vykecávat, jak chceme, protože soudruzi komunisté prodloužení nouzového stavu podpoří. Takže to mě taky docela svým způsobem zarazilo.

Dnes nám vláda předkládá návrh na prodloužení nouzového stavu o celý další měsíc. Je třeba si uvědomit, že to je stejná vláda, která již mnoho měsíců zneužila odsouhlasený nouzový stav k naprosto chaotickým opatřením, nepodloženým žádnými statistickými daty, tu zavření, tu otevření škol, restaurací, obchodů a provozoven, tu zákazu nočního vycházení a v nařízení povinné zavírací doby. Připadám si jako na houpačce, protože postřehnout, jaké zrovna nařízení platí, abych se proti němu neprovinil, je často podobné jako chytat orla v letu.

Jsem zodpovědný člověk a poslanec a totéž bych chtěl od této vlády. Není přece možné po dramaticky dlouhé době konečně povolit malým živnostníkům pracovat s tím, že na reakci pro uvolnění se podle našeho nového "psa" čeká i čtrnáct dní, ale návrh na nový zákaz se dokáže objevit po třech dnech fungování. No tenhle PES opravdu hodně štěká. A bohužel velmi selektivně kouše. Na malé české živnostníky, kteří svou celoživotní práci živí sebe a své rodiny, platí daně a nenatahují ruku po sociálních dávkách tu na lednici, tu na záclony a kdo ví, na co ještě. To je obrovský vlkodlak, co je chce zardousit. Zato na nadnárodní obchodní řetězce se tváří jako právě narozené štěňátko, co mu ještě ani zuby nenarostly. Tenhle přístup jasně ukazuje, komu celá vláda fandí. V rámci podpory evropských hodnot a nadnárodních monopolů chce zničit všechno, co je české, tradiční a schopné si na sebe vydělat, tedy mít i svůj názor a nebat se ho prosazovat.

Proto odmítám prodloužení nouzového stavu a naopak navrhuji jeho okamžité zrušení. Vláda se má starat o zdraví lidu, a ne pod rouškou ochrany občanů pracovat jako dohazovač lepších kšeftů těm velkým, a ještě jim pomáhat definitivně zničit konkurenci. Prostě to vypadá, že nadnárodní řetězce se opět nažerou a vláda zůstane celá. Pokud vláda nepředloží skutečně validní argumenty, proč prodloužovat nouzový stav, a já jsem zde doteď žádné takové neslyšel, nouzový stav opravdu nemá smysl. Řadu opatření, pokud by byla dobře vyargumentovaná, by přece naši občané podpořili sami a bez příkazů a zákazů, pokud by věděli, že mají smysl. Místo toho nás straší provládní epidemiologové jako pan Flegr, straší tisíce mrtvými na ulici, v mrazicích boxech. Jeho prognóza se naštěstí nepotvrzuje. A já si tedy dovolím udělat vlastní. Pokud vláda opět získá prodloužení nouzového stavu, a vypadá to, že s pomocí komunistů ano, a v něm opět

zavře případně drobné provozovny, tak uvidíme tisíce mrtvých drobných živnostníků visících na háku od lustru ve své zavěšené provozovně. Dej bůh, aby se i moje prognóza nevyplnila.

Včera jsem dostal dopis od jednoho člověka, který mi napsal: Pane poslanče, co mám dělat? Mám tři děti a už opravdu nemůžu. Proč nedostáváme takové kompenzační bonusy jako třeba v Německu nebo v Anglii? Mám se přijít před ctihodnou sněmovnu upálit jako Jan Palach?

Lidi jsou zoufalí. A do toho když slyším takového odborářského bosse Dufka, který v životě nesáhl na poctivou práci, chlubí se hodinkama za 120 tisíc a vykecává se v televizi, že je potřeba ty živnostníky zlikvidovat, kteří si na sebe nevydělají, že jich je moc, ať jdou do fabrik nebo do montoven, které nám nepatří a vyvádějí obrovské miliardové částky na dividendách do zahraničí. To je přístup? Mám kamaráda taxikáře, 29 let jezdil taxíkem. Po 29 letech skončil jako taxikář. Šel na pracovní úřad. Nemluvě o tom, že některé hospody ani neotevřely, údajně až 30 % hospod neotevřelo, protože si říkají, že to je naprostý nesmysl otevřít to na týden, čtrnáct dní, než zase vládu něco napadne. Takže nechápu, proč jsme nešli cestou Polska, které nechalo otevřené malé prodejny a zavřelo ty velké supermarkety. To by bylo podle mě určitě lepší řešení, protože každý ten malý živnostník by si ten počet nakupujících pohlídal, měl by tam třeba dva, tři podle plochy.

Ted' něco k číslům. Na základě veškerých skutečností je jasné, že nouzový stav bude opět nastolen a byl pro cílenou likvidaci střední třídy. A vlastně se postupuje obdobně i v jiných dotčených zemích. Lidé neumírají na covid, ale také na strach z covidu. To, že mají v testech koronavirus, je přece běžná záležitost. Na chřipku ročně umírá v České republice podle statistiky až 2 500 lidí, v době epidemie i mnohem více. Chřipka je tedy obdobně závažné onemocnění jako covid, ale nějakým zázračným způsobem úplně vymizela, neexistuje. Proč tedy vznikla tato apokalypsa s korunou a katastrofické scénáře? Komu slouží celosvětová hysterie? Určitě ne běžným občanům. U nás se evidentně podporují velké nadnárodní společnosti a ti, co vydělávají na rouškách a testovacích sadách údajně potřebných pro koronu. Například Afrika napanikaří a hospodářský rozvrat v ní nehrozí. Zatím jsme v našich končinách bohužel hloupější než politici v Africe. Dotčená média, vláda a podobní zvěstovatelé hrůz by měli být souzeni za šíření poplašných zpráv, protože nehorázně děsí lidi ze stavu podobného chřipce. Pokud vystoupí odborník se zdravým selským rozumem proti koronahysterii, je okamžitě umlčován, protože pravda je v této chvíli zakázána.

Dokonce jeden z nejlepších českých epidemiologů a pravděpodobně nejlepší profesor MUDr. Jiří Beran, CSc., byl označen Ministerstvem zdravotnictví za dezinformátora. A proč? Protože používal zdravý selský rozum a svou odbornost specializovaného lékaře a jasně sděluje, jak se má člověk u této nákazy léčit jednoduchým způsobem.

Cituji z jeho dopisu ministru zdravotnictví České republiky doc. MUDr. Janu Blatnému, Ph.D.:

"Vážený pane ministře, nikdy jsme se spolu nepotkali, a tak mi prosím dovoďte, abych se představil a řekl o sobě pár slov. Jmenuji se Jiří Beran, jsem lékař, kandidát věd v oboru epidemiologie, docent epidemiologie, profesor epidemiologie jmenovaný prezidentem Havlem. Vaše Ministerstvo zdravotnictví České republiky mi vydalo specializovanou způsobilost v oboru epidemiologie a také lékařské mikrobiologie. Tři

roky jsem také pracoval v terénu jako epidemiolog a musel jsem za tu dobu vyřešit asi stovku epidemií.

Dlouhé roky jsem epidemiologii vyučoval na několika lékařských fakultách. Moje vědecké práce jsou z oblasti epidemiologie akutních respiračních virových onemocnění, očkování proti infekčním nemocem, zvláště nebezpečných nákaz a z oblasti tropických infekcí. Jsem autorem osmi monografií, které byly oceňovány lékařskými společnostmi nebo prezidiem České lékařské společnosti. Očkování bylo ve své době nejprodávanější lékařskou knihou na Slovensku. Jsem autorem mnoha zahraničních publikací. Denně mi přibývají jedna až dvě zahraniční citace. V oblasti diagnostiky, prevence a očkování proti chřipce patřím k nejvíce citovaným autorům v Evropě a v USA především za svůj inovativní přístup k provádění efektivních studií v oblasti vakcinace.

Jsem ale také praktikem medicíny a za mnou jsou mnohé vysoce oceňované projekty, jako je Sérová banka Armády České republiky, která více než dvacet let chrání zdraví českých vojáků v zahraničí. Jsem autorem mezinárodního očkovacího průkazu, který používají občané České republiky již patnáct let a na základě poskytnuté licence i slovenští občané.

Jsem přesvědčen, že v České republice neexistuje srovnatelný odborník v oblasti epidemiologie, který by v sobě snoubil praxi v terénu, praxi vysokoškolského učitele, vědce, i prostého lékaře a který by svoji praxi vykonával a nevěnoval se vedoucím pozicím ve státní sféře. Posledních devatenáct let jsem především osoba samostatně výdělečně činná a jsem pyšný na to, že největší vědecké úspěchy a vydání monografií mě potkalo během této doby.

Dokázal jsem, že dobrou práci nemusí dělat jen ústavy Akademie věd, ale i prostý lékař, a ocenění ze zahraničí se určitě dostaví. Proto se mě dotklo, že jsem uveden na webových stránkách vašeho ministerstva v kategorii "Znamé osobnosti často propagující dezinformace". Považuji za nevhodné spojovat moje jméno a COVID-19 s dezinformacemi. Jsem ve světě uznávaný odborník a v očích mých zahraničních kolegů, kteří mé práce a výsledky ctí, určitě nejsem dezinformátor.

Chtěl bych vás požádat jako ministra zdravotnictví i jako kolegu, abyste prosím nechal moje jméno z webu vymazat, protože je to nedůstojné pro vás i pro mě. Já jsem odborník v epidemiologii s nejlepší erudicí v České republice a s velkým zahraničním renomé a určitě si za reprezentaci svých názorů nezasloužím nálepku dezinformátora.

Dnes jsem si přečetl vaše vyjádření k celé situaci a považuji ho za nešťastné. "Je to prosba o to, aby všichni ti, kdo jsou považováni řadou lidí za vzory, šli dobrým příkladem a vyrazili zbraň z rukou těm, kteří potom na základě jejich chování vytvářejí dezinformace," komentoval snahu ministr Blatný.

Myslím si, že za to, co jsem vykonal pro dobré jméno české medicíny v zahraničí, si určitě nezasloužím, abych byl takto negativně spojován s dezinformacemi.

S přátelským pozdravem a přáním všeho dobrého profesor MUDr. Jiří Beran, CSc."
Konec citace.

Já nevím, jestli to bylo minulý týden, kdy byl pořad 360° Pavlína Wolfové a byl tam tady už několikrát zmiňovaný profesor Petráš. A na konci pořadu v poslední minutě tam zazněla taková zajímavá věta, když řekl, že pokud by nebyla tato bizarní situace, nikdy bychom nepřipustili klinické testy této vakciny. Takže jsem z toho nabyl dojmu, že sám má o této vakcině pochybnosti.

A já se ptám v tomto kontextu těch lékařů, kteří jsou vakcinologové, epidemiologové, proč třeba profesor Beran, člověk, který s tímto bojuje celý život, se nestal ministrem zdravotnictví. Nechápu to. To bude raději tato vláda pokračovat v uplatňování totality dle Orwella – 1984 – a dobré vzory dehonestovat? A jen proto, že profesor Beran si dovolil jako odborník na slovo vzatý, nejlepší epidemiolog v České republice, se léčit velmi účinným lékem Isoprinosinem, ale bohužel pro něj a pro nás všechny takovým, který není v souladu s celosvětovou koncepcí očkování, a tím i s koncepcí současné vlády České republiky?

Isoprinosin patří do farmakoterapeutické skupiny jiná antivirotika, což znamená, že se jedná o přípravek používaný proti virům. Dle klinických studií účinná látka v přípravku normalizovala nedostatečnou nebo porušenou buněčnou imunitu na pacientovy výchozí hodnoty. Přípravek se nesmí používat jen při alergii na účinnou látku a zvýšené hladině kyselině močové v krvi. Samozřejmě jako u všech ostatních přípravků se i u Isoprinosinu při užívání mohou objevit nežádoucí účinky, ale přípravek je předepisován lékařem, tudíž je pacient sledován a nepoužívá se dlouhodobě, takže se vesměs nežádoucí účinky nemusí projevit. Zkuste se podívat na nežádoucí účinky třeba u Ibuprofenu, který se masivně používá a je k dispozici na volný prodej. A co je úplně s podivem, že ani Státní ústav pro kontrolu léčiv neuvádí na svých webových stránkách v přehledu hodnocených léčiv na nemoc COVID-19 přípravek Isoprinosin a ani účinnou látku Inosinum pranobexum. Údajně může způsobit cytoxinovou bouři, a toto rozporoval právě profesor Beran. Uvádí, že použití Inosin pranobexu je spíše brzdou než urychlovačem případné cytoxinové bouře, protože působí jiným mechanismem účinku. Webové stránky mám k dispozici.

Opravdu půjde vláda tímto směrem? Opravdu se chce vláda podílet na rozvrácení naší ekonomiky a rekordním zadlužování s nemožností splacení ani našimi potomky v desáté řadě? A z jakého důvodu? Vypadá to tak, že z nařízené celosvětové izolace za účelem získání placení úroků z obrovských dluhů pro bankéře a nadnárodní korporace. Soros už se vyjádřil, půjčte si, jistinu dluhu nemusíte vracet, plaťte jen úroky. A naše vláda evidentně poslechla.

Na základě pochybných podkladů se vyjadřuje falešná starost o zdraví, ale je to spíše snaha o nemocnost obyvatel. Naši vyděšení senioři jsou zavřeni několik měsíců a kolem nich lítají bubáci ve skafandrech. A to je jejich ochrana? Takhle byste si přáli žít před koncem svého života? I ve vězení se mají kriminálníci lépe než naši senioři. Údajně taktó seniory chráníme, takže se postupuje tak, že i kdyby měli senioři umřít ze strachu nebo z osamocení, tak hlavní má být, že v testu nebudou pozitivní na covid. Místo toho by nás však mělo zajímat, aby život našich seniorů byl důstojný a měli opravdovou kvalitu života. Na chřipku je také netestujeme kvůli hromadě jiných mikroorganismů. Také ne, tak ukončíme testování na covid, který nevykazuje jiné hodnoty než obdobně závažné onemocnění, jako je chřipka. Dokonce to vypadá, že covid je dle současných hodnot v České republice méně závažné onemocnění než chřipka.

Pojďme se podívat na dosavadní hodnoty. Dle dnešní mezinárodní databáze se uvádí, že bylo celkově pozitivně testováno 556 927 obyvatel v České republice, z toho bylo 9 136 úmrtí s covidem. Když si uvědomíme, že dle dat na stránkách Ministerstva zdravotnictví přibližně 20 % testovaných má pozitivitu, vycházíme z počtu testovaných 2,8 milionu obyvatel, což znamená 0,32 % úmrtí s covidem na počet testovaných. Je si však třeba uvědomit, že je zde třeba zahrnout i další část obyvatel, protože spousta z nich se s pozitivními setkala a na testech ani nebyla. Když vezmeme v úvahu, že těchto více jak půl milionu pozitivně testovaných obyvatel se setkala s třemi osobami, které neprošly

testování, což celkově se všemi testovanými dělá okolo 4,5 milionu obyvatel, dostáváme se v tomto případě i při střizlivém hodnocení na 0,21 % úmrtí s covidem, takže méně, než je u chřipky, u které se uvádí úmrtnost kolem 0,23 %. Upozorňuji, že ta úmrtí byla s covidem, a nikoliv na covid.

A ještě bych chtěl jednu věc. My tady mluvíme o smrtelné pandemii, ale dneska, když jdete darovat krev, tak vám nikdo žádné testy na covid nedělá. To samé, když snacha rodila minulý týden v porodnici a žádný test na covid se jí také nedělal.

Takže nouzový stav za nás určitě neprodloužíme, ale vím, že nám to stejně není nic platné, protože soudruzi to podpoří. Já chci jenom říct, že si kopete hrob do příštích parlamentních voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Kubíček s přednostním právem – procedurální návrh, předpokládám.

Poslanec Roman Kubíček: Ano, děkuji za slovo, pane předsedající. (Gong.) Já si dovolím navrhnout jménem dvou klubů, ANO a ČSSD, abychom meritorně jednali a procedurálně hlasovali po 19. a 21. hodině. Není to k tomuto bodu, ale jak vidíte, na tabuli svítí krizový zákon a to by bez tohoto nešlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nechám hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Chcete se opravdu odhlásit? Dobře. Odhlásil jsem vás. Aby nám ta schůze neskončila ještě dříve, než jsme začali. (Gong. Vyčkává se.) Takže stále nás je málo. (Gong.) Já gonguji. Ale já myslím, že to půjde, protože už poslanci se... je to v pořádku, já si myslím, že to půjde. Ještě nás chybí nějakých sedm, tak to dáme dohromady. Ještě chvílku počkám. Tři, dva, jedna... ne. Zase tři. Dva. Jeden. Paní poslankyně...

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, já si беру za klub ČSSD pět minut pauzu. (Předsedající: Ne, vždy je už nás dost.) Dobře, беру zpět.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Já nechám hlasovat o tom, že budeme jednat po 19. hodině do projednání. Prosím? (Hlasy z pléna.) I po 21. hodině.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5. Přihlášeno 75 poslanců, pro 56, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan zpravodaj Birke jenom technický dotaz.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Děkuji za slovo, omlouvám se, že předbím pana ministra zdravotnictví. Já jsem velmi pozorně poslouchal pana poslance, pana kolegu Bojka, a chci ze zeptat, jestli tomu dobře rozumím. Vy jste navrhoval v té své úvodní řeči, že chcete okamžité zrušení nouzového stavu? Chápu to správně, že to mám brát jako návrh, to znamená, k dnešnímu dni dvacet čtyři nula nula? Chápu to tak, jo? Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. (Hluk v sále.) Pan ministr zdravotnictví vystoupí s přednostním právem. Prosím, máte slovo. A poprosím o klid v jednacím sále.

Ministr zdravotnictví ČR Jan Blatný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já opět jenom krátce se pokusím zareagovat na ty věci, o kterých jsme se nyní bavili.

Tak jenom se připomenu s tím, že zde bylo ještě na začátku té rozpravy řečeno, že Německo bude očkovat 15. 12. Prosím, nebude. Nebude, nebyla schválena a nebude 15. 12. schválena vakcína ani pro Německo, ani pro někoho jiného, a dokud to EMEA neschválí, tak nebude očkovat nikdo. Jedinou výjimku má Velká Británie, která využila svého stavu, kdy odchází z Evropské unie, a využila paragraf, který má Česká republika také ve svém zákoně, také bychom si mohli udělit tuto výjimku dočasného schválení, ale neuděláme to, protože stejně jako ostatní země počkáme na finální schválení. Tím pádem máme ještě nějakou dobu čas, konkrétně je to odhadováno i ostatními, zhruba na šest až osm týdnů od schválení se může začít očkovat, protože je tam ten logistický řetězec a podobně. Takže jenom na to upozorňuji, abychom o tomto věděli, abychom neupadali do nějakých depresí kvůli něčemu, co nám opravdu nehrozí a nehrozí to ani nikomu jinému. Je dostatek vakcín, není jich málo a nebude jich málo, to je velmi jednoduchá věc.

Mrazáky na minus osmdesát v těch očkovacích centrech, která jsou postavena na bázi velkých nemocnic, primárně zejména v té první části jsou k dispozici a toto se samozřejmě komunikuje, protože jako je to součástí i té strategie, tak jak vás budeme v průběhu dále informovat.

Pokud se týká využití testů učitelů, tak opravdu ze začátku ten zájem byl menší, postupně se zvyšuje, a protože máme rezervační systém, tak víme, že se začíná kumulovat právě na ty poslední dny před osmnáctým, protože logicky to je doba, které učitelé chtějí využít, aby se otestovali před Vánoci. Já tomu úplně rozumím, protože potom ten zájem veškeré populace bude asi ještě větší. Testovací centra fungují do 18.30 hodin, to znamená, pedagog, který tam chce přijít, se tam dostane, nehledě k tomu, že na to s ohledem na to mimořádné opatření musí dostat volno od svého zaměstnavatele. Takže kdo chce, tak se určitě otestovat může.

Jenom upomínám také na to, že hygiena a i ty změny v tom zákoně nejsou prosím jenom kvůli covidu. Uvědomme si, že to není tak dlouho, co jsme měli jednu z nejlepších hygienických služeb v Evropě. Bohužel jsme si ji úplně rozbili, stejně jako spoustu dalších věcí, které fungovaly dobře, a teď je potřeba ji nějakým způsobem dát zase do pořádku. Jestli to bude s pomocí tohoto zákona, nebo jinak, to je samozřejmě otázka, ale nemyslím si, že by ten zákon... já teď si nevzpomenu, jak to bylo citováno, že by to byl nějaký kočkoves. Prostě prochází připomínkovým řízením, má svá pro a proti a půjde tak dál a ve chvíli, kdy vy rozhodnete o tom, že bude přijat, tak bude, když ho neschválíte, tak přijat nebude, to je v pořádku.

Pokud se bavíme o zpěvu o Vánocích, tak upozorňuji na to, že tak jak je to teď nastaveno, to bylo konzultováno s konferencí biskupů a je to jejich návrh, to znamená, oni sami navrhli, aby při těch bohoslužbách byl vyloučen hromadný zpěv a podávání ruky při pozdravu pokoje. Takže tady my se s pokorou řídíme tím, co bylo navrženo, a myslím si, že to taky není nějaká zlá vůle ze strany ministerstva.

Pokud se týká různých predikcí, tak i my jsme oslovili společnost STEM, já už jsem to tady říkal, už v současné době 40 procent – nebo 39, ať jsem přesný – respondentů je pro očkování, 40 procent je proti očkování, 20 procent je nerozhodnuto. A je naším společným úkolem těmto lidem dát dostatek informací, aby se mohli svobodně sami rozhodnout. Vítám nabídku pana poslance Feriho stran oslovení mladých lidí. Víím, že je

v tom velmi šikovný a vůbec se jí nebráním, budeme o tom jednat mimo půdu Poslanecké sněmovny, děkuji za to.

Pokud se týká nouzového stavu, tak jenom upozorňuji na to, že řada bonusů, které jsou v současné době vypláceny, je vyplácena i díky tomu, že je nouzový stav. Tak jenom upozorňuji na to, že ve chvíli, kdy přestane nouzový stav, tak i řada těchto bonusů přestane být. To je jenom jako informace, se kterou prosím pracujeme, a ať s ní pracují také ti živnostníci, na které se tak odvoláváme.

Městská hromadná doprava je mnou připravený a podepsaný, připravený k odeslání dopis na Svaz obcí a primátory velkých měst, aby posílili hromadnou městskou dopravu, protože souhlasím s vámi, že ve chvíli, kdy se lidé mohou pohybovat i v nočních hodinách, tak mít omezenou hromadnou dopravu není správné a povede to akorát ke kumulaci a ke zvýšení rizika nákazy, v tom jsme zajedno.

Pokud se týká "psa" a jeho stupně, přechod do čtyřky, tak tam já už jsem několikrát řekl, že v případě, že tak budeme muset udělat, což nevylučuji, a nevylučuji, že se to stane v době, která je dohledná, tak to bude uděláno tak, aby byly na roveň postaveny velké řetězce stejně jako malí živnostníci, obchodníci a provozovatelé služeb.

Potom tady bylo několikrát zmiňováno to, že vláda nebo my házíme všechno na občany, že se chovají nezodpovědně, tak já vám tady jenom tak pro informaci přečtu jednu z mnoha zpráv, které mně chodí od redaktorů, toto konkrétně je z jednoho často čteného periodika: Hezký den, pane ministře. Co říkáte na to, že v ulicích Prahy byly včera i v jednu hodinu v noci lidé s alkoholem v rukou? Konkrétně šlo přímo o podniky naproti policejní služebně v Bartolomějské. Podle přítomného policisty na tyto lidi nic neplatí. – Takže já jenom říkám, že tak jako je řada slušných lidí, tak je prostě řada lidí, kteří si z toho dělají legraci, a je to tak.

A ty změny, ke kterým dochází teď, a znovu se budu opakovat, nejsou zatím dány rozvolněním. Jsou dány tím, že jsme společně v průběhu posledních čtrnácti dní polevili ve své ostrážitosti, a tak za to dostáváme to, co za to dostáváme, to znamená větší počty nově nakažených. A ať si to každý přebere sám.

Pivo už bylo vyřešeno, věřím, a obchody tedy tím pádem, to bych se jenom opakoval. Ale rozumím, že paní poslankyně to chtěla zmínit, a je to tak v pořádku, já jsem na to zareagoval.

A pokud se týká ještě pana profesora Berana, tak já si myslím, že to je stejný nedorozumění jako s panem profesorem Klausem. My na našem webu máme jenom uvedenou, a to prosím budiž jasně řečeno, že oba dva jsou považováni za jakési ikony, za někoho, komu velká část lidí věří, což v podstatě koresponduje s tím, co tady řekl pan poslanec, což koresponduje s tím, že pan profesor Klaus, bývalý prezident této země, je určitě osobou, které si řada lidí váží a považuje ho za vzor. A jenom jsme tam napsali, a na tom si trvám, že bohužel když takovému člověku něco někde ulítne, tak že to okamžitě chytanou ti, kteří chtějí dezinformovat. To znamená, ani pan profesor Klaus, ani pan profesor Beran nejsou dezinformátory a to já jsem nikde na našem webu neviděl, jenom říkám, že výroky těchto lidí, když jsou třeba i jinak, než jsou myšleny, velice rychle přebírají dezinformační weby a to je ten problém. Nic víc, nic míň. Takže já oba pány považuji za důstojné a rozhodně jsem neřekl, že oni a priori by byli dezinformátoři.

A poslední věc, ke které bych se chtěl vrátit, bavili jsme se tady úplně na začátku o tom, že někdo řekl, že testování – a teď mě prosím poslouvejte – že testování za celou dobu koronaviru stálo tolik co jeden den lockdownu. Tak prosím, testování PCR testy v té

hodnotě kolem 35 tisíc denně stojí tuto zemi zhruba 2 miliardy denně, pardon, měsíčně. Dvě miliardy měsíčně. Což je třeba nová porodnice ve Fakultní nemocnici Brno nebo nějaký kus nemocnice někde jinde. Je potřeba to dát, ale není pravda, že je to tak, že by to stálo stejně jako den lockdownu. Kolik stojí den lockdownu, my nevíme, já vám jenom můžu říct, kolik stojí den státního svátku, kdy nejedou fabriky a nejede běžný provoz. Je to asi 5 miliard korun. Takže si to prosím dejme do korelace, ale zase neuvádějme něco, co není pravda.

Takže když se testuje PCR kolem 30 tisíc testů za den, tak se jedná zhruba o 24 miliard korun ročně. Jenom na toto. Takže toto je důvod, proč se snažíme, a smysluplně a podle platných evropských doporučení a podle dat, která jsou k dispozici ve vědecké komunitě, používat antigenní testy. A nikdo nezpochybnuje PCR testy. Takže jenom na to upozorňuji. A ve chvíli, kdy máme třeba virtuálně kolem 6 tisíc osob nově nakažených a tyto osoby udají zhruba dva až tři kontakty denně, tak se jedná zhruba o 18 tisíc nebo 20 tisíc testů za den a to je číslo, které děláme. Takže není pravda, že testujeme málo. Není to prosím pravda. Nemůžeme se srovnávat s Německem, které má x-krát víc osob. Zase, srovnávejme srovnatelné.

A děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji a v rozpravě vystoupí pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Já budu dnes hlasovat proti prodloužení nouzového stavu. Proč? Podpořili jsme nouzový stav v počátcích epidemie. Hlasovali jsme zodpovědně v době, kdy jsme stáli proti neznámému nepříteli. Dnes je situace zcela jiná. Nepřítele jsme poznali, ale stále jdeme na vir s kanonem místo sofistikovaných řešení. Neprovedli jsme razantní a tvrdá opatření v době, kdy by je lidé přijali a podpořili, a dnes jsme svědky agonie, chaosu a nárůstu zbytečných úmrtí lidí bez covidu.

Jak už tady dneska mnohokrát zaznělo, vláda nepotřebuje nouzový stav na vyhlášení celé řady opatření. Neustálé prodloužování nouzového stavu je tedy nadbytečné. K tomu všemu se nedá věřit oficiálními statistikám, protože to často vypadá, že jsou nahodile nebo na politickou objednávku vytvářeny stejným softwarem, který zfixoval volby amerického prezidenta. Čím dál tím více je zřejmé, že si někdo nepřeje rychlá, účinná a laciná řešení koronavirové krize. Čím dál tím více a tvrději jsou umlčováni odborníci, kteří poukazují na existenci vyzkoušených povolených laciných genetických léků, a to do takové míry – pane ministře, tady si dovolím zareagovat přímo na vaše vystoupení, které považují za ještě urážlivější než zařazení pana prezidenta Klause anebo pana Berana na seznam dezinformátorů, protože vy jste z nich teď udělal blbce, kteří nevědí, co říkají, kteří jsou hloupí a sem tam upustí nějaké hloupé slovíčko, nedůstojné jejich postavení. Za mě osobně bych tohle vzal za ještě větší urážku než to, že jste je opravdu zařadil mezi dezinformátory, přesto, že mnozí z nich jsou ve svých oborech vzdělanější a mezinárodně uznávanější než vy sám.

Bude takto vedena vládní provakcinační kampaň? Bude postavena na cenzuře a umlčování oponentů? Bude postavena na tom, že každý, kdo se opovždí kritizovat vládní vakcinační plán, bude označen za konspirátora? Tak to si rovnou dovolím tvrdit, že taková kampaň bude kontraproduktivní. Protože takováto kampaň způsobila například to,

že máme takovou vládu, jakou máme. Protože vládní hnutí ANO bylo cílem systematické antikampaně. A jestli budete takto napadat své oponenty a budete se snažit cenzurovat a umlčovat, tak vám stoprocentně přísahám, že ta čísla, která byste chtěli dosáhnout, nedosáhnete, protože vám lidé nebudou věřit.

Nepodpořím nouzový stav, protože to čím dál tím více vypadá, že jediným cílem opatření je zlikvidovat kvalitu života i život sám co nejvíce lidem. Učinit jejich život absolutně nesnesitelným, aby nakonec sami a nejlépe na kolenou prosili o to, o to jediné možné, všemi globálními médii od počátku krize jako mantru opakované, a zaznělo to dnes z úst opět příliš mnoha lidí včetně pana premiéra: Tato krize skončí až s vakcinací.

Stačí, aby se svými reálnými zkušenostmi vystoupili lékaři, kteří někde, kdekoli na světě reálně skutečně a úspěšně léčili oběti koronaviru pomocí intravenózní aplikace vitamínu C, pomocí vitamínu D, který prokazatelně chybí absolutní většině obětí covidu nebo lidí, kteří mají těžký průběh. Pomocí Hydroxychlorochinu nebo Isoprinosinu, který v mnoha případech u nás doma sami lékaři dokonale vykoupili z regálů našich lékáren. Opakují zkušenosti z reálného provozu. Tak jako dopadla vakcinace v roce 2009 u lékařů, tak i dnes v mém okolí není lékař nebo lékárník, který by tento Isoprinosin nepoužíval preventivně.

Stačí, aby kdokoli zpochybnil bezpečnost a účinnost svatého grálu byznysu s covidovou panikou, neznámé a nevyzkoušené vakciny, aby byl okamžitě mediálně lynčován a šikanován tu Světovou zdravotnickou organizací, tu ministrem zdravotnictví, který nejprve pohrdá podle slov jím podepsané petice estébáckým premiérem této země, aby vzápětí lhal o svém podpisu pod touto peticí a nakonec se přiznal až pod tlakem důkazů. A takto morálně ukotvený člověk nás má přesvědčovat o nouzovém stavu? Takto morálně ukotvený člověk požaduje po občanech této země, aby mu věřili? Takto morálně ukotvený člověk chce přesvědčit občany o tom, že se mají vakcinovat? Je to velmi podobné ministru Prymulovi, který si dělal legraci jak ze svých vlastních nařízení, tak ze všech občanů této země.

Dalším důvodem, proč nepodpořím prodloužení nouzového stavu, je to, že opatření uvalená na občany této země jsou chaotická, zmatená, kontraproduktivní a mnohdy diskriminační. Diskriminují se čeští živnostníci ve prospěch nadnárodních korporací. Každé, každé opatření vlády vždy záhadným způsobem obsahuje něco, co zvýhodňuje nadnárodní korporace proti našim živnostníkům. Jak již bylo řečeno, v Polsku to udělali přesně naopak. Zvýhodnili své živnostníky, své drobné podnikatele vůči nadnárodním koncernům.

A nakonec nepodpořím nouzový stav proto, protože se mi zásadním způsobem nelíbí agresivní pozice české vlády, která každého s oponentním názorem označuje za dezinformátora. Na tomto seznamu se nově objeví zřejmě další imunolog, pan doktor Karel Drbal, který právě veřejně zkritizoval systém PES. To, jakým způsobem se nastavil protiepidemický systém v České republice, je špatně. Ten systém neprošel žádnou oponenturou, žádnou diskusí. Systém PES je podle něj dobrý tak akorát na sledování vývoje epidemie. Všechno toto mi dává dohromady, že nouzový stav, tak jak je dnes nastaven a veden, nedává záruku, že bude fungovat. Měli jsme semafor, nyní máme "psa" a vypadá to, že nás čeká kolo štěstí. Protože přesně tak jako sázka na náhodu tato opatření vypadají.

Nakonec prosím kolegy z KSČM, aby zvážili své hlasování a velmi dobře se zamysleli nad tím, jestli chtějí být podepsaní pod tímto prodloužením. Z vyjádření zbytku

opozice je evidentní, že to budou nakonec oni, kteří rozhodnou, a věřím tomu, že jejich voliči je právě nyní bedlivě sledují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli vystoupí s přednostním právem pan místopředseda Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, já budu reagovat na výzvu pana kolegy Volného. Ano, naši voliči nás určitě sledují. A sledují nás právě proto, aby zjistili, jestli je pro nás stále nejvyšší hodnotou život a zdraví občanů. A samozřejmě můžeme tady uvažovat o lecčems, ale co je na misce vah s prodloužením, nebo neprodloužením nouzového stavu? Když řekneme, že konec, ptám se, kdo nahradí chybějící zdravotní sestry, kdo nahradí lékaře ve zdravotnických zařízeních, kdo nahradí pracovníky v sociálních službách, když to nebudete moci nařídít ani vojákům, ani hasičům, ani studentům? To bez nouzového stavu nelze udělat. Tak chcete nechat padnout vysílením ty zdravotní sestry? Sloužíte 12 hodin denně obden jako ony? Opravdu si myslíte, že to je tak jednoduché na tom covidovém pracovišti v té nebo oné krajské nebo jiné nemocnici? Možná. Možná, že vám je to jedno. Možná, že vám je milejší jít do hospody než se podívat na ty, kteří tady od jara nesou na sobě tíži té pandemie. Anebo se můžeme zachovat tak, jak napsal Miroslav Macek. Přestaňme testovat, přestaňme si říkat o tom, jestli lidé jsou nemocní, nebo nejsou, zapomeňme na to a budeme mít čísla, která nebudou o ničem vypovídat, jenom budeme mít pravděpodobně příští týden mnohem více nemocných v nemocnicích, než je kapacita, kterou jsme zatím vytvořili.

Tak si vyberte, jestli je vám milejší ta hospoda, nebo ty zdravotní sestry a doktoři!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a vystoupí v tuto chvíli pan poslanec Zdeněk Podal v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, nejdříve bych začal tím, čím bychom měli začínat asi všichni. V tuto chvíli, co my rokujeme, tak bojují naši zdravotníci o spousty životů našich spoluobčanů. Proto bych jim chtěl v první řadě všem poděkovat, a nejenom zdravotníkům, ale všem, kteří tam pomáhají, to znamená studentům, ale také vojákům. A doufám, že vojákům nepoděkujeme tím, že jim orveme jich rozpočet. Takže to by bylo asi na úvod. Děkuji všem, kteří se na pandemii podílejí a zachraňují lidské životy.

Dále mně poslal, a chodí mně spousty takových mailů, jeden pán následující mail. Mohu ho ukázat, ale zkusím ho citovat: Vážený pane poslanče, jelikož jste naším zástupcem a my vám platíme, budeme žádat, abyste se jako první dal očkovat proti covidu. – Já jsem mu odpověděl: Ano, pane Jakube Božku, dám se očkovat, ale ne že vy mě žádáte, ale že já chci.

A teď bych se teprve pokusil reagovat na dnešní jednání. Budu mluvit hlavně ke svým vrstevníkům. Chápu, že lidé kolem dvaceti let se tomu smějí, protože mají lehký průběh nebo ani o tom nevědí. Já mluvím o těch, kteří s tím ty problémy mají, a byli to někteří kolegové dokonce z našeho klubu. Takže vyjádřím se k pandemii, o které dnes jednáme v souvislosti s prodloužením nouzového stavu. A k tomu si vypůjčím bonmoty sira Winstona Churchilla. Je to, jako by to bylo dnes. On o tom mluvil ve válce, ale to my

jsme také: Toto není konec pandemie ani začátek konce, je to jenom konec začátku. Vzhledem k rostoucímu počtu nakažených můžeme slíbit jedině: více nakažených, více nezaměstnaných a bohužel i více mrtvých. Není pochyb, že pandemii porazíme. Nebude to ale dnes, nebude to ani zítra a nebude to bohužel ani tento rok.

Proto bychom my politici měli jít příkladem v testování i v očkování, které jedině má šanci pandemii zastavit a pomoci tuto situaci vyřešit. Jsme ve válce s celosvětovou pandemií a je nutná disciplína nás všech. A znovu opakují, že příkladem bychom měli být my politici, kteří by měli zapomenout na stranická trička, protože bez společné snahy můžeme také prohrát. Mezi vítězstvím a prohrou leží jen jedno jedině číslo. A to číslo je počet mrtvých, kteří na pandemii zemřou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji za vaše vystoupení a v tuto chvíli vystoupí pan poslanec Válek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak já jsem se vybavil tentokrát i písemným materiálem a technikou, protože jak tady opakovaně bylo, abychom konkrétní ty argumenty, data, důvody, tak...

Já bych na úvod chtěl pochválit pana premiéra. Doufám, že jste nikdo neomdlel, když jsem to řekl, protože je to překvapení možná, ale já řeknu přesně za co. Já jsem si vytiskl ten projev a je to přesně tato formulace: "Všichni víme, že jediným finálním řešením je vakcína." Já pevně věřím, že to všichni víme. Já pevně doufám, že to tady všichni z nás budou opakovaně říkat, a tím snad začne konečně ta kampaň, která fakt nezačala.

My, kteří jsme byli včera na tom týmu, kde každá strana nominovala jednoho a kde jsme slyšeli od pana náměstka Černého ty důvody, proč kampaň nezačala dřív, tak já bych byl velmi nerad, kdyby se takovéhle důvody a ještě takovéhle argumenty někdy opakovaly. Co bylo, bylo. Dobře. Já jsem připraven, ochoten připustit, že tedy někdo někam nepřišel a něco se stalo, je mi to jedno a teď začínáme tedy s kampaní. A prosím každého z vás, jakýkoliv projev v této sněmovně začněte tím: je nutné se očkovat a já, tak jako celé vedení topky, se samozřejmě očkovat necháme. Moje maminka se očkovat nechá, moje žena se očkovat nechá a doufám, že pro mě bude co nejdřív očkovací látka k dispozici, že se budu moct očkovat u svého praktického lékaře, u kterého jsem registrován, že nebudu muset nikam daleko jezdit.

Proto musíme mít nějaký očkovací plán. Tady zaznělo, že se s ním seznámíme, nicméně ten plán, tak jak já jsem se díval, visí na stránkách Ministerstva zdravotnictví. Aspoň tam visí nějaká verze od 6. 12. Předpokládám, že většina z vás ji četla. V tom plánu je napsáno, co se bude dělat, kdy se bude dělat, jak se to bude dělat. Mě tam velmi zaujal § 15, kde se píše mimo jiné: "Karanténa u očkovaných osob. Na základě současného stavu vědeckého poznání..." Z 6. 12., web Ministerstva zdravotnictví, ten plán, můžu přesně citovat ten název. "Na základě současného stavu vědeckého poznání nelze zatím zcela přesně stanovit míru a délku ochrany po očkování. V případě klinickými studiemi potvrzené vysoké imunity atd. atd. Pokud se očkovaný jedinec, který má zdokumentované a potvrzené očkování proti onemocnění devět (COVID-19?) dostane do epidemiologicky významného kontaktu s osobou nakaženou COVID-19, nebude očkovanému jedinci nařízena karanténa." Za mě dobře. Očkovaný nebude muset být v karanténě. Teď akorát nevím, jak všem těm, kteří kvůli karanténě přicházejí

o peníze, jak sportovcům, jak řadě dalších, kteří chtějí cestovat do zahraničí, budeme vysvětlovat, že holt budou muset počkat dva, tři, čtyři měsíce na očkovací látku, než pro ně tato výhoda bude.

Proto bych rád, aby očkování proběhlo co nejrychleji, co nejmasivněji pro všechny, co mají zájem. Moje dlouhodobá obava není ta, že se lidé nenechají očkovat, protože já jsem přesvědčen o tom, že Češi nejsou hlupáci. A pár popíračů, kteří si myslí, že buňka vykadí virus, aby se zbavila škodlivých látek, prosím, ať takoví jsou. Můžou lovit lochnesku, vzít si k tomu za ruku yettiho a přitom pozorovat ufony, kteří tam u toho jezera přistávají na té své placaté zemi, kde žijí. Nic s tím nemám jako problém, je to jejich svět.

Já si myslím, že všech normálních, svéprávných lidí se tento svět netýká a nežijí v něm. Nemám s nimi problém, nevadí mi, a mám je rád. Ale chtěl bych, aby tito všichni se dostali k tomu očkování včas, aby také měli tuto výhodu, že nebudou muset být v karanténě. Oni o to budou žádat. Proto jsem přesvědčený, když víme, kolik je počet, jaký je počet očkovacích látek – a to je můj první dotaz. Víme, že to, jestli je EMA schválí, nebo neschválí, je jenom formální záležitost, ona je schválí. Schválí je druhý, třetí, čtvrtý týden v lednu, a v lednu je schválí v určité fázi. Víme, že v té chvíli už budeme mít dvouměsíční zkušenost z Anglie, jak očkování probíhá, jak to organizují, kde byla slabá místa, silná místa. A já se domnívám, že každý, kdo ví, jak Angličani mají rádi svoji královnu, která se očkovat nechá, tak nevěřím tomu, že by ji obětovali jenom proto, aby Soros vydělal. Takže budeme mít i daleko větší jistotu, že všechno funguje, tak jak má.

Tak předpokládám, že ten den D, z mého pohledu je to den D, kdy tedy EMA řekne "tak teď", tak odstartuje jeden z našich plánů, podle toho, která ta vakcína tou EMA projde, a ten plán že proběhne během dvou, tří, čtyř dnů a nastane očkování. A že ministr zdravotnictví jenom vytáhne ten šanon toho plánu, té konkrétní vakcíny, a spustí ten systém. Je jedno, která z těch pěti vakcín, nebo kolik jich bude, to bude. Možná to budou dvě, nebo možná to budou tři. O to víc mě pak zmátlo ovšem vystoupení prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Janulíka dneska v rozhlase, který tvrdil, že v podstatě očkovat budou obvodní lékaři, že to není problém, že je to běžné očkování, tak já nevím, co s tím dělají všichni potíže. Jestli toto je ten plán, tak potěš pánbůh. Já pevně věřím, že se teď dozvíme o tom, kolik dnů poté, co EMA schválí očkovací látku, jsme připraveni spustit očkování v České republice. Za den, za dva, za tři. Bez ohledu na to, jaká očkovací látka to bude. Musíme mít variantní plány.

Druhá věc, na kterou jsem nenašel na těch webových stránkách odpověď a která mě velmi trápí. Já jsem se vždycky na škole učil, a předpokládám, že pan ministr také, prostřednictvím pana předsedajícího všichni kolegové poslanci lékaři též, že očkovat by se neměl člověk, který tu nemoc má. Pokud mám chřipku, neočkují mě proti chřipce. Tak by mě zajímalo, jestli v tomto případě člověk, který bude mít bezpříznakový průběh onemocnění, tedy bude mít covid, nebude mít potíže, může být, nebo nemůže být očkován. Chtěl bych na to jasnou odpověď. A myslím, že ta odpověď musí zaznít co nejdřív. Protože pokud není jisté, jestli může být očkován člověk, který má bezpříznakové onemocnění, tak všechny ty pacienty před očkováním budeme muset testovat. Já to nevím, jestli to tak bude, nebo nebude, ale chtěl bych jasnou odpověď na tuto druhou otázku, kterou dostávám od kolegů.

A pak je třetí věc a třetí bod, který se týká toho nešťastného nouzového stavu. Pokud by tady zaznělo to, co jsem četl dneska na sociálních sítích, že nouzový stav – říkal to

ministr Blatný, aspoň to tam je tak citováno – skončí, když budeme mít denně 500 nových pozitivních případů, tak je to konečně informace, po které dlouho voláme. Protože když tady poprvé zazněl v představení, předtím jsme se vůbec nemohli bavit o tom, kdy skončí nouzový stav, to se s námi nikdo bavit nechtěl, ale teď byl představen PES a pro mě bylo obrovským zklamáním, že ten vůbec nepočítal s tím, že nějaký nouzový stav někdy skončí, protože i ve stupni jedna, když to je nula až dvacet nebo kolik bodů, tak stejně je potřeba nouzový stav, aby ten stupeň jedna mohl fungovat. Proto jsme dělali alternativní obsah, abychom dokázali, že ve stupni jedna a dvě nemusí fungovat nouzový PES, a proto jsme toho "psa" doplnili o stav nula, který vůbec nepotřebuje jaksi nic. Protože stav nula musí někdy nastat.

Pokud nouzový stav tedy skončí, když budeme mít 500 pacientů pozitivních denně, dva dny po sobě, tři dny po sobě, tak má národ nějakou vizi, nějakou naději, může kontrolovat, kolik je těch pozitivních, může vědět, jestli se k nim blíží ten kýžený okamžik skončení nouzového stavu. To není žádná mantra, ale je to něco, o čem se tady nesmyslně bavíme. Všichni, co jste tady, víte, že jde o to, jestli návrh vlády na prodloužení nouzového stavu bude mít většinu, nebo nebude mít většinu. Jestli to schválíme na čtrnáct dnů, na týden, je úplně jedno, protože 24., 22., 18. bude úplně stejná situace jako denně. Budeme mít o něco víc nakažených, o něco méně nakažených, o něco víc pacientů v nemocnicích, o něco méně. Ale nic se nezmění z hlediska toho, že je potřeba zase nouzový stav.

Stejná situace bude v lednu. A tak jak řekl pan premiér, já to znovu zopakuji: Všichni víme, že jediným finálním řešením je vakcína. Tak za mě, dokud nebudeme mít proočkovaný dostatek populace, tak prostě furt bude nouzový stav. Ale tak to řekněme na fěrovku. To je to, co chci slyšet. Ano, nedá se nic jiného dělat, musíme mít do té doby, než budeme proočkovaní, nouzový stav. Pak chci slyšet B. A musím poděkovat zatím, že malinký kousek z toho B zazněl. My chceme ten nouzový stav proto, abychom mohli využívat armádu a policii. Tomu rozumím. Je to korektní, legitimní, jsem připraven to podpořit. Nebudeme v rámci nouzového stavu nasazovat studenty do zdravotnických zařízení. A velmi by se mi líbilo, aby pokud o to budou hejtmani žádat, tak to musí být po dohodě třeba s ministrem školství. Nebudeme chtít některé věci jako plošné zavírání obchodů, a pokud ano, budeme to široce diskutovat. Prostě my chceme – a tedy já chci, mluvím teď sám za sebe. Já, doktor Válek, chci mít ujištění, že prostě nebude hrozit jakékoliv zneužívání nouzového stavu.

Já rozumím, že legislativní situace v České republice, rozumím, že to, jak jsou pravidla nastavena z pohledu vlády, vyžaduje nouzový stav. Ale nechci jí dávat bianko šek na to, aby studenti pořád a pořád byli v nemocnicích. Nechci jí dávat bianko šek, aby tu byly zavřené, tu otevřené obchody. Chci jí dávat bianko šek na přesně vymezené činnosti. Já nemůžu za to, že nouzový stav s touto situací nepočítal. Já nemůžu za to, že nouzový stav počítal s tím, že se nasadí na pár dnů někam nějaká skupina lidí a bude zachraňovat situaci a že nikoho nenapadlo, že by nouzový stav mohl trvat půl roku. Ale tak to prostě je. A na to, že tento problém je, my dlouhodobě upozorňujeme.

To znamená, shrnu a skončím. Za prvé. Líbí se mně, že vím a četl jsem, že existuje nějaká vidina ukončení nouzového stavu, 500 pacientů denně. Prosim o potvrzení, jestli to tak opravdu je, a dokud bude více než 500 pacientů denně, není šance na nouzový stav. Je možné, že na tom seznamu dnes ta citace nebyla pravdivá, tam to bylo z nějakého vystoupení mediálního.

Druhý dotaz mám: Jak to bude s pacienty, kteří tedy budou covid pozitivní, nevědí to, jsou bezpříznakoví? Budou moci být očkovaní, nebudou? A když nebudou, budou před očkováním testováni, což by znamenalo, že budou v podstatě muset být testováni všichni?

Třetí dotaz mám: Kolik dnů poté, co proběhne den D, to znamená EMA schválí některou z těch vakcín, je jedno jakou, jsme schopni spustit očkování? Den, dva, tři, týden, měsíc, dva měsíce, za jak dlouho poté?

No a čtvrtý dotaz mám: Jsem občan ČR, nejsem riziková skupina, nejsem zdravotník, nebudu aktivně oslovován tak jako zdravotníci, ve Fakultní nemocnici Brno jsme začali být oslovováni, dneska mi přišel mail jako zaměstnanec, jestli mám, nebo nemám zájem být očkován, hned jsem odpověděl, že mám. Předpokládám, že řada nemocnic postupuje podobně. To znamená, normální občan ČR, který má obavy, strach a chce být očkován, kdy se tento občan bude moci registrovat někde, u praktického lékaře, u pana ministra, já nevím u koho, a říct, já mám zájem o očkování. Moje maminka se na očkování na chřipku registruje většinou půl roku dopředu nebo i déle. Tak kdy se budu moci registrovat na očkování proti covidu? A rozumím tomu, že pak budu čekat třeba měsíc, dva, tři, čtyři, než mě pozvou. Ale chci být v tom seznamu těch, co mě pozvou.

Tak tyto čtyři dotazy mám a budu velmi vděčný za jejich odpovědi.

A na závěr bych chtěl říct ano, já si velmi vážím zdravotníků, vážím si velmi zdravotníků, kteří pracují. Já jak skončíme, odjedu do Brna, ráno nastupuji. První termoablaci mám pacientku s tumorem ledviny, druhou, metastázy v játrech. A myslím, že řada z nás, co jsme tady lékaři a poslanci, tak hned ráno nastoupíme a budeme pracovat. Je to prostě něco, co je naše povolání, něco, co nás baví, něco, co je poslání. Rádi pracujeme jako poslanci, je to důležitá práce. Ale pro naše pacienty jsme ochotni dělat všechno. Já jsem pouhý radiolog, já jsem fotograf. Moji kolegové klinici, ti pro ně dělají daleko víc. Moje kolegyně sestry, ty tam spí v té nemocnici. A nejsou to jenom oni. Jsou to pracovníci center informatiky, jsou to personalisté, jsou to všichni ti, co v těch nemocnicích pořád jsou. A právě kvůli nim, bychom měli dávat jasná, predikovatelná data a informace tak, aby věděli, co je čeká za týden, za měsíc, za dva měsíce. Pokud dokážeme předpovědět s takovou přesností počet nově nakažených, měli bychom být schopni ta data dát. Zaslouží si to. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také děkuji. Vystoupí pan poslanec Václav Klaus. Prosim, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Trikolóra již potřetí, dámy a pánové, nepodpoří prodloužení nouzového stavu, ale já dnes vystoupím trošku jinak než většina mých kolegů.

Mě úplně nejvíce fascinuje pýcha členů vlády. Pan premiér, pan Hamáček, pan ministr – my jsme zastavili něco. Kdyby to byla pravda, tak to se stejnou logikou v srpnu zase spustili, nebo teď snížili a pak zase zvýšili. To je matematicky logické. Nebo je to tak, že když počet nakažených klesne, tak je to zásluha vlády, a když vzroste, tak je to proto, že nějaký pán v hospodě pil ve 20.04 hodin pivo, říkali panu ministrovi. Čili tohle prostě není pravda, že by vláda jakkoli vědecky řídila průběh epidemie populací. Není to pravda. Je to virová nemoc, šíří se nějakými aerosolovými částicemi atd., to by nám tady řekli přítomní lékaři, ale vaše pýcha, že vy to jako celé ovládáte, prostě není

pravdivá. Vláda netuší, jaká opatření přináší jaké – a některá opatření, zda vůbec – pozitivní efekty. Nefunguje chytrá karanténa, nefungoval semafor, to byl spíše takový stroboskop, a systém PES ani sama vláda nedodržuje. Teď jsme podle všeho ve čtyřce, ale jsme ve trojce.

Další věc, která je jasná, pane ministře, vláda nedokáže prognózovat vývoj epidemie. Já nevěřím, že když jste před čtyřmi dny rozvolňovali, že jste věděli, že se to zase jako navrátí a teď to budete zpříšňovat. Určitě jste si mysleli, že to bude klesat nadále. Čili není žádná pravda, že vy víte, jak se ta epidemie bude vyvíjet.

Vaše opatření mají z drtivé většiny politický charakter. Zakázat velká nákupní centra před Vánoce mi se vám nechce, ale z politických, nikoliv epidemiologických důvodů. Zakázat lyžařům lyžovat, přestože jste mi ještě ve čtvrtek sliboval opak, to se vám chce, protože většina lyžařů nejsou voliči ANO nebo ČSSD, takže to je v pořádku. Zlikvidovat velké nadnárodní řetězce vláda nechce, ale zlikvidovat drobné obchody a živnostníky a hospodské – ti také moc nevolí ANO a ČSSD – to se jakoby chce.

Trikolóra tento mix politiky a rádoby odborných opatření odmítá. Prosazujeme politiku podobnou Švédsku, Švýcarsku, Finsku či Dánsku. Nejsou všechny země, jak tady neustále tvrdíte, ve stavu nějakého třikrát přísnějšího lockdownu, než je Česká republika. Afrika nedělá vůbec nic, nečetl jsem, že by tam vymírala populace po milionech. Skandinávské země i Švýcarsko mají daleko zdrženlivější míru opatření. Švédové mají nyní třetinu pacientů ve vážném stavu oproti České republice a čísla jim klesají oproti katastrofickým prognózám, které jim někteří věštili. Švýcaři zaznamenali stejný pokles nakažených jako Česká republika bez drakonických opatření a mají asi o 40 % méně mrtvých. Čili není pravda, že ta cesta, kterou vy jdete, je ta jediná možná, jediná jakoby vědecky opřená.

Vaše vládní opatření stojí miliardy korun denně a likvidujete lidi a celé rodiny ekonomicky po tisících.

Nouzový stav má smysl, pokud bude činorodý. Příprava vakcíny, ochrana seniorů, posílání vysokoškoláků a úředníků do pečováků, nemocnic, trasovacích center, já nevím, zkrátka mobilizace země na překonání těžké situace, nikoliv likvidace části společnosti, umrtvování a ponechání veškerého úsilí na pár stovkách statečných lékařů a sester.

Vaše nějaká kolektivní nenávisť zrovna k hospodským mě fascinuje. Když se podíváme na čísla, tak jsem četl, že policie provedla 30 tisíc kontrol za poslední dva dny a našla 96 porušení krizových opatření, nikoliv jednotlivců, nějakých lidí, co neměli roušku, ale restaurace. Já jsem to spočítal, to jsou 3 promile. To vede dokonce k tomu, že někteří členové vlády jako pan Zaorálek navrhuji brát hospodské preventivně do vazby, což tady nebylo od roku 1988, možná ještě 1989 to používali.

Zkrátka a dobře, vy tu epidemii neřídíte, nemyslete si to. Já chápu, že to svádí, že se cítíte důležitě, je to velká odpovědnost. Já se tomu nechci jakoby vysmívat, já to chápu, že je to velice těžké, ale nemějte pocit, že na vašich rozhodnutích závisí, jak ta epidemie bude procházet dál. Buď ještě bude akcelarovat, nebo se zmenší. Vždyť to přece nemůžete tušit a nevíte nic o tom, jaká vaše opatření přinášíjí přesně efekt. A výsledky různých zemí nejsou jednoznačné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dobrý večer všem. Budeme pokračovat. Poslanec Bendl je přihlášen v obecné rozpravě, poté pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Pane premiére, pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se pokusím neopakovat, co tady už zaznělo. Jen tolik, že já patřím k těm, kteří nejsou připraveni podpořit další pokračování nouzového stavu, mimo jiné také proto, že jsme tady opakovaně říkali, že přece dáváme bílanku šek na opatření, kde se potom sami divíme tomu, co vláda nakonec vyhlásila. Pan ministr, a to kvituji, tady dnes sebekriticky přiznal, že přijatá opatření nefungovala. To, co zůstává otázkou, je odpovědět si proč. Toho tady moc nezaznělo. Myslím si, že to je klíčové o tom, co máme dělat, tak si musíme odpovědět, proč nefungovala. Asi se to ještě, nebo podle slov odborníků se to netýká té vlny, čemu vy říkáte rozvolňování, já tomu říkám často menší koncentrace, nebo nucení lidí, nebo řeknu nabádání lidí k tomu, aby se nemuseli srovnávat k čekání na úřadech, případně aby si mohli koupit věci místo ve velkém obchodě také v malém nebo menším obchodě.

Nepatřím, a to tady musím říct – tady všichni říkají, že se nechají očkovat. Já nepatřím k těm, kdo se nechá očkovat, jednak proto, že mám obavu z vedlejších účinků, a jednak proto, že mám obavu z toho, jestli opravdu v okamžiku, kdy se to spustí, se na ty, kteří jsou potřební, že se na ně opravdu dostane. Dneska nás přesvědčujete, že se na ně dostane. Uvidíme. V lednu, v únoru si povíme. Já pevně věřím, že to tak bude, nebo přeju si to, ale vzhledem k tomu, co se tady dělo za poslední měsíce, mám vážné obavy, že to zvládnete. Moc bych si to přál.

Moc bych si také přál, abyste mě nenutili nechat se očkovat, abyste to nechali na mně samotném, protože mé zdraví je můj majetek a ne majetek někoho jiného. A využít to právo nechat se neočkovat a nepodmiňovat tím žádné úkony, které stát bude vyžadovat, si myslím, že je také správné. V čase se uvidí, ale jak říkám, nepatřím k těm, komu bych chtěl svěřit povinnost, aby mě ministr Hamáček někde naháněl s tím, že mě povinně někde naočkují. To, doufám, Poslanecká sněmovna nedopustí. Všichni většinou tady mluví o dobrovolném očkování. Doufám, že u toho také zůstane, přestože jsme většinou, nebo Poslanecká sněmovna, já nikoliv, odmítli to explicitní vyjmenování v zákoně minulý týden, když se o tom hlasovalo, neprošlo to asi o jeden hlas, tuším, explicitně říci, že to bude nepovinné a ani to stát nebude nikomu ničím podmiňovat. Jestli to udělají jiné státy kolem nás a budou podmiňovat to, že naši občané budou moci vycestovat pouze tehdy, budou-li očkovaní, na to oni mají právo stejně jako my jako Česká republika máme právo říci těm, co cestují k nám, jestli a jak se mají chovat v případě ochrany před covidem.

Co bych se chtěl zeptat pana ministra, je to podle mě důležité. Všichni tady skloňují, jak jsou zdravotníci unavení, jak jsou už vlastně opravdu někdy na dně svých sil, hodně riskují, po první vlně dostali zdravotníci odměnu, mimořádnou, kterou stát vyřešil a skrze zřizovatele nemocnic ti lidé odměnu dostali. Chci se zeptat, zdali to platí i pro druhou vlnu a kdy se tak stane. Neboť na těch nemocnicích krajských – teď mluvíme o Středočeském kraji – těm lidem sice slibujeme, že něco snad bude, ale nevíme o tom vůbec nic. Tak bych se rád zeptal, zdali s tím Ministerstvo zdravotnictví či vláda opravdu do budoucna, řeknu krátkého budoucna, počítá, kdy se tak stane a jestli se tak stane a zdali to bude v té úrovni, jako to bylo v případě první vlny. I to rozdělení těch

standardních covidových lůžek i těch specializovaných. Tak bych prosil, jestli by mohl pan ministr na toto zareagovat.

Ale abych nekončil negativně, chci poděkovat za podporu všemi hlasy, zdůrazňuji, takže to je opravdu na všechny. Při jednání volebního výboru jsme společně podpořili žádost adresovanou Radě České televize a Radě Českého rozhlasu, aby v programových vysíláních veřejnoprávních médií – to zdůrazňuji, nikoli privátních – zohlednily fakt, že česká kultura je na tom finančně velmi zle, že všichni současní aktéři v oblasti české kultury opravdu trpí finančně, a tohle je jedna z cest, jak jim pomoci. Takže vám chci všem poděkovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Volný jako poslední přihlášený do rozpravy v tuto chvíli. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já mám před sebou svůj první životní coming out.

Pane docente prostřednictvím pana předsedajícího, já vás mám taky rád. Pane docente Válku prostřednictvím pana předsedajícího, já vás mám taky rád. On říkal, že profesorem i docentem byl rád, pan docent minule, takže to je v pořádku. Nicméně rozhodně nikdy nezačnu své vystoupení ve Sněmovně tím, že se máme vakcinovat. Já jsem se rozhodl po zbytek svého volebního období hrát roli toho kritického elementu vzhledem k té plánované vakcinaci. Vy buďte tím elementem pozitivním. Já si pravidelně dovoluji do té diskuse přidávat nové a nové informace, které jsou k těm vakcínám poněkud kritické, jako např. informaci, kterou vydala jedna dezinformační agentura FDA, americká agentura pro léčiva, která uvádí, že v průběhu testování vakcíny od Pfizeru umřelo šest lidí. Je to informace stará 21 hodin. Potom si dovoluji tady zveřejnit další dezinformaci z dalšího konspiračního a dezinformačního webu Novinky.cz, kde se uvedlo dnes ve 14.40, že v Británii nedoporučují vakcínu od Pfizeru těžkým alergikům, hrozí jim anafylaktický šok.

Takže ano, já tady hodlám hrát roli toho kritického elementu a rozhodně ode mě nikdy, pane docente, přestože vás mám, opakuji, taky rád prostřednictvím pana předsedajícího a jsem připraven s vámi jít hledat jak yetiho, tak ufony a ve stanu si užívat pohled z plochozemě na naši hvězdnou oblohu, ale hrát roli ovce opravdu nebudu. Jestli ji chcete hrát vy a chcete z občanů dělat ovčany, určitě ji hrajte.

Ale všichni tady v této Sněmovně víme, že ta vakcína je nová, neprošla standardním režimem, a jak zaznělo z úst pana imunologa, na kterého si teď nemůžu vzpomenout, v CNN: ano, nebýt této bizarní doby, tak by nikdy nebyla připuštěna do klinického zkoumání nebo do klinického výzkumu. Tak to prostě je, nikdy to jinak nebude. Není to vyzkoušená vakcína. A já nebudu říkat občanům této země, aby si nechali aplikovat něco, co je může potenciálně poškodit ihned po aplikaci, do roka a do dne, za pět let nebo za deset let, protože to nikdo v této místnosti prostě neví a poctivě nemůže vědět. A jak tady zaznělo od našeho kolegy pana Klause, jiné země šly jinými cestami, mají podobné nebo lepší výsledky než my. a jestli budou rozjíždět nebo nebudou rozjíždět nějaké vakcinační kampaně, to je samozřejmě jejich věc, nicméně v Anglii se neočkují už těhotné ženy, děti a dneska také alergici. Na vakcínu od Pfizeru v průběhu jejího testování zemřelo šest lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, to bylo druhé vystoupení pana poslance Volného a nyní se se svým druhým vystoupením hlásí ještě pan poslanec Válek z místa. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem teď vládní poslanec, mám pocit. Tak vy jste tady – ne vy, co tady sedíte dneska, ale vy poslanci, my poslanci jsme tady před lety debatovali o něčem, čemu se říká devitalizace. Já nevím, kdo si na to vzpomenete. Tehdy jeden kolega chirurg podvazoval tumory, ty tumory se tím pádem vyléčily a ti lidé neumírali. A byly petice občanů, kteří prostě chtěli, aby ta metoda byla hrazena, schválena. Tehdy Poslanecká sněmovna vyměkla a vybrala dvě pracoviště, která donutil tehdejší ministr zdravotnictví, a je jedno, který to byl, aby tu devitalizaci zkoušela. Zkoušeli to ve VFN a zkoušeli to na Žlutém kopci. Prostřednictvím pana předsedajícího by možná profesor Vyzula mohl říct, jak to dopadlo.

Nicméně tento chirurg má mít teď monografii, která bude oslavovat jeho úspěchy, protože zemřel, to asi víte, úspěchy tady s touto devitalizací. I ve skupině chirurgů, kteří o tom debatují, se spustila panika, protože mají hrůzu, že se tato metoda zase objeví, a kolegové, kteří se na tom podíleli, píšou: Musíme s tím něco udělat. Vždyť my jsme vraždili lidi, tehdy nás donutili, abychom vraždili lidi, abychom dělali něco, co ty lidi zabíjelo. Sem chodili beznadějní pacienti a my jsme jim dělali něco, co je zabíjelo. A já jsem odpovídal té skupině: No pánové, pokud my lékaři neumíme tvrdě říct podvodníkům jste podvodníci, hlupákům jste hlupáci, tak pak samozřejmě poškozujeme naše pacienty a porušujeme naši Hippokratovu přísahu.

Samozřejmě každá vakcína má vedlejší účinky, každý lék má vedlejší účinky. Nebudu tady opakovat příklad s prezervativem. Jenom šílenec by dával nějakou vakcínu pacientovi, který má astma. Jenom blázen by dával vakcíny těhotným, jakékoli. A to, že v rámci klinické studie jsou někdy komplikace, no tak proto je ta klinická studie, aby se přišlo na rizika těch komplikací. To znamená, já rozumím všem těm argumentům a rozumím těm obavám, chápu je, ale my jsme tady od toho, abychom vyvedli občany České republiky z problémů, v kterých jsou už rok, půl roku, víc než půl roku. A vyvést je můžeme pouze tím, že je proočkujeme, jiná cesta není. Jaká je ta alternativa? Čekat, až virus zmizí? Nebo říct není, kašleme na to? Já nevím tedy, jaká je ta alternativa. Já jinou neznám, a proto udělám všechno možné pro to, abych přesvědčil občany České republiky – nechte se očkovat, nebojte se toho. Rád půjdu příkladem. Je nesmysl tady toto zpochybňovat.

Ano, rozumím obavám. Je dobře, že jsou obavy a odborníci, pan ministr, vláda jsou od toho, aby tyto obavy rozptylovali, aby vysvětlovali, aby argumentovali. A ano, já dlouhodobě kritizuji vládu, kritizuji třetího ministra, že to nedělají dostatečně důsledně, že k tomu nezdvihli celý parlament, že hrají sólo akce a že neprobíhá kampaň, že nebyli osloveni umělci, sportovci, nebyla kampaň podobná jako v řadě jiných zemí. Ale to neznamena, že řeknu, že tomu tak není. A je možné, že Země opravdu placatá je. Je možné, že ti, co to tvrdí, jsou moderní Giordanové Brunové. Já se nikdy nesnížím k tomu, abych je upaloval. Mají svůj názor, chodí po své placaté Zemi. Já s tím nemám problém, ale přesto, protože jsem lékař, protože jsem výzkumník, protože jsem vědec a teď náhodou i poslanec, tak udělám všechno pro to, abych přesvědčil občany České republiky, aby se nechali očkovat. Prosím, udělejte to. A o totéž žádám tuto vládu, tohoto ministra a všechny ty, co to myslí s tímto národem dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla poslední přihláška. Ještě pan předseda Stanjura. Takže prosím, ještě v rozpravě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ta rozprava běží už mnoho hodin a zejména z opozičních řad zaznělo mnoho dobrých argumentů, proč nevyhovět požadavku vlády na prodloužení nouzového stavu. A já je nebudu opakovat. Možná jen ta klíčová věc, díky chování vlády, chaotickému rozhodování.

Poslední příklad. Včera se dozvíme, že si nesmím odnést pivo z restaurace. – (Reakce ze sálu.) Ne ježíšmarjá. To je jenom příklad, který dokumentuji. – A dneska řekne ministr zdravotnictví: My jsme to tak nemysleli. A kdo to tak myslel? Kdo to rozšiřuje? Jedna rána za druhou, jedna zmatená informace za druhou. A jediná odpověď je vlády, a je to bod dva: zvýšíme represe, zvýšíme pokuty, zavřeme je. To je cesta do pekel. To vůbec nefunguje. Kdo tomu věří, tak věří na policejní stát. Místo abyste vysvětlovali jasně, srozumitelně svá opatření, aby jim lidé rozuměli a v zásadě dobrovolně je plnili, protože když jim budou rozumět, tak je budou prostě plnit. A mohl bych tady těch absurdních příkladů uvádět jeden za druhým.

Já bych prosil, aby vláda zmírnila svůj tlak na to zvýšení represí. To opravdu nikam nepovede. Doháníte i slušné lidi k zoufalým činům. Pokud nevěříte, vyjeďte a mluďte s těmi lidmi, kteří nevědí kudy kam. Mluďte s těmi provozovateli restaurátérství a ptejte se, v jaké jsou situaci a proč dneska volí mnozí z nich, nebo se chystají zvolit zoufalé kroky, které budou porušovat, evidentně budou porušovat ta nařízení. Ale zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Tak se s nimi bavte. Vysvětlete to. Face to face. Ne přes Facebook. Z očí do očí. A neříkejte jim pořád dokola, že to jsou nezodpovědní občané, kteří za všechno mohou. Tak to prostě není. Je to hrozně pohodlné ukazovat prstem na ty ostatní, ale každý z nás by měl začít u sebe. A řekl jsem každý z nás, neřekl jsem jenom vládní politici.

Ale já bych se chtěl věnovat podrobněji otázce, kterou jsem včera se svými kolegy debatoval podobně na té covid komisi, kterou zřídila Poslanecká sněmovna. Chci za prvé poděkovat panu ministrovi, že poslal svůj tým. My jsme akceptovali jeho omluvu, že původně měl přijít, ale že jeho tým ho, já bych řekl, plně zastoupil. A věřte nebo ne, v té debatě v zásadě nebylo poznat, někdy ano, ale většinou ne, kdo je vládní poslanec a kdo je opoziční poslanec. A místo té agendy, kterou jsme původně chtěli probrat – a ono to trochu zastaralo, protože původně ta schůzka byla s ministrem Vojtěchem, termín, který byl domluvený, on ve své funkci nedožil. Než jsme domluvili termín s ministrem Prymulou, už byl taky pryč. A teď jsme poměrně pružně s panem ministrem Blatným to domluvili. A jeho tým tam byl, řekl bych, v reprezentativním složení.

Já chci obrátit vaši pozornost, ale i pozornost veřejnosti na to očkování. My tady vedeme podle mě nesmyslnou debatu, jestli povinné, nebo dobrovolné, když nikdo nenavrhuje povinné. Tak nevedme debatu, jestli povinné, nebo dobrovolné, když nikdo nenavrhuje povinné. To je za prvé. Pak ta debata nemá žádný smysl. Všichni jsme pro dobrovolné. A teď se tady dohadujeme a přesvědčujeme, ale přesvědčujeme všechny, kteří mají stejný názor.

Podle mě hrozí úplně jiný problém. A bohužel mě to jednání a i ten vládní materiál mě přesvědčil, že to skutečně hrozí. Že ti, kteří se budou chtít očkovat dobrovolně, nebudou mít šanci. Kolik myslíte, milé kolegyně, milí kolegové, kolik řádků nebo kolik stran, kolik řádků či slov věnuje vláda ve své schválené koncepci nebo strategii očkování

logistice a zabezpečení očkování? Teď nemyslím zdravotnímu, myslím logistice. Osmnáct řádků. Osmnáct řádků včetně vycpávkových vět typu "tato situace si vyžaduje zvláštní řešení". Není tam vůbec nic. Podívejme se ke svým sousedům do Německa, do Rakouska, jaké mají podrobné plány, jak jsou veřejně komunikovány. Mnozí vědí. Reálně.

A já se chci zeptat pana ministra Blatného: Jak je nachystaná logistika? A kolik jsme schopni naočkovat občanů do března, do června a do září?

Včera jsem slyšel, nemám důvod nevěřit, že podle průzkumů, které má Ministerstvo zdravotnictví, naše populace je v této otázce rozdělena zhruba 40 % občanů se určitě nechá očkovat, 40 % občanů se určitě nenechá očkovat a 20 % vlastně neví. Ale ten údaj je vlastně k ničemu, protože je jasné, že budou prioritně skupiny, které musí mít přednost. Senioři 65 plus, čerpám z vládního materiálu, a ti, co mají nějaký typ chronického onemocnění. To nechám na debatě lékařů, jestli je to dobře, nebo špatně, tomu já fakt nerozumím. Pro nás je ale klíčová informace v této skupině, která půjde jako první, jaký je ten poměr těch, kteří se chtějí očkovat, kteří váhají a kteří jsou proti. To prostě nevíme. Jak pak máme naplánovat, kde se bude očkovat? V první fázi ve fakultních nemocnicích. No tak v našem velkém kraji Moravskoslezském je jedna fakultní nemocnice. A věře nebo ne, někdy je to hodinu a půl jenom do té fakultky. Není připraven systém, který bude registrovat zájemce. Není připraveno vlastně vůbec nic.

A neříkáme veřejnosti pravdu. A my dlouhodobě říkáme, že máme říkat vždycky pravdu, i když třeba není příjemná. Protože nejhorší, a tím se ztrácí důvěra, něco slíbím, a pak to nesplním. Slíbím to podruhé, a pak to nesplním. A potěší mi už nikdo nevěří. Pan ministr Hamáček kýve hlavou, tak ať mi odpoví jako vicepremiér vlády. Kolik lidí naočkujeme v lednu, kolik v únoru, kolik v březnu? Budeme v lednu, v únoru, v březnu očkovat jenom tu první, prioritní skupinu, nebo i tu druhou nebo zdravotníky? To všechno má být v koncepci systému očkování a nic z toho tam bohužel není.

Kdyby ten materiál byl z dubna, tak je to výborné. Bez ironie. Ale jsme v prosinci. Nemáme nachystané vůbec nic. Mě to vůbec netěší. Myslím si, že... Já nevím, které rezorty řeší logistiku, to nemůže být problém pouze Ministerstva zdravotnictví. To není orgán, který by byl schopen vymyslet fungující logistický systém. Přečtěte si to. Je to dneska veřejný materiál, který projednávala vláda v pondělí. Je to jakoby úvod do debaty. V dubnu by to bylo v pohodě. V prosinci je to zoufale málo. Já nebudu říkat všechno, co včera na té komisi zaznělo. Kdo chce, může si poslechnout záznam, si to přečíst. Musím říct, že lidé z ministerstva s námi mluvili mnohem otevřeněji než vláda. Mnohem otevřeněji nám říkali ta úskalí a problémy. A ten projekt prostě musí být úspěšný. To je přece náš společný zájem.

Ano, jsou tady odpůrci očkování, mají na to svaté právo. Tak se nenechají očkovat. Prostě se tak rozhodli, berme to jako fakt. Neztrácejme čas zbytečnou debatou. Ale pak je tady, i kdyby to bylo jenom 40 % – já nevím jestli jenom. Kdyby to bylo 40 %, tak jsou to čtyři miliony nebo více než čtyři miliony občanů. V materiálu, který měla vláda v pondělí k dispozici, píše, že většina z nich bude muset být naočkována dvakrát, a to v tom intervalu 28 až 30 dnů. Takže to je vlastně osm milionů operací, v uvozovkách, teď nemyslím lékařskou operaci, nebo osm milionů úkonů. A já ten plán postrádám. Jsou regiony, kde není fakultní nemocnice. Představte si, i takové regiony máme v ČR. A čím dál bude cesta toho případného zájemce do té nemocnice, do toho očkovacího centra, tím bude klesat motivace.

Vůbec tam není řešen problém testování. Lékaři vám potvrdí, já jsem se na to ptal kolegů lékařů, kdo chce být očkován, musí být předtím negativně testován. Jinými slovy, potřebujeme, pokud chceme proočkovat do prázdnin 4 miliony populace, 4 miliony testů do prázdnin. Negativních. Podívejte se na eRoušku, kolik se provedlo testů od března. A ptejte se vlády: Jsou to reálná čísla? Říkáme veřejnosti pravdu? A bavme se jenom o těch, kteří se chtějí nechat očkovat. Nebavme se o té skupině, která nechce, na to mají fakt právo se rozhodnout, že ne. A jestli 4 miliony lidí ano, pane ministře, je pravda, že předtím se musí otestovat, jestli ten covid nemají, aby se mohli očkovat, jak říkají moji kolegové lékaři, já nevím, já jsem pacient, pokud ano, kdo zorganizuje to testování před tím očkováním? Přibližně 1 milion 300 tisíc testů se provedlo od března, jestli se nepletu. Kdyžtak pan ministr má určité aktuálnější číslo. A my mluvíme o tom, pokud to pravda je, lékaři mi říkají, že ano, tak musíme provést 4 miliony testů, pokud chceme očkovat 4 miliony lidí. Kde je naočkujeme?

Kdo sleduje veřejnou debatu v Německu, tak ví, že tam mají podrobné plány s tím, že to bude probíhat třeba ve sportovních halách, kde budou mít ty mrazicí boxy, omlouvám se, že mluvím takhle laicky, v kterých budou mít ty vakcíny, které vyžadují tu nízkou teplotu pro skladování a transport. U nás jsem o tom nic neslyšel.

Ptal jsem se včera – zas aby to bylo něco pozitivního – jaké jsou zkušenosti s očkováním proti chřipce, kolik lidí se nechalo očkovat, jak to probíhá. Tak pro ty z vás, kteří to jako já ještě včera nevěděli, tak tam to probíhá mnohem jednodušeji. Tam to probíhá především v ordinacích praktiků, jednotlivé roky se liší. Podle čísel, která jsem dostal včera z Ministerstva zdravotnictví, je to 7 až 10 % populace, takže 700 tisíc až jeden milion a naočkují se v průběhu zhruba šesti týdnů. Ale tam opravdu podle slov Ministerstva zdravotnictví očkují především praktici.

Tak se zeptejme k té strategii očkování, v které fázi mohou nastoupit praktici. Z toho materiálu vlády není jasné vůbec nic, je tam napsané – v další fázi. V první fázi fakultní nemocnice, zdravotní ústavy, v další fázi. Ale přece ti občané mají vědět, kdy to bude. V lednu, v únoru, v březnu... No v lednu to nebude určitě, to víme. Takhle má vypadat podrobná strategie očkování. To je debata, kterou máme vést, a ne se pořád zaklínat: potřebujeme nouzový stav, potřebujeme dávat pokuty, nebo jak říkal ministr kultury, někoho na 24 hodin nebo 48 hodin strčíme do lochu. To nikam nevede. Jenom k prohloubení nedůvěry. A ještě to říkal ministr kultury, to mi přišlo poměrně zábavné, který bude rozhodovat, koho zavře na dva dny, a koho ne. Pominu, že to vůbec nejde, tomu rozumím, tak nechci, aby to hned někdo vyvracel, že to byla nadsázka. Ale slova členů vlády v této chvíli berou občané vážně a neřeší, jestli to úplně jde, nebo ne, ale říkají si: ježiš, ten ministr to takhle chce.

Soustředme se na praktické věci, na to, ať máme dobrou strategii očkování. Realistickou. A tu pak řekněme veřejnosti, aby neměla přehnaná očekávání a nedošlo k dalšímu zklamání, a tím pádem k další ztrátě důvěry. A čím víc se ztrácí důvěra, tím těžší je situace, logicky, aby občané ta opatření, o kterých si můžeme myslet, co chceme, ale jsou vydaná, dodržovali. A v tom vláda dělá bohužel velmi málo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli již neviduji další přihlášky do rozpravy, takže pokud se již nikdo nehlásí... Pan premiér? Proším. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Děkuji všem za podporu, kteří mi psali a sdíleli moje utrpení při některých těch projevech. Ráno se mě ptali, proč mám nejmenší účast ve sněmovně, tak už to snad pochopí ti redaktoři.

Pane poslanče Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, my jsme vám v dobré vůli poslali návrh vakcinačního plánu. A já jsem dokonce donutil pana ministra, aby vám to poslal, protože jsme chtěli s vámi normálně debatovat. A vy jste to teďka roztrhal na kusy. A my jsme vám to v dobré vůli dali, abychom o tom diskutovali. Ale dneska to není o očkování přece, ne? Dneska je to o nouzovém stavu.

Někdo tady říkal, že jsme přišli s pýchou. Já jsem sem přišel s pokorou, s žádnou pýchou. A v podstatě já vůbec nechápu, co tady vlastně diskutujeme 5,5 hodiny. Všichni ti, kteří nechtějí prodloužit nouzový stav, chtějí chaos a ohrožují životy našich spoluobčanů. Jednoznačně. Ano. Chcete jenom chaos, nic jiného. A to jsme mohli dneska vyřešit za hodinu. Proč vlastně chcete tak často tu debatu o nouzovém stavu? No abyste tady mohli mluvit 5,5 hodiny. Minule to bylo 6,5 hodiny, teď bylo 5,5 hodiny. Všichni jste si udělali ty projevy... A to je všechno, ne? O to jde vlastně, abyste tady mohli mluvit. A já jsem tady získal asi tři voliče, protože mi někdo říkal, že ty projevy, že to ani v hospodě, když mají pět piv, neříkají ty věci, které odezněly, některé ty projevy byly šílené úplně. Takže díky za to teda. Někteří psali, že mě nevolili, ale po tom, co vidí, jak trpím tady, tak že dostanu ten hlas. Tak díky.

Jaká represe? Největší pokutu policisté dávají 3,5 tisíce korun. A myslíte si, že ten majitel Vyšehradu nebo ten Američan, který tady organizuje ty túry, co přijedou ze zahraničí, a všichni chlastaj, potom ještě poškodí nějaký pomník. A ta studentka z Erasmu si stěžuje, že když tam přišla policie, že chudinka nedostala vodu. No ve Francii by s ní naložili jinak. A tady porušují někteří pravidla a my říkáme ne, většina respektuje.

A vy jste zapomněli, co před měsícem jsme tady dělali? My jsme kupovali postele, řešili jsme oxygenační přístroje z Nového Zélandu, stavěli jsme polní nemocnice a naši zdravotníci bojovali pro to, abychom neměli lidi, kteří budou ležet na chodbách, a někdo bude rozhodovat o té intubaci, jak to bylo v Itálii. Já nechápu. Takže vy vlastně říkáte, že nemáte problém s tím, že skončí nouzový stav, bude chaos, pandemie se rozšíří, budeme mít zase 300 mrtvých denně. A potom budete zase rvát: a zase jste nic neudělali a všechno špatně! Tak já fakt tomu nerozumím. Ale já chápu, že ten nouzový stav je potřeba mít stále, abyste mohli mluvit tady, abyste stále mohli mluvit a napadat tu vládu a opakovat jí některé ty lži.

Ono stokrát opakovaná lež je pravda. A hlavně to je lež, kterou rozšířil pan Hřib, a pan Bartoš ji dneska opakoval. Není pravda, není pravda, že já bych vinil Pražany z toho, že dělají něco špatně. To není vůbec pravda. Já jsem vyzval pana Hřiba, aby řešil dopravu, ty narvané tramvaje. Dneska pan Fiala tu není, řekl, že budou nějaké omezené spoje Českých drah. Tak jsem to vyřešil... Ne pan Fiala, pan Fiala druhéj... Tak jsem psal Havlíčkovi, Havlíček psal Bednářikovi. A je vyřešeno. A proč to ten Hřib neudělal? Není pravda, že já jsem kritizoval obyvatele Prahy. Je to lež, kterou opakoval Bartoš, Hřib a další. Já jsem jenom chtěl, když teda pan primátor říká, že nic nemůže, tak mohl aspoň zavolat na ten dopravní podnik, aby posílili ty spoje, ne, když jsou tam lidi jak sardinky. Vždyť věděli kolik dní dopředu, že skončíme ve 22.00. To věděli, ne? A neudělal vůbec nic. To jsem kritizoval. A potom jsem kritizoval, že na Staromáku někdo prodává langoše a trdelník. A to bylo všechno. Ale vy jste to převrátili všechno, protože vám to vyhovuje, děláte tu politiku, vy jste ti profesionální politici. Takže já to odmítám. Není to pravda. Já jsem věděl, že COVID-19 bude hlavní téma před krajskými volbami, ale teďka v tom

pokračujete? Teďka vám je jedno, že za chvíli můžou být přeplněné nemocnice a zase budou umírat lidi? Já fakt tomu nerozumím. Nerozumím, proč tady se dělá politika.

Tady pan Mihola mluvil o těch kompenzacích. Ano, my jsme dali tento rok 150 miliard kompenzací. A ten návrh navýšení, pane poslanče, je vlastně zákon, my jsme museli měnit zákon. A my samozřejmě jsme kompenzovali a budeme kompenzovat. Ano, teďka nám nadávají za ty restaurace. Ale víte vůbec o tom, že žádné restaurace v okolních státech nejsou otevřené? Žádné. Ani v Německu, ani v Rakousku, ani Maďarsku, na Slovensku na terase, v Polsku zavřeno. Pro dobrotu na žebrotu. My samozřejmě chceme, aby naši podnikatelé podnikali. A většina to dodržuje, absolutně to dodržuje.

Takže já jsem si myslel, že to bude nějaká debata normální, ale zase to byla jenom politika. Pan ministr nestačil x-krát vyvracet různé dezinformace, které tady byly. A mě to samozřejmě mrzí, protože jsem si myslel, vy jste vždycky deklarovali – pojďme se bavit a my máme návrhy. Ale vy jste nenavrhli dneska, co máme dělat tedy. Jenom všechno kritizujete.

Můžeme si zopakovat celý ten rok, jak to bylo, první vlna, rozvolňovačky, znovu. Tak já chápu, že stále děláme všechno špatně, že jsme strašná vláda podle vás, ale uvidíme, když skončí rok, jak to bude dál. Já si myslím, že jsme dělali maximum pro to a děláme maximum pro to, abychom ochránili životy lidí. A vy když řeknete "nouzový stav nepotřebujeme", tak zkrátka ohrožujete ty životy. A já to znovu opakuji a tak to je. Takže ty různé debaty tady, nevím, ten pan poslanec Bojko, ten mě vždycky baví nejvíc. Prosím vás, profesor Beran byl u mě v kanceláři. On seděl s profesorem Prymulou šest let v kanceláři. A já jsem i pana ministra prosil, pokud je někde na webu, aby ho dal pryč. A ten Isoprinosin – na to je potřeba klinická studie. A SÚKL dal zkrátka nějaká pravidla, a to nefungovalo. A proč se nestal ministrem? No protože mě to nenapadlo a půl roku on žije v Thajsku, leží na pláži půl roku a je v pohodě. To je asi ta odpověď, co jste se tady ptal.

A co se týče toho piva, pane poslanče Stanjuro. No tak ano, jsou tam úředníci. Nejsme všichni dokonalí. Teď tam bylo nějaké vysvětlení toho opatření, tak jsme to řešili, reagovali jsme, změnilo se to. Chápu, že asi všichni, kteří nás kritizují, jsou dokonalí. My dokonalí nejsme, ale když děláme chyby, tak se snažíme je napravit. Takže to je asi tak všechno. A já chápu, nevím tedy, jak se to tedy dneska schválí, nebo neschválí, že si to před Vánocemi znovu zopakujeme. Je mi to líto. My jsme mysleli, že pochopíte, že ta situace není dobrá, že je to skutečně potřeba prodloužit o třicet dnů, ale strávili jsme tady už téměř šest hodin a já myslím, že lidi asi vidí, jak to tady funguje a o co tady jde. A já můžu říct jenom, že mě to mrzí.

A otázky na to očkování, ano, já mám podobné otázky. My čekáme, když dá evropská agentura 15. 12. definitivně zelenou, a pokud dá zelenou, tak se potom samozřejmě dozvíme, kdy vakcína přijde, a připravujeme se na to. A je to jenom nějaký první výkop toho materiálu.

Byla tady i debata o očkování proti normální chřipce. Ano, to se objednává rok dopředu. Dneska v Evropě chybí 20 milionů vakcín na normální chřipku. Já osobně jsem i s paní profesorkou Adámkovou to řešil. Objednali jsme o 20 % víc, ještě jsme z nich vyrvali asi 25 tisíc dávek, bylo to 890 tisíc, a jsme si vědomi toho, že je potřeba dělat marketing, přesvědčit lidi, že očkováním si ochrání svoje životy.

Ale pan profesor Válek tady kritizoval. Ano, stát není firma. Není firma. A než udělá nějakou kampaň Ministerstvo zdravotnictví, tak to musí na tom (nesroz.) legislativa a

potom oslovit a soutěž a tak dále. Takže to trvá, jsme si toho vědomi. Ale já říkám, tady máme asi shodu a chceme to propagovat. Takže já tyhle připomínky беру, ale chápu, že je tady příležitost, že lidi se na to dívají, ale my se s vámi o tom chceme bavit normálně, pokud je tedy zájem, a samozřejmě budeme určité akceptovat vaše dobré nápady. Ale zkusme být racionální a nejenom zůstat v kritice, že všechno děláme špatně.

Znovu opakují, je to o prodloužení nouzového stavu. Když se neprodlouží, je to chaos, je to katastrofa, je to ohrožení životů. Tak si to prosím vás uvědomte a zkusíte to podpořit. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Byly zde nějaké další přihlášky do rozpravy z místa. Jestli jsem to dobře zaznamenal, jako první pan místopředseda Fiala a poté pan předseda Stanjura. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu reagovat na vystoupení pana premiéra vlastně velmi stručně.

Pane premiére, já jsem se přihlásil dřív, než jste řekl ty poslední dvě věty. Kdybyste celé svoje vystoupení pojal jako ve svých posledních dvou větách, pojdme se racionálně bavit o vašich návrzích, pojdme diskutovat o tom, co navrhuje, a já slyším vaše nápady, tak bychom tady ani dál nemuseli mluvit. Ale já tu vaši interpretaci, kterou jste tady nabídl, celé té debaty opravdu nemohu přijmout.

My jsme tady vystupovali s řadou konkrétních návrhů, doporučení, nápadů, podnětů a podaných rukou vládě. A třeba vaše reakce na vystoupení mého kolegy, pana předsedy Zbyňka Stanjury, je myslím opravdu hlubokým nepochopením. Zbyněk Stanjura tady v podstatě říkal: máme tu problémy s tím, abychom přesvědčili veřejnost, aby se nechala očkovat, máme tady prostě společný úkol zařídit to, aby očkování mohlo proběhnout, aby bylo dobře připraveno logisticky, materiálně, i propagačně, a pojdme se o tom bavit, pojdme najít společné řešení. Omlouvám se panu předsedovi, že interpretuji jeho slova, ale takto to je.

My jsme dostali materiál vlády, děkujeme za něj, ale on není prostě dostatečný. Pojdme dělat všechno pro to, abychom se na to rychle připravili, protože času je málo a protože je potřeba tady udělat prostě výrazné změny. Vždyť co víc může opozice udělat, než tímto způsobem přistupovat k vládě a snažit se společně dosáhnout nějakého řešení? A to byla nabídka, která tady jasně zazněla.

Pokud jde o to, že kdybychom neprodloužili nouzový stav, tak že tu zavládne chaos. No to taky není pravda. Já se vracím ke svému vystoupení, kde jsem, myslím, docela přesvědčivě a na základě právních argumentů ukázal, co všechno vláda může dělat a jaká opatření může přijímat, aniž by musel pokračovat nouzový stav. Nestojí ta otázka tak – nouzový stav, nebo chaos – odpovědní, nebo lehkomyšlní – ti, co berou vážně covid, ti, co ho neberou vážně, a na tom, že se to dělí podle toho, jestli hlasujeme pro nouzový stav, nebo ne. Tak to prostě opravdu není. Upozorňoval jsem na to, že ta opatření mají být přiměřená, rozumná a taky srozumitelná. Že tomu tak není ze strany vlády, to nás prostě mrzí, ale je naše právo to kritizovat a budeme to dělat. A když nebudeme souhlasit s prodloužením nouzového stavu, což nebudeme, tak chci veřejnosti říct prosím pěkně, to neznámá, že vláda nemůže dělat nic, že nemůže přijímat opatření, že se nemáme chovat odpovědně, že vláda nemá možnost omezovat některé věci, že vláda nemá možnost regulovat určité činnosti. Všechno to vláda může dělat i bez nouzového stavu. Takže

prosím pěkně, nenechte se zmást, že to je buďto chaos, nebo nouzový stav. Tak to prostě není.

A znovu připomínám také to, že naše koalice ODS, KDU-ČSL a TOP 09 sestavila expertní tým, AntiCovid tým, který přichází s řešeními. To není kritika, když si přečtete, s čím moji kolegové přicházejí. To jsou konkrétní podněty, návrhy a recepty, o kterých by s námi aspoň vláda měla mluvit, když se tady ukazuje, že nefunguje PES, vláda třeba není schopna, nebo nechce, nebo nemůže, to je jedno proč, ten systém upravit tak, aby opravdu fungoval, aby se tím lidé mohli řídit, abychom všichni věděli, co tedy nastane, když se dostaneme na určitou bodovou hranici, s čím můžeme počítat, co se zavře, co se otevře. Naši experti přišli s návrhem, co s tím dělat a jak "psa" upravit. A tak bych mohl pokračovat. O očkování AntiCovid tým mluví a zase přišel s konkrétními návrhy. Takže není možné nám říct: vy tady jenom kritizujete, říkáte, že vláda je neschopná, neděláte nic a chcete chaos. Tak to prostě není.

A znovu říkám, že stojíme před vážnými problémy epidemiologickými, zdravotními, ekonomickými. My jsme si toho vědomi, ale jestli vláda bude na každou kritiku a na každý podnět reagovat tak, že prostě je to nezodpovědné od opozice, tak se nikam dál nedostaneme. My, pane premiére, takto nepostupujeme. My přicházíme s návrhy, s řešeními, chceme se s vámi o tom bavit a chceme se podílet na tom, aby si České republika s pandemií poradila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Další je přihlášen pan předseda Stanjura – stahuje svou přihlášku. Takže to bylo poslední vystoupení v rozpravě, o kterém vím. A pokud se již nikdo další nehlásí, tak v tuto chvíli rozpravu končím. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak, v tom případě přistoupíme k hlasování. Já poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhy a navrhl proceduru. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát. (Gong.) Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych shrnul obecnou rozpravu a seznámil vás s procedurou tak, jak bylo řečeno, a s návrhy usnesení. Velmi pozorně jsem poslouchal rozpravu. Chci podotknout, že v celé rozpravě vystoupilo devětadvacet řečníků, padly zde čtyři návrhy, respektive jeden, který byl na stole, to znamená návrh vlády, a tři další návrhy, které byly načteny z pléna. Já teď jenom se budu dívat a budu je říkat jednotlivě a budu se velmi pozorně koukat na předkladatele, jestli souhlasí ten jejich návrh s mou interpretací tak, jak je budu načítat.

V úvodním slově pan premiér tedy za vládu navrhl nouzový stav na délku třiceti dnů. Dále byl návrh klubu Komunistické strany Čech a Moravy, že navrhují nouzový stav do 23. 12. včetně. Dále byl návrh KDU-ČSL, z pera klubu KDU-ČSL, s tím, že navrhují, že nouzový stav trvá do 18. 12., ovšem s podmínkou zvýšení kompenzačního bonusu pro živnostníky, a to na 20 tisíc korun. A čtvrtý návrh byl z pera pana poslance Bojko, což byl návrh na okamžité zrušení nouzového stavu k dnešnímu dni, a to je k 9. 12. dvacet čtyři nula nula. Pan kolega souhlasí.

Já se teď, pane předsedající, vašim prostřednictvím, chci zeptat, jestli byly všechny návrhy přečteny, a pak bych navrhl proceduru.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. Děkuji. Tak já se zeptám, jestli jsou to všechny návrhy, nebo jestli někdo má pocit, že jeho návrh nezazněl. Pokud nikdo takový není, tak poprosím o ten návrh procedury, bude to ještě...

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Takže bych navrhoval proceduru tak, že bychom zahájili takzvané orientační hlasování, a to v pořadí – vládním návrhem, to znamená, vládní návrh na prodloužení nouzového stavu na třicet dní, dále by to byl návrh KSČM do 23. 12. včetně, pak by to byl návrh KDU-ČSL do 18. 12. s podmínkou kompenzačního bonusu pro živnostníky 20 tisíc korun a pak by to byl poslední návrh, který byl, a to je okamžité zrušení nouzového stavu k dnešnímu dni 9. 12. dvacet čtyři nula nula. S tím, že dle orientačního hlasování návrh, který bude mít největší počet hlasů, by v tom takzvaném ostrém hlasování byl hlasován jako první. Jestli souhlasíte a sněmovna bude souhlasit s mým navrženým postupem, tak prosím, můžeme přistoupit k hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za ten návrh. Hlásí se pan poslanec Kubiček, ale já budu mít ještě jeden doplňující dotaz předtím, než mu dám slovo, a sice ten návrh vlády je o třicet dní od té současné délky, kterou máme schválenou do dvanáctého, pokud se nemýlím.

Poslanec Jan Birke: To znamená, od dvanáctého, dvanáctého prosince třicet dní plus.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, ano, tak aby to bylo jasně. A pak je tam druhá otázka, jestli můžeme orientačně hlasovat o tom návrhu, který má jako podmínku ten kompenzační bonus, protože orientačně by se mělo hlasovat pouze o návrzích, které se liší jenom v tom (nesroz.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. To je takzvaný podmíněný návrh a museli bychom o každém hlasovat zvlášť, to znamená, že nejdřív by musel padnout návrh na zvýšení kompenzačního bonusu, a pak na prodloužení nouzového stavu do osmnáctého.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Pan ministr vnitra ještě. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já bych byl rád, abychom si vyjasnili jednu věc, zda je možné hlasovat o tom návrhu KDU-ČSL, který předpokládá podmínku, kterou my v tomto bodě nemůžeme naplnit, protože pokud se nepletu, tak změna kompenzačního bonusu je změna zákona a ten dnešní bod, to není změna zákona, ten dnešní bod je návrh na prodloužení nebo vyslovení souhlasu s prodloužením nouzového stavu. Podle mě ten návrh je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych to chápal jako uložení úkolu, ale pan poslanec se hlásí s nějakým doplněním.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Pardon, já bych toto chápal tak, že by to bylo doprovodné usnesení. (Předsedající: Ano.) Pokud by prošlo prodloužení dle KDU, tak by KDU navrhlo doprovodné usnesení. Ale podle mě není možné v tom jednom hlasování současně říci, že prodlužujeme, a pouze za podmínky, že bude ten kompenzační bonus, protože pak by se mohlo stát, že toho 13. prosince ta změna zákona neproběhne a nebude naplněna ta podmínka, pak by teoreticky nouzový stav prodloužen nebyl. To podle mě možné takto hlasovat není.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec a pak se ještě hlásil pan předseda Stanjura.

Poslanec Jiří Mihola: Tak já souhlasím s tím, co pan vicepremiér tady navrhl, že by to bylo jako doprovodné usnesení. My jsme předpokládali tedy, že to nabízíme jako gentlemanskou dohodu, že by takto to fungovalo, o týden prodloužení a řešení tady tohoto návrhu. Čili doprovodné usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže to bychom vyčlenili zvlášť. Pan předseda Stanjura stahuje svoji přihlášku, takže pane zpravodaji, já vás poprosím, abyste znovu shrnul název procedury.

Poslanec Jan Birke: Takže já to zopakuji. V podstatě pokud jsem poslouchal své předřečníky, tak bylo řečeno, zásadně bychom hlasovali orientačně v prvním hlasování, a to o návrhu vlády, to znamená, od 12. prosince třicet dnů na prodloužení nouzového stavu. To by bylo první hlasování, o kterém bychom rozhodli v orientačním hlasování. Prosím, pane místopředsedo, zahajte hlasování. (Gong.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já ještě jednou tu proceduru pro jistotu shrnu a nechám ji schválit nejdříve. Takže nejdříve bychom orientačně hlasovali o těch jednotlivých návrzích na prodloužení tak, jak jsou v pořadí, to znamená, o třicet dní do 23. 12., do 18. 12. a zrušení hned, o tom bychom orientačně hlasovali a potom případně ten doprovodný návrh usnesení tak, jak ho navrhla KDU-ČSL. Takže tohle je návrh procedury a věřím, že byl dostatečně jasný. Pokud nikdo nic nemá, já ho nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování o této proceduře. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? (Gong.) Já vám děkuji.

V hlasování číslo 6 je přihlášeno 103 poslanců a poslankyň, pro 100, proti nikdo... pro 99 nakonec, proti nikdo. Na tomto je tedy shoda.

A nyní prosím jednotlivé návrhy. Ne. Nyní budeme orientačně hlasovat o jednotlivých návrzích, takže prosím ten první návrh je?

Poslanec Jan Birke: Takže první návrh prosím, děkuji, první návrh je návrh vlády, to znamená, od 12. prosince o třicet dní prodloužení nouzového stavu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já myslím, že to je jasné. Zahajuji tedy orientační hlasování. Ptám se, kdo je pro.

To je hlasování číslo 7. Přihlášeno je 101 poslanců a poslankyň, pro 45. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Dalším návrhem je návrh z pera klubu Komunistické strany Čech a Moravy a ten návrh zní – prodloužit nouzový stav, v orientačním hlasování, do 23. 12. včetně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji orientační hlasování o tomto návrhu. Je to hlasování číslo 8. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Ne. Kdo je proti, se neptám, pardon.

V tomto hlasování číslo 8 je přihlášeno 100 poslanců, 101 poslanců a poslankyň, pro 21. Prosím další návrh k orientačnímu hlasování.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Dalším návrhem je návrh z pera klubu KDU-ČSL a tím je – prodloužení nouzového stavu do 18. 12.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Včetně. Tak. (Poslanec Birke: Včetně.) Ano, já děkuji.

Zahajuji orientační hlasování o tomto návrhu. Je to hlasování číslo 9. Ptám se, kdo je pro. Já vám děkuji.

V hlasování číslo 9 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 8. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Birke: A posledním návrhem je okamžité zrušení nouzového stavu, to znamená, k dnešnímu dni 9. 12. dvacet čtyři nula nula.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Zahajuji hlasování o tomto orientačním návrhu. Ptám se, kdo je pro. Já vám děkuji.

Je to hlasování číslo 10. Přihlášeno je 100 poslanců a poslankyň, pro 12.

Tím jsme se orientačně vypořádali se všemi návrhy a nyní budeme hlasovat ten, který má největší podporu, to znamená návrh vlády.

Poslanec Jan Birke: Takže návrh vlády, zopakují tedy na ostré hlasování, návrh vlády je 12. prosince prodloužení nouzového stavu o 30 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, byla zde žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými kartami před tímto rozhodujícím hlasováním.

Návrh usnesení by potom zněl: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s prodloužením nouzového stavu o 30 dní." Rozumí se od toho data, do kterého je nyní schváleno. (Neklid v sále.)

Zahajuji hlasování číslo 11. Ptám se, kdo je pro. – Odhlašovali jsme. Je nějaký problém s hlasovacím zařízením? – Kdo je proti?

Jestli máme problém s hlasovacím zařízením, je-li tomu tak, teď nevím, jestli hlasování – pokud nikdo nemá námitek, tak vyhlásím výsledek hlasování. Ale zaznamenal jsem nějaký ruch v sále. Všechno v pořádku? Tak v tom případně hlasování číslo 11, v tomto rozhodujícím hlasováním bylo přihlášeno 98 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Takže bychom se posunuli k dalšímu návrhu, který měl další největší podporu, což bylo do 23. 12., jestli se nemýlím.

Poslanec Jan Birke: "Poslanecká sněmovna schvaluje prodloužení nouzového stavu do 23. 12. včetně."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, to byl návrh usnesení. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 12 je přihlášeno 98 poslanců a poslankyň, pro 53, proti 36. A konstatuji, že návrh byl přijat.

Prosím o klid v sále!

Poslanec Jan Birke: Domnívám se, že ostatní návrhy jsou nehlasovatelné. Je třeba hlasovat ale o doprovodném usnesení, které bylo předmětem debaty, z pera poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Souhlasím. Prosím o přečtení návrhu usnesení.

Poslanec Jan Birke: Bylo to podmínkou... Tak prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je to doprovodné usnesení, můžeme ho hlasovat teď, nebo můžeme vést spor o to, jestli bylo podmíněně k tomu konkrétnímu prodloužení, nebo ne. Já bych považoval za rychlejší se s ním vypořádat hlasováním v tuhle chvíli.

Poslanec Jan Birke: Pokud pan předsedající souhlasí, tak se vypořádáme s touto věcí hlasováním a myslím, že to je čisté pro všechny strany.

Takže návrh: Poslanecká sněmovna schvaluje s tím, že – nebo výzva vlády na podmínku zvýšení kompenzačního bonusu pro živnostníky 20 tisíc korun. Souhlasíte takhle s tímto návrhem?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec upřesní, já myslím, že by tam mělo být žádá vládu nebo ukládá vládě. Pan poslanec, prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Ať je to úplně jednoduché, vážené kolegyně, vážení kolegové, KDU-ČSL vyzývá vládu, aby zvýšila kompenzační bonus pro živnostníky na 20 tisíc. Takhle jsem to přednášel, pusťte si to ze záznamu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže Poslanecká sněmovna vyzývá vládu by to mělo být? (Nesouhlas v sále.) O tom, koho vyzývá KDU-ČSL, bych nerad nechával hlasovat.

Poslanec Jan Birke: Jestli můžu, pane předsedající, já se domnívám, že Poslanecká sněmovna nemůže nikoho vyzývat, ale může požádat. To znamená, v tomto případě "Poslanecká sněmovna žádá vládu o možnost navýšení kompenzačního bonusu pro živnostníky 20 tisíc korun" a prosím, abychom si to takhle všichni osvojili.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já se domnívám, že může i vyzývat, ale nevím, jestli na tom někomu záleží. Dobře, Poslanecká sněmovna žádá vládu... (Poslanci vykřikují své názory.) Já bych požádal o klid v sále! Ještě nás čeká jeden další bod. Pan poslanec to chce upřesnit.

Poslanec Jiří Mihola: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby připravila novelu zákona, která umožní zvednutí kompenzačního bonusu pro živnostníky na 20 tisíc."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Kubíček s přednostním právem.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kdyby to usnesení bylo načteno samostatně, tak mu rozumím. Ale ono bylo načteno podmíněně. Vy jste si to dával jako podmínku toho termínu, který tam byl, a podle mě to je nehlasovatelné. To nelze!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Schválili jsme proceduru, ve které jsme to oddělili jako doprovodné usnesení. Já myslím, že ten návrh usnesení zazněl jasně teď na mikrofon a mohli bychom celou debatu ukončit tím, že to necháme hlasovat. Pokud proti tomu není žádný zásadní protest. (Poslanci komentují situaci z místa.) Pan předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček, prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také já přicházím se svou troškou do mlýna. Nelze hlasovat nic, co nebylo načteno v obecné rozpravě. Nemůžeme už teď měnit textaci, jestli vyzývá nebo žádá. Musíme se držet toho, co bylo načteno v rozpravě. Tam mám určité pochybnosti, jestli to bylo načteno v podobě vůbec hlasovatelné. Ale já jsem to ze svého místa pochopil, že bude-li úspěšný návrh KDU-ČSL, bude následovat hlasování o doprovodném usnesení. Tento návrh přijat nebyl. Ale znovu odkazuji na to, museli bychom dát přestávku a podívat se na stenozáznam. Já si spíš myslím, že nemůžeme hlasovat vůbec nic v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem tady bohužel nebyl, když to bylo načítáno, takže k tomu se vyjádřit nemohu. Jako první se hlásil pan ministr, potom dám když tak prostor panu poslanci.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Jestli dovolíte, já bych navrhl řešení, které snad umožní to jedním hlasováním zvládnout. Beru za to, že pan

předsedající je přesvědčen, že je toto hlasovatelné a chystá se připustit hlasování. Já bych v tom případě dal námitku proti jeho postupu a jedním hlasováním to můžeme vyřešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych to také tak vyřešil. Alternativa je samozřejmě, že přerušíme jednání a poradíme se pět minut, jak postupovat. Takže je zde procedurální návrh hlasovat bez další rozpravy. Nechám ho hlasovat.

Já zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu, tedy že budeme hlasovat návrh KDU-ČSL. (Bouře nesouhlasu v sále. Předseda PS Vondráček upřesňuje předsedajícímu, že to byla námitka proti tomu, aby se o tom hlasovalo.)

Poslanec Jan Birke: Ne ne ne. Pane předsedající...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jo to byla námitka? Já se omlouvám, špatně jsem slyšel.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Ne, ten postup byl obráceně. Vy jste připraven nechat o tom hlasovat, protože jste přesvědčen, že to je hlasovatelné. Já dávám námitku proti vašemu postupu, o které prosím, abyste nechal hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tuto námitku zaznamenávám, nechám o ní bezodkladně hlasovat. Tedy ještě vynuluji hlasování.

A je zde námitka proti mému postupu, že ten návrh je hlasovatelný.

Zahajuji hlasování o této námitce. Ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

Hlasování číslo 14, přihlášeno 96 poslanců a poslankyň, pro 55, proti 16. Proti mému postupu tedy byla vznesena úspěšná námitka. Takže se nebude hlasovat nic už teď.

Poslanec Jan Birke: Kolegyně, kolegové, dovolu mi jenom závěrem poděkovat vám všem a děkuji za důvěru v krizové době krizového předkladatele nebo respektive zpravodaje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych velice chtěl taky poděkovat zpravodaji. (Birke: Děkuji. Krizového zpravodaje.) Že to snad všechno zvládl. Pan poslanec Feri se hlásí k hlasování, předpokládám. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: V hlasování číslo 14 jsem hlasoval proti, na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Myslím, že tímto jsme se vypořádali se všemi náležitostmi tohoto bodu a já ho tedy končím. A předám řízení schůze. Prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý večer. Před projednáním dalšího bodu číslo dva, což je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky

/sněmovní tisk 1111/ - zkrácené jednání

bychom podle paragrafu 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem diskutovat o zkráceném jednání. Pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, což nevidím, rozpravu končím.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání Vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky, sněmovní tisk 1111, ve zkráceném jednání."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 přihlášeno je 97 poslanců, pro 52, proti 16. Návrh byl přijat.

A já tedy otevírám bod číslo dva. Ještě jednou to tedy musím přečíst: Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS CoV-2 na území České republiky, sněmovní tisk 1111, zkrácené jednání.

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já budu velmi stručný a úvodem svého vystoupení chci říci, že cílem tohoto návrhu není žádná dodatečná represe či budování policejního státu, ale ten cíl je velmi jednoduchý. Jde nám o to, abychom v situaci, kdy se v rámci krizových opatření pohybujeme ve dvou zákonech, pohybujeme se v zákoně na ochranu veřejného zdraví a pohybujeme se v zákoně krizovém, tak abychom sladili také možnosti tato nařízení vymáhat a případně jejich porušení trestat.

Když to zjednoduším, ten deficit je v zákoně krizovém. Krizový zákon vznikl dlouho, dávno v minulosti, v době, kdy jediná katastrofa velkého rozsahu, se kterou měla tato země zkušenosti, byly povodně, a takto byl psán. A krizový zákon, tak jak je napsán, neumožňuje za jeho porušení, resp. za porušení nařízení z něj vyplývajících, trestat fyzické osoby podnikající a osoby právnické, což zákon o ochraně veřejného zdraví

umožňuje. Tudiž my jsme si na rezortu vnitra jako na gesčním rezortu tohoto deficitu vědomi dlouhodobě a po jarních zkušenostech tato novela, nebo tato úprava, kterou zde dnes přednáším, je i součástí té velké novely krizového zákonodárství, která je stále v připomínkovém řízení. Nicméně to jednání se protahuje a praxe ukazuje, že je velmi komplikované pro policii, ale i pro další, zejména správní orgány postupovat tak, že podle jednoho zákona trestat mohou a podle toho druhého zákona trestat nemohu. Tudiž navrhujeme velmi jednoduchou věc, tyto dva zákony sesouladit.

Sankce v té novele krizového zákona zůstávají stejné. Po jednání bezpečnostního výboru jsme tam ustoupili z jednoho návrhu, vyhověli jsme panu poslanci Váchovi, a tudíž sankce zůstávají stejné, a jde pouze tedy o sesouladění těchto dvou zákonů. Věřím, že většina v Poslanecké sněmovně se ztotožní s tímto záměrem a tento návrh zákona podpoří. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Výbor pro bezpečnost, jemuž byl vládní návrh přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako tisk 1111/1. Pan poslanec Zdeněk Ondráček je připraven, aby nás informoval o projednání návrhu a případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením číslo 199 ze 47. schůze výboru pro bezpečnost, která se uskutečnila dnes, a dovoluji mi, abych vás seznámil s těmi výsledky.

Výbor pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministra vnitra Jana Hamáčka a zpravodajské zprávě Zdeňka Ondráčka, a po obecné a podrobné rozpravě

I. navrhuje podle § 99 odst. 3 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, aby se k návrhu zákona konala v plénu Poslanecké sněmovny obecná rozprava.

II. Navrhujeme, aby se podle téhož ustanovení citovaného zákona uskutečnila podrobná rozprava vůči celému návrhu normativního obsahu.

III. Navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna ukončila projednání sněmovního tisku 1111 do středy 9. prosince 2020 včetně.

IV. Doporučujeme – a teď bych si dovolil, abyste věnovali pozornost – Poslanecké sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas ve znění tohoto přijatého pozměňovacího návrhu: V části první čl. I se bod 3 zrušuje. To je to, na co upozornil pan ministr vnitra, kdy sankce u některých porušení zákona, které se navrhovaly zvýšit, zůstávají neměnné a zůstávají v té stávající podobě, která byla.

V. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny.

VI. Ukládá mně jako zpravodaji výboru, abych s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem právě učinil.-

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A nyní bychom hlasováním rozhodli o tom, zda v této věci povedeme obecnou rozpravu. Přivolał jsem kolegy z předsálí. Dám ještě trochu prostor. Mám pocit, že ta kvóta není naplněna.

Ještě pro ty, co přišli do sálu, hlasujeme o tom, zda se povede obecná rozprava.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 přihlášeno je 96, pro 78, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Povedeme tedy obecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. S přednostním právem...

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím navrhnout omezení rozpravy na pět minut v obecné i podrobné rozpravě pro jednoho poslance. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a budeme hlasovat bezprostředně o návrhu, který zazněl, to znamená omezení řečnické doby v obecné rozpravě na pět minut, v podrobné také na pět minut.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 přihlášeno 96, pro 48, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Tak. V rámci obecné rozpravy se s přednostním právem první přihlásil pan... Pardon, kontrola hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Takže kontrola ukončena. A s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Tomio Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda nám tady předkládá návrh na změnu krizového zákona. Jenže nelze začínat od konce, jelikož tyto zákony ve své podstatě v uvozovkách porušují jak jiné běžné zákony, tak i Ústavu. A jejich princip vychází z principu zákona o krajní nouzi. Tu trestní zákon definuje takto: Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem." V našem konkrétním případě jde o to, že ústavní práva jde omezit v případě, kdy hrozí skutečné nebezpečí a škody nejen na životech značného rozsahu. V případě krajní nouze nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak, anebo způsobilý následek je zřejmě stejně závažný, nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

Princip je doufám jasný. Pokud hrozí nebezpečí, nějaká škoda či újma, mohu na odvrácení takového nebezpečí použít prostředky, které by za normální situace byly protizákonné, to zásadní ovšem je, že škoda, kterou porušením zákona způsobím, musí být menší než ta, co hrozí, a dané nebezpečí musí být bezprostřední. To znamená, že nesmím způsobit víc nebo stejně škody jako užítku. Myslím, že tento princip přiměřenosti zcela logicky musí platit i v případě krize a stavu nouze. Věřím, že s uvedenými principy nelze nesouhlasit. Asi jen šilenec by řekl, že na prostředcích nezáleží. Pokud někdo hasí požár benzínem, tak ho omlouvá dobrý úmysl.

Dnes platí, že vláda může vyhlásit nouzový stav v případě živelních pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod nebo jiného nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost. Vir covid a panika kolem něj ukázaly, že nám tu chybí jak pevná definice epidemie, tak i to, co je nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožuje životy a zdraví.

Dovolte mi citovat z petice části lékařů určené české vládě. Cituji: "Tento typ koronaviru nepředstavuje pro zdravé občany v produktivním věku vážnou hrozbu, jestliže nejsou dlouhodobě vystaveni vysoké dávce viru. Pokud se tato skupina populace s virem setká, většinou nevykáže žádné, nebo jen mírné příznaky odpovídající běžnému chřipkovému onemocnění. Jistou hrozbu může virus představovat pro starší a chronicky nemocné občany, a to zhruba ve stejné míře jako jiné koronavirové, chřipkové a další virové infekce. Věříme, že naše zdravotnictví je na vysoké úrovni a je schopno se o ohroženou skupinu obyvatel postarat. Mnohem větší nebezpečí pro celkové zdraví lidu představuje mediálně vytvořený obraz nemoci covid. Nikdy v minulosti nebylo obyvatelstvo informováno o jedné konkrétní nemoci tak dlouho, tak detailně a všemi médii naráz. Veřejnost je následkem toho nebývalým způsobem vystrašena." Stále cituji z toho dopisu, který proběhl i médii.

"Existuje mnohem více a závažnějších onemocnění, než je COVID-19, a lidé jimi nejsou neustále všemi médii stresováni. Zaměřit pozornost veřejnosti na jeden konkrétní typ koronaviru je nebezpečný precedens vzbuzující strach a devastující psychiku lidí a jejich sociální vztahy, který může mít nedozírný ničivý dopad na ekonomiku a celkový život společnosti." Konec citátu z petice části lékařů určené české vládě.

Ano, citovaný apel je několik měsíců starý, a jak jsem říkal, proběhl i mainstreamovými médii. Ale statistiky dnes začínají ukazovat, že je pravdivý. Pravda, nemáme stále žádnou relevantní statistiku, kolik lidí doopravdy na covid zemřelo a kolik onemocnělo skutečně jen na covid, ale víme s jistotou, že se nám zvýšila oproti průměru úmrť lidí, kteří nejsou, opakují, vůbec nejsou jakkoliv zasaženi virem covid. Takže kromě ekonomických škod tu máme zcela průkazně doložitelné ztráty na životech vyvolané stresem, odkládáním zdravotní péče z důvodu jiných onemocnění, než je covid, a děšivým představením kolem covidu.

To, že tu stále dokola vláda vydává covid pozitivní za nemocné, je nejen lež, ale je to skutečně závažné šíření poplašné zprávy, která v důsledku skutečně ničí zdraví a lidské životy. Ochrana zdraví před jakýmkoliv nebezpečím, před jakoukoli nebezpečnou infekcí je vždy namísto včetně krajních opatření, jako je stav nouze a krizová opatření. Ale abychom takové stavy mohli vyhlášovat, je třeba nastavit zcela jasná pravidla pro to, co je skutečná epidemie a co je nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožuje životy. Z pohledu epidemiologů to až donedávna bylo strašně jednoduché. Počítal se počet nemocných, tedy skutečně nemocných s teplotou a dalšími obtížemi, kteří u lékaře dostali neschopenku, na počet obyvatel v daném kraji. Pokud tento počet překročil 3 tisíce, později už jen 1 500, vyhlášovaly kraje a krajské hygieny protiepidemická opatření.

Vládou navrhovaný zákon, který tady teď projednáváme, ještě více než dosud zasahuje do práv a svobod občanů zaručených Ústavou a v případě skutečného nebezpečí se s nimi (s tím?) zřejmě většina z nás smíří. Problém je, že tu skutečně nemáme jasné mantinely, kdy je nebo není možné tyto zákony použít, a veřejnost je tak oprávněně znejistěna. Tady bych chtěl zdůraznit, že teď já tady nemluví vůbec o covidu ani tak, já mluvím celkově o ukotvení toho zákona, o tom rozsahu a o tom, že nejsou stanoveny mantinely pro to, jak ho použít nebo ne. Dávám jenom ty konkrétní příklady, které se týkají současné situace, ale nehovořím teď o tom covidu jako takovém, to už jsme probrali v předešlém bodě. A aby to bylo jasnější, podle dlouhodobých sledování je např. každoročně nakaženo virem chřipky zhruba 33 % obyvatel a z tohoto celkového počtu nakažených 26 % onemocní, z toho je 1 % hospitalizováno, a z celkového počtu

hospitalizovaných v důsledku chřipky, to znamená její komplikace, nebo na základě existujícího onemocnění, zemře zhruba 8 %.

Jde o dlouhodobé průměry, nicméně jde v praxi o čísla v České republice v řádu milionu nemocných a tisíců úmrtí. Znamená to, že pokud se smíříme s nouzovými stavy kvůli covidu, pak i kdyby zmizel, a jako že nezmizí, stále tu budeme mít dokola se opakující vlny skutečných, zdůrazňuji skutečných epidemií, kdy onemocnění miliony a více lidí, opakují nemocní, nikoliv že budou jen pozitivní. Například v roce 2018 tu bylo přes 950 tisíc občanů skutečně nemocných chřipkou, nemocných, kteří leželi s horečkou. To ostatně platí i dnes. Ovšem pokud někdo má chřipku a je současně covid pozitivní, je to bonus pro covid, aniž by kdokoli zkoumal ohrožení chřipkou. Letošní rok byl šilený precedens. A je teď na vládě, zda společnost doslova vymknutou z kloubů vrátí do původního stavu, nebo v tom šílenství zabředneme navždy.

Takže když shrnu náš postoj vůči tomuto vládnímu návrhu, a znova říkám, teď nemluvím už o té zdravotní stránce, já mluvím o tom, že nejsou nastaveny mantinely na použití těch krizových zákonů, a vidíme to právě i teď v této situaci, že to není úplně jasné, proto se právě mezi tím potácí i vláda v podstatě. Tak já říkám, když to shrnu, ten náš názor na ten váš návrh, nastavte jasná pravidla, kdy ta vaše opatření mohou platit, a můžeme o tom vést diskuzi. Neříkám, že jsme pro nebo proti, prostě diskuzi. Ale ještě víc utahovat šrouby a omezovat občanská práva a likvidovat zemi, aniž by byla jasná pravidla proč – a znovu říkám, aby tady neskouzla ta diskuze teď jenom prostě k tomu covidu, já mluvím o tom nastavení těch mantinelů v tomto zákoně – aniž by byla jasná pravidla proč, je skutečně ne smysl, ale připadá mi to, že je to opravdu i protiústavní. A já myslím, že by si občané zasloužili, aby jasně bylo zřetelné, kdy a jak takovéto zákony, které zásadně omezují práva občanů, aby to bylo zřetelně jasné nebo více upřesněné, jakým způsobem je používat a za jakých situací.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Bojko.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nebudu teď mluvit dlouho. Jde mi hlavně o to, abychom podnikatele netrestali ještě více, než jsou chudáci potrestaní. Tady naši páni poslanci i vlastně členové vlády v nedávné minulosti navštěvovali restaurační zařízení a porušovali zákon, nebo nařízení vlády, co se týče nějaké konzumace alkoholu a tak dále, a nakonec dostali nějakou symbolickou pokutu 3 tisíce, takže já doufám, že naše orgány policie atd. budou takhle benevolentní a shovívaví i v případě porušení nějakých zákonů podnikatelů.

Já chci jenom něco přechíst, něco jsem našel na internetu, něco jsem z toho vypustil, ale nastínit tu zoufalou situaci těch podnikatelů, těch lidí, co mají hospody, kteří někteří už je neotevřeli, protože už prostě na to nemají sílu potřeť a nevědí, co bude, a pak jsou ti zoufalci, kteří opravdu, zoufalá situace, zoufalé činy jsou ze zoufalých situací. Někteří ti podnikatelé jsou opravdu zoufalí a někteří prostě už skončí.

Zkuste si představit, kdyby vám někdo před rokem řekl, že každý pátý živnostník zkrachuje a už nikdy se mu nebude znovu dařit, pojďme se rozpočítat, a na koho to vyjde, ať se jde klidně třeba zabít, že chudí ještě víc zchudnou a ti opravdu bohatí, těm i ostatním pomůžeme ještě více zbohatnout, že zavřeme a zničíme hospody, restaurace,

kavárny, bary, vinárny, dobře, necháme pár výjimek, kdo přežije, ale o těch rozhodne někdo jiný, že postupně, nenápadně, každý minimálně desátý přijde o práci, že se vystrašíme šíleným způsobem, až nás to bude každého třetího dohánět k úzkostem, depresím, sklonu k sebevraždám, že se začneme bát dosud nějaké normální věci, třeba že můžeme onemocnět, a dokonce i zemřít, že začneme udávat své sousedy za nějaké extrémní nesmysly, třeba jako že dýchali čerstvý vzduch na procházce, místo aby se dobrovolně dusili hadrem na puse, že nechceme dýchat čerstvý vzduch, že k životu nepotřebujeme kyslík, že věříme, že nejlepší je trávit hodně času ve vysokých koncentracích CO₂, že donutíme děti být smutné, bát se všeho, sebereme jim radost ze života, že sebereme dětem kamarády, že chceme mít naše děti mnohem hloupější, že chceme, aby naše děti nechodily do školy, že uděláme naše děti závislé na počítačích, sezení u obrazovek, hraní her, že přestaneme sportovat, že uděláme maximum pro to, aby se zhoršil náš zdravotní stav, že zajistíme, aby se naše děti bály ven, aby se nestýkaly s kamarády, aby už ani žádné neměly a nechtěly mít, že se postaráme o to, aby efektivní likvidací dětské psychiky z nich vyrostli traumatizovaní jedinci, že souhlasíme, že nebudeme mít svobodu, že souhlasíme, že někdo jiný bude rozhodovat o našem životě a jeho kvalitě, že souhlasíme, že již zdravotnický systém nefunguje pro lidi, jen pro byznys, a když mi doopravdy bude něco, s čím by mi měl lékař pomoci, akceptuji, že té pomoci se tak snadno nedoberu, na prevenci se vykašleme, počkáme, až se naše nemoci rozvinou, že souhlasíme, že nejlepší řešení důchodové reformy je najít způsob, jak co nejméně nápadně, avšak efektivně zabít lidi důchodového věku, začneme těmi v domovech důchodců, zabráníme komukoliv v kontrole tohoto procesu, svede se to na něco jiného, že dobrovolně si budeme dennodenně pouštět cílené lži z televize a budeme se těšit, až jim uvěříme a začneme je považovat za pravdu. To se nám opravdu uleví. Že těch, co přijdou o živobytí, bude tolik, že už ani ve svém okolí nebudou mít nikoho, kdo by jim pomohl. Pojdme to udělat tak, aby se každý bál o svou budoucnost, ani přátele už nepodporoval a nepodržel nad vodou, že už si nebudeme užívat života, nebudeme chodit za zábavou, do divadel, na jarmarky, poutě, trhy, koncerty a podobně. Nestojíme o to. Že zakážeme zpívat, že se začneme bát lidí, že všechny, kteří nepřistoupí na naši dohodu, budeme označovat za sobce, tupce a škodiče, zlé lidi, kteří nemají ve společnosti co dělat. Že peníze jsou všechno, uděláme všechno pro to, abychom je měli, a klidně obětujeme naše děti, naše zdraví a naše životy. Uděláme z peněz modlu. Že nepotřebujeme přátele. Že za zdravé a normální budeme považovat ty, kteří chodí často k lékaři a lékaři neodmlouvají a ani se na nic nedotazují a okamžitě uposlechnou pokynů. Shodujeme se, že pacient nepotřebuje a nemá být informován o podstatě, přínosech a nežádoucích účincích zákroků, úkonů, užívání farmaceutických přípravků. Že se přestane dodržovat Ústava České republiky, náš stát bude řídit pár loutek a třeba nějaký hygienik. Že nám nebude vadit, že si kdokoli z vlády vydává protiústavní pokyny, budeme prostě poslouchat, i kdyby nás to mělo zabít. Poslouchat se musí. Že už nikdy nevidíme hvězdy, protože po setmění se ven nebude smět, že chlapi nebudou chodit na pivo, ženy nebudou chodit na dámské jízdy s kámoškami, že zavřeme většinu obchodů, nebudeme mít kde dětem nakoupit na novou sezónu vhodné oblečení a obuv, že omezíme otevírací doby úřadů a pošt, abychom mnohem více času trávili ve frontách, že nechceme být asi zřejmě dále svobodnými lidskými bytostmi, chceme umírat zaživa. Nevdává nám to. Chceme, aby nám někdo přesně říkal, co kdy a jak máme dělat, a když neuposlechneme, aby nás opravdu hodně ošklivě potrestal.

To jsem si nikdy nemyslel, že něco takového nastane, že – já mám pořád pocit, že žiju v nějakém matrixu, že jsem v roce 1989, když ti zlí komunisté předali tu republiku

těm hodným komunistům a že se za 31 roků probudím v Severní Koreji. A pořád si myslím, že spím. A doufám, že se z toho snad probudím, a opravdu si nepřeju, aby zoufalí podnikatelé byli trestáni za své zoufalé činy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Vích.

Poslanec Radovan Vích: Dobrý večer všem. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu mnohem stručnější. Já jenom doplním to, co tady nebylo řečeno ze strany našeho předsedy, pana Tomio Okamury.

My jsme byli proti tomu, aby se tento zákon projednával ve zkráceném jednání, nicméně Sněmovna rozhodla jinak. Takže za nás tento zákon je předkládán prostě ve špatné době a zavádí další represe a restriktce proti našim občanům a právníckým osobám, a navíc v době, kdy z důvodu koronaviru dochází paradoxně k poklesu kriminality. Prostě trpělivost občanů dosáhla maxima a nálada ve společnosti není dobrá a v tom my projednáváme novelu tohoto zákona.

Podle SPD byla možností novela zákona o ochraně veřejného zdraví, nikoliv novela krizového zákona, která je v současné době prostě pro nás nepřijatelná. Navíc se jedná o další přenos výkonu státní správy na samosprávu, a to v době, kdy správní orgány a oerpěčka jsou dlouhodobě personálně nenaplňeny, a jedná se o novou povinnost, která jim přibude bez předchozího projednání. Takže další problém potom vidíme i v tom, že... v tom oprávnění strážníků, kterým současný zákon o obecní policii neumožňuje vstup do provozoven mimo pracovní dobu, pokud se nejedná o provozovnu, kde jsou provozovány hazardní hry, a strážníci městské policie budou muset stejně na místo v takovém případě volat Policii České republiky. A těch, jak víme, nám v současné době tisíce chybí. Takže to řešení je jinde, včetně prevence a výzvy k dodržování, a nikoliv vytvářet policejní stát a střípení omezení ze strany fyzických a právníckých osob. Takže to jsou ty důvody, proč nemůžeme podpořit tento návrh.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Prosím pana poslance Munzara, připraví se pan poslanec Volný Lubomír.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, kolegyně a kolegové, dobrý večer, pane ministře. Z mého pohledu tento zákon zákona de facto plně odráží charakter přístupu vlády k našim občanům, zejména živnostníkům a podnikatelům. Místo prevence a vysvětlování se vláda zaměřuje hlavně na restriktce a sankce.

Pane ministře, vláda nevysvětluje občanům mnohé svoje kroky, a tím už dávno prohospodařila důvěru občanů v to, co děláte. Vláda a vládní představitelé zároveň vysílají signály, že vláda nedůvěřuje občanům, a mnohdy to vypadá, že je bere za své protivníky. .

I tento návrh je vlastně odrazem této nedůvěry. Pak se ale, pane ministře, nedivte, že sama vláda nemá důvěru pro to, co dělá. Dávno jste prohospodařili důvěru v opatření, která jak na běžícím pásu naší společnosti ordinujete, aniž byste je měli mnohdy empiricky podložené. Já se nedivím, že ochota občanů dodržovat mnohá chaotická a

nelogická rozhodnutí se zmenšuje. Přesto je valná většina dodržuje se zaťatými zuby. Já rozhodně nevyzývám, aby občané opatření nedodržovali, ale nedivím se rostoucí skepsi, nedivím se rostoucímu zoufalství v tomto životě bez naděje, kdy prakticky každý den musí sledovat, co si na ně zase vláda vymyslela.

Jeden příklad za všechny, už tady o něm bylo několikrát hovořeno, je nejnovější evergreen, což je zákaz prodeje alkoholických nápojů z restaurace s sebou. Přímou prodejem alkoholických nápojů vláda zdůvodňuje návrh zákona v důvodové zprávě. Dnes sice pan ministr zdravotnictví říkal, že se to změní, říkal to i pan premiér, ale přesto je prodej alkoholických nápojů jedním z vyjmenovaných důvodů v návrhu na zpřísnění sankcí. V restauraci si nemůžeme koupit točené pivo v PET lahvi s sebou, ale vedle ve večerce nebo v supermarketu můžeme. Opravdu, já nevím, jaký je v tom epidemiologický rozdíl, ovšem ekonomicky je to, pane ministře, další restrikce pro fungování restaurací. Je to další zásah do jejich ekonomické činnosti, a tedy do živobytí jejich majitelů a zaměstnanců, stejně jako nijak nevysvětlené omezení jejich otevírací doby do osmi hodin, stejně jako diskriminace malých specializovaných obchodů ve srovnání např. s velkými supermarkety.

Všechny tyto své zákazy a příkazy, které, pane ministře, mnohdy vypadají jako vycucané z prstu, chcete vynucovat těžkými finančními sankcemi. Ale více tisknout pěst není řešení. Lidé nejsou poddaní, jsou to občané. Stát má být jejich partnerem, nikoli drábem. To je důvod, proč nebudu hlasovat pro tyto nové sankce. A tím druhým důvodem je také, že nebudu legitimizovat vaše chaotická opatření tím, že budu hlasovat pro to, aby se do zákona dala věta, že jsou lidé povinni je strpět.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný, připraví se... Omlouvám se, faktická poznámka, pan poslanec Mašek.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych jenom chtěl zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu Munzara. Tady byla řečena jedna závažná věc. Vy jste vyjádřil, pane kolego, určité pochopení pro to, že někteří lidé už toho mají dost. Ne že byste to úplně podporoval, ale že mohou asi i nedodržovat ta opatření. Tady je právě určitá hrozba, protože teď tady jsme si schválili pokračování nouzového stavu a právě v tom nouzovém stavu nemůže Policie České republiky právě kontrolovat, příslušníci policie a strážníci obecní policie neměli oprávnění v mezích své působnosti kontrolovat dodržování krizových opatření. A také tam byla mezera v tom, že právnické osoby a podnikající fyzické osoby nebyly povinny strpět omezení podle krizového zákona vydaného na základě § 5 písmeno e). A to se tady v podstatě tímto zákonem napravuje, protože určitá hrozba šíření epidemie např. tím, že by hospodští nějakým masovějším způsobem překračovali dobu provozu těch svých provozoven, což se už začalo někde dít, že to prostě běželo až do rána apod. a nemohlo to být sankcionováno. Takže já si myslím, že je to omezeno opravdu jenom na souvislost s touto epidemií a je, si myslím, potřeba to tímto způsobem ošetřit, aby ta policie a strážníci měli nějakou možnost konat účinně na místě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Klaus, poté pan poslanec Munzar.

Poslanec Václav Klaus: Já bych reagoval na předřečníka. Já myslím, že ta věc je trošku jinak. Tady část Sněmovny, a je to skoro polovina, si nemyslí, že opatření vlády jsou ve své většině promyšlená a smysluplná, že mají reálný základ a nějakým způsobem vláda ví, co dělá. Považuje tato opatření za chaotická, no a logicky proto ještě méně chce asi tato stejná část Sněmovny, aby za jejich porušování nebo přesné nedodržování padaly drakonické tresty. Vy rozdělujete občany této republiky, protože část lidí nemá žádný ekonomický dopad těch všech opatření, která se dějí, a část obrovský. To samé je v přístupu k tomu, jak ti lidé věří vládě, že opatření, která dělá, mají nějaký vliv na chod pandemie. Čili je to velice nebezpečný krok, my pro něj hlasovat logicky nebudeme. Když jsme nehlasovali ani pro ta samotná chaotická opatření, tak logicky nebudeme hlasovat, aby za to ještě byly drakonické tresty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chci také zareagovat vašim prostřednictvím. Já si myslím, že účel nesvětí prostředky a v tomto případě, on to tady řekl kolega Klaus vašim prostřednictvím, my nesouhlasíme s mnohými opatřeními. Já jsem to tady řekl.

Ty důvody, proč nebudu hlasovat, jsou dva. Jedním z důvodů je, že nechci legitimizovat sankcemi ta opatření vlády, která považuji mnohdy za chaotická a nelogická. A ten druhý důvod skutečně je, že podpořit v tomto případě vládu, aby mohla, řeknu, sankcionovat vynuocování opatření, která prostě nemají mnohdy logiku – mluvil jsem tady o pivu, mluvil jsem tady o otevírací době –, nepovažuji za správné. Já jsem tady rozhodně nevyzýval nikoho, aby to nedodržoval. Řekl jsem dokonce, že většina, valná většina z nich, podnikatelů a živnostníků, se zařatými zuby se to snaží dodržovat. Ale na druhou stranu vidím, a já s těmi lidmi mluvím, vidím určitou narůstající skepsi k těm opatřením, protože mnohdy nedávají skutečně žádnou logiku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak do obecné rozpravy pan poslanec Volný, připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Lubomír Volný: Ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové. Já bych chtěl nejdříve ocenit to, že v tom návrhu, jestli jsem to pochopil správně, v tom komplexním pozměňovacím návrhu se nezvyšují ty sankce, které byly až do dnešního dne, že se akorát v uvozkách pouze ten návrh snaží rozšířit množství osob, které mohou být nějakým způsobem postiženy za to, že porušují vládní nařízení.

To jsem rád, že ty sankce nebudou zvýšeny, nicméně ve stejný okamžik nemohu tento návrh zákona podpořit, protože jej vnímám jako další utazení šroubů, jako další kolečko toho pověstného salámu v té salámové metodě, kterou postupně ta vláda si umetá cestičku k tomu, aby represivní složky státu potlačovaly jakýkoli odpor vůči nařízením vlády. Zrovna teď, zrovna v tento okamžik policisté v Praze zastavují akci hospodských, kteří nejen v Praze, ale po celé republice se rozhodli, že neuzavřou své podniky tak, jak by je uzavřít měli. A přesně k tomu tento přístup vlády povede. Každé další utazení šroubů, každé další kolečko pověstného salámu povede k tomu, že budete vzbuzovat odpor v lidech vůči vašim rozhodnutím.

Já když chodím po ulici, jezdím městskou hromadnou dopravou nebo jedu vlakem, tak nejsem svědkem žádného masivního porušování vládních nařízení. Ten největší hřích, který jsem viděl dneska při cestě z Ostravy do Prahy, byl úplně stejný, jako vidím tady ve Sněmovně – to je nos, který je vystrčený ven z roušky, špatné použití roušky. Jinak lidé dodržují vládní opatření. Snaží se občas nadechnout v okamžiku, kdy před sebou prostě nemají nikoho na dva metry, a až potom si třeba nasadí roušku.

Lidé nejsou zodpovědní nebo občané nejsou zodpovědní za to, jestli se koronavirus nějakým způsobem šíří nebo nešíří kvůli tomu, že by se chovali nezodpovědně. To není pravda. Absolutní většina občanů této země se chová zodpovědně. Absolutní většina nakažených, pokud jsou ta data, která mám já k dispozici, v pořádku, pokud ne, tak můžete opravit, se nakazí v práci, doma anebo při cestování. My máme v obchodě 15 m2, ale když jedete vlakem a máte smůlu, tak jedete na jedné noze, a to ještě na nějaké cizí, protože prostě v tom vlaku je tak málo místa, že ti lidé si dýchají přímo z úst do úst, prakticky si poskytují první pomoc.

Takže pokud se něco děje špatně v této zemi s ohledem na epidemiologickou situaci, tak to není proto, že by lidé nechtěli nebo nedodržovali nařízení vlády. Je to proto, že ta nařízení vlády jsou opravdu chaotická, zmatečná, a lidé už chtějí protestovat. A nejenže chtějí protestovat, už protestují. Dneska protestovali před Sněmovnou. Co bylo velice zajímavé, bylo to, že v okamžiku, kdy tady demonstrovali lidé reprezentující liberálně demokratický náhled na společnost, tak nám stáli přímo za okny, bombardovali pana premiéra petkami. Dělalí nám tady dusno. A dneska, když podstatně menší skupina lidí chtěla protestovat proti opatřením nebo proti nouzovému stavu, tak ta ulice byla najednou zavřená. Je to takové zajímavé. Všechno v průběhu jednoho volebního období jedné Sněmovny. Uvidíme, jestli budou ještě nějaké další demonstrace liberálních demokratů, jestli bude ta ulice za Sněmovnou opět otevřená.

Takže tento zákon je dalším uťahováním šroubů, dalším pověstným kolečkem ze salámové metody. Proto jej nemůžeme podpořit. A jediná šance, jak dosáhnout toho, že ta opatření budou ještě víc respektována, je ta, že ta vláda sama půjde příkladem a nebude každý měsíc nebo každých 14 dnů vyrábět někoho, kdo se někde nechá nachytat při nedodržování vlastních nařízení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Benda, připraví se pan poslanec Kolářik.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane místopředsedo vlády a ministře, dámy a pánové, jestli něco pokládám za opravdu zcela zbytečného projednávat v tuto chvíli, tak je to tato vládní novela zákona o krizovém řízení. Je to fakt jenom absolutně zbytečný vládní omyl, kterým se pokouší připoutat pozornost na to, že zvyšuje svoji přísnost vůči nedodržování pravidel, která si vynucuje. Já to pokládám za úplně zbytečné. Proto ta reakce veřejnosti je taky taková zdivočelá. Nakonec se ukázalo, že od toho jediného zvýšení sankce vláda fakticky ustoupila, rozhodnutí výboru pro bezpečnost podle všeho poměrně jednomyslně říká, žádné pokuty se zvyšovat nebudou. Tak já tedy fakt nevím, proč se takovéhle věci dělají. Proč se nosí do Sněmovny v nouzovém stavu, proč se nosí, že se musí projednat za tři nebo za čtyři hodiny, když jediný efekt je, že z toho přečhodného zákona, který jsme tady přijímali, o pravomocích policie při porušení krizových opatření a mimořádných opatření, tak se to najednou vyndá a dá se to do krizového zákona a budeme mít pocit, že se něco výrazně zlepšilo. Ještě v podobě, ano,

pan ministr bude říkat, že se tam dodaly, že se musí opatření podle krizového zákona dodržovat. To jest ona změna článku... paragrafu 29 odstavce 9.

Já vždycky tyhle pokusy ex post něco zhojovat pokládám za strašně nebezpečné. Jediný výsledek bude ten, že všechny ty soudy, které proběhnou po tom, co jste udělali do dneška, prohraje. To bude jediný výsledek takového právního kutilství, které se tady teď objevuje zase samozřejmě bez projednání ve všech orgánech, všude. Najednou se řekne, doteď to neplatilo, doteď zřejmě jste nic dělat, dodržovat krizový zákon nemuseli. Milé právnické a fyzické osoby, nic jste dodržovat nemusely, protože my, vláda, přicházíme s tím, že se tam tato pravomoc musí doplnit. To jsou tak nešťastné kroky.

A jinak mi řekněte, co to přináší nového. Policejní sankce tam byly, byly podle toho přechodného zákona, který jsme nějak chápali. Ta debata tady kolem něj proběhla už v květnu. Říkali jsme, nedělejte to. Snažte se spíše s těmi lidmi mluvit. Říkáme to vládě celou dobu. Říkejte těm lidem, co mají dělat, a pořád jim něco nezakazujte a nepřikazujte a nezakazujte a nepřikazujte. Bohužel vláda tímto způsobem uvažovat neumí a má pocit, že musí všechny řídit jako loutky.

Kdybychom mnohem více říkali: Milí občané, tohohle se vyvarujte, tohohle se vyvarujte, tam nechoďte. Milí hospodští, zavřete už v osm, v deset je pozdě. Ne. Musíme mít pořád zákazy a příkazy. Pokládám ten zákon za úplně zbytečný, nepřínášející v této podobě vůbec nic nového a jenom ohrožující případné sankce, které padly do dneška, do minulosti, protože jasně ukazují, že ty sankce byly neoprávněné tím, že si to vláda sama přizná. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Kolářík, připraví se pan poslanec Pávek.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo. Já budu taky stručný, je pokročilá hodina, tak ať to máme rychle dodělané.

Já chápu smysl toho zákona dopravit do našeho právního řádu něco, co tam chybí, a to je nějaká pokuta pro právnické osoby, které v tuto chvíli nejde trestat za nedodržování opatření. Nicméně nechápu to načasování teď, v momentě, kdy celá veřejnost je naladěná opravdu negativně. Ta vláda, která každou chvíli mění svoje opatření, dělá celkem velký chaos. Kolikrát ti lidé ani nevědí, co platí, jestli můžou nakupovat v neděli, nebo jestli můžou být do deseti nebo do osmi v hospodě, nebo jestli si můžou koupit petku piva tam, nebo nemůžou. A my přicházíme s debatou o tom, že jim budeme dávat větší tresty, že zavedeme nějaké tresty. Že prostě v této těžké době, kterou oni prožívají, jim chceme ještě přitížít.

Já bych chápal, kdybychom tady do devíti do večera řešili, jak jim pomoci v té situaci, jak to vymyslet tak, aby to bylo dobře, aby ta ekonomika nekrachovala, aby ti lidé mohli nějak fungovat, nějakými (nesrozumitelné), nějaké opatření prostě, které by jim pomohlo. A my tady místo toho do večera řešíme, jakým způsobem je sankcionovat za to, že to nebudou dodržovat.

Chápal bych to v momentě, kdy ty pokuty se dávají v té maximální výši, ti lidé se tomu smějí a nechtějí to pochopit a dělají to stále a neustále. Ale v momentě, a říkal to tady i premiér, kdy největší pokuta, která byla udělena, byla dva a půl tisíce, tak nechápu to zvedání té částky na nějakou větší. Nedává mi to vůbec smysl. Jak jsem řekl, spousta

lidí ani neví, jaká ta opatření jsou v tuto chvíli v platnosti, a my tady diskutujeme o tom, jakým způsobem je pokutovat. Proto my jako Piráti tento zákon nepodpoříme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Pávek v obecné rozpravě.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já si z toho odnáším dneska velmi špatný pocit. Pocit, že tahle vláda opravdu upřímně nenávidí všechny malé, střední podnikatele a živnostníky, kterým likviduje jejich živnosti, jejich příjmy, jejich životní existenci. A aby toho nebylo dost, tak přichází ještě s návrhem posílení policejní represe. Místo toho, aby se snažila získat důvěru a budovala důvěru, což se jí tedy evidentně nedaří, tak posiluje represí.

Pro mě naprosto nepřijatelné. A jak já vnímám náladu ve společnosti, tak se obávám, že se schyluje k občanské neposlušnosti, což je ústavní právo každého z nás. A možná právě proto, že si to ta vláda uvědomuje, tak chce posílit právě ta represivní opatření. Nepřijatelné z mého pohledu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo dál má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou. Zde je přihlášen jako první pan poslanec Feri. Ten ještě momentálně není v sále. Ptám se, zda někdo další má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Jestliže nikoho nevidím, nezbyvá mi, než podrobnou rozpravu ukončit. Mluvím velmi pomalu, kdyby náhodou pan poslanec ještě vstoupil do sálu. Nicméně končím podrobnou rozpravu tedy v tuto chvíli.

Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Já si dovoluji jenom ve zkratce reagovat na proběhlou rozpravu.

Pan poslanec Munzar zmínil, že návrh zákona se snaží legitimizovat sankce. Ono to není potřeba, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, protože sankce v zákoně už jsou. A ty se nemění, protože jsem vám na začátku hned řekl, že v článku 1 se bod 3 vypouští, tzn. sankce jako takové, které v současném stávajícím zákonu jsou, se nemění. Takže my nechceme žádné sankce legitimizovat. Nebo ne nechceme, zůstávají stejné.

Pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, salámová metoda utahování šroubů. Ne, ono nejde o žádnou salámovou metodu, ono jde o odstranění disproporce sankcionování mezi fyzickými osobami a právníckými osobami a podnikajícími fyzickými osobami. Protože v současné době můžete fyzické osoby sankcionovat za porušení tohoto zákona, ale nemůžete sankcionovat právnícké osoby a podnikající fyzické osoby. Takže tím smyslem je odstranění té disproporce.

Tázal jste se, proč se ta akce, která se tady dneska možná koná, uzavření ulice Sněmovní, nekonala před půl rokem, a koná se dneska. To je celkem jednoduché, stačí si přečíst zákon o právu shromažďovacím, kde v příloze najdete, ve kterých ulicích se nesmí konat jakékoli shromáždění. To vychází ze zákona. Pokud se to v minulosti dělo, tak to bylo porušení zákona, které mělo být sankcionováno, ale nebylo, protože policie to

tenkrát, řekněme, nechala, ale na výboru pro bezpečnost jsme to projednali a od té doby se tak neděje.

A pan kolega poslanec Lukáš Kolářik se ptal, proč je to řešeno teď. No protože je tady ta disproporce. A jestliže chceme odstranit to, aby někdo dostával pokuty nebo byl sankcionován jenom proto, že je zaměstnancem té či oné restaurace, popř. jiného zařízení, a vykonává tam jakoukoli práci v pracovním poměru, ale ten, kdo je jeho zaměstnavatel a který mu tu práci možná nařídí, by sankcionovaný nebyl, tak asi byste sám cítil, že tam ten problém je. Takže smyslem toho zákona je, aby byl sankcionován ten, kdo porušení zákona buď nařídil, anebo ho sám provedl. Proto ten zákon odstraňuje tu disproporci mezi trestáním fyzických osob, právnických osob a podnikajících fyzických osob. To je smyslem toho zákona. O problému se ví od jara tohoto roku z prvního covidu, akorát tím legislativním kolečkem – vláda resp. ministerstvo, připomínkové řízení atd. – prostě to trvalo tak dlouho, že přišla druhá vlna. A teď my musíme říct, jestli tu druhou vlnu chceme nechat projít tímto způsobem, že někdo porušuje vědomě zákon, anebo jestli to chceme nějakým způsobem řešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezký večer. (K ministři u stolku zpravodajů přichází poslanec Feri.) To bylo závěrečné slovo zpravodaje. Teď tedy závěrečné slovo pana ministra. Pan ministr se hlásí. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já tedy, pokud je to možné, protože se přiznám, že už trochu moje znalost jednacího řádu není taková, jako bývala, tak pokud je to možné, abych teď svým vystoupením jako ministr otevřel rozpravu podrobnou, tak to činím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je jiná záležitost. (Poslanec Feri: Pane ministře, děkuji.) Pane poslanče, já vám udělím slovo. Pan ministr podle jednacího řádu otevřel uzavřenou rozpravu podrobnou, ve které bude vystupovat pan poslanec Feri, který zmeškal své vystoupení v řádně otevřené podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Omlouvám se a děkuji panu ministrovi, máte plus, díky. (Ozývá se smích v sále.) Já se hlásím ke svým pozměňovacím návrhům. Jsou to sněmovní dokumenty 7068, 7069, 7070, 7071. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Doufám, že si to zpravodaj zaznamenal, že ty pozměňovací návrhy má k dispozici. Nyní tedy uzavírám podrobnou rozpravu, pokud se do ní nikdo nehlásí. Nikoho nevidím, takže podrobná rozprava je uzavřena. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře? Ano.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já už jenom velmi stručně, protože jsem to řekl v úvodu, potom kolega Ondráček to víceméně doplnil. Opravdu to není šikana, není to snaha někoho dusit, ničit, likvidovat. Ale prostě z mého pohledu má zákon platit pro všechny. Podle mě není možné, aby tady byla skupina obyvatel, kterou lze za stejný čin trestat, a pak tady byla skupina obyvatel, kterou trestat nelze. A to je vlastně základ, ze kterého jsme vycházeli při formování této novely. A já si

prostě myslím, že jsme právní stát. Že není možné, aby za prvé za porušení zákona nikdo trestán nebyl, a za druhé, aby si ten zákon někdo vykládal svévolně a prostě se rozhodl pro to, že je v nějaké těžké situaci, tak ho nebude respektovat. To je pro mě taky těžko pochopitelné. To bychom za chvilku mohli zjistit, že spousta řidičů je v těžké životní situaci a prostě místo padesátkou přes ty obce bude jezdit sedmdesát. A to z mého pohledu je cesta, po které bychom se vydávat neměli.

Takže není to šikana, není to zlý úmysl, je to prostě narovnání stavu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji panu místopředsedovi vlády, ministru vnitra za jeho závěrečné slovo. A můžeme pokračovat.

Po skončení druhého čtení tohoto návrhu je možné podle zákona o jednacím řádu pokračovat okamžitě se třetím čtením a my tak učiníme. Zpravodaj je připraven, pan vicepremiér je také připraven a já podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu zahajuji třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a žádám zpravodaje výboru pro bezpečnost pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby spolu se mnou sledoval od stolku zpravodajů rozpravu ve třetím čtení, kterou otevírám. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Hlásí se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já vím, že spěcháte, pane předsedající, ale víme fakt, o čem budeme hlasovat? Pan zpravodaj to ví, ale to pokládám za poměrně jaksi ne úplně fér vůči této Sněmovně. Já vím, že to chceme všechno urychlit, ale bylo tady jistě pravidlo, že se aspoň jednou na klub, neřeknu každému poslanci, rozdalo to, o čem se bude hlasovat. Znali jsme návrh, který vzešel z bezpečnostního výboru, tomu rozumím. Ale v podrobné rozpravě zazněly čtyři návrhy pana poslance Feriho. Jestli tedy máme chodit na každý návrh se vším, co je uloženo pod čísly v Poslanecké sněmovně, můžeme, ale mně se nezdá, a zvláště u takovéhle fakt jako absurdity, kterou pokládám za absurditu od počátku až do konce, úplně zbytečné to projednávat... Mně se nezdá úplně rozumné, abychom teď šli hlasovat a pan zpravodaj nám říkal jenom čísla, a nikdo neví, co si pod těmi čísly představít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, rozumí vám i pan kolega Dominik Feri, který se hlásí k faktické poznámce, stejně jako zpravodaj. Nejdřív pan poslanec Dominik Feri s faktickou poznámkou, protože tady, i když zpravodaj má přednostní právo, tak faktická poznámka podle pořadí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já to v krátkosti představím, bylo by to, myslím, slušné. Ty tři návrhy jsou varianty snížení a moderace maximální výše pokuty, která je ukládána právnickým osobám, resp. podnikajícím fyzickým osobám. Vláda navrhuje 3 miliony korun. Já si myslím, že dosažení účelu, tzn. jakési upozornění zejména provozovatelům hospod a restaurací, aby neotevírali a neporušovali tedy ta krizová opatření, tak se dá docílit i hranicí půl milionu, milion nebo 2 miliony korun. Je to takhle široce. Myslím si, že stanovovat tam 3 miliony takhle arbitrárně není správné.

A ten poslední pozměňovací návrh, ten čtvrtý, se dotýká toho, aby při tom, když je nařizována pracovní povinnost studentům, byl nutný předem souhlas ministra školství.

Víte, že pracovní povinnost studentů byla poměrně kontroverzní. Jde jenom o to, aby ministr školství řekl ano, je to v pořádku, medicí mohou jít pracovat do nemocnic a třeba si nějakým způsobem nahradí to učivo a bude nějaký režim zkoušení na konci. To je vše. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana zpravodaje, tedy reakce na kolegu Bendu. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že pan předkladatel pozměňovacích návrhů, pan poslanec Feri, to v podstatě vysvětlil, protože ta hlasování – jsou to čtyři pozměňovací návrhy, z toho tři jsou alternativní, kde se mění pouze částka: půl milionu, milion nebo 2 miliony korun, tak o nich budeme hlasovat postupně od té nejnižší částky, která přijde. Takže tam si myslím, že to pan poslanec vysvětlil, a není to nic složitějšího, abychom to nedokázali pochopit a nemohli o tom rozhodnout v podstatě teď. A já vám samozřejmě můžu přečíst, i o co se jedná. Ale pokud si to vyžádáte, není problém.

A ta druhá věc, kterou navrhla skupina poslanců a načetl to pan poslanec Feri, je to pozměňovací návrh pana poslance Dominika Feriho, Františka Váchy a Vlastimila Válka. Mluví o té věci, kterou pan poslanec Feri načetl, to znamená ohledně těch studentů. Samozřejmě vám přečtu, pokud o to požádáte, celý pozměňovací návrh, o kterém zde hovoříme. Jsou to čtyři, pět řádků a můžeme to hlasovat jedním hlasování. Jsou to dva odstavce. Takže záleží na vás, pokud s tím budete takto souhlasit. Pokud si samozřejmě vyžádáte přestávku, není s tím žádný problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji. Nyní ještě v rozpravě ve třetím čtení pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já samozřejmě respektuji právo jakéhokoliv poslance navrhnout různé výše pokut a rozhodneme hlasováním. Jenom upozorňuji, že to je maximální výše, to znamená, že to není o tom, že každý, kdo poruší, tak mu správní orgán vypálí 3 miliony. Ty 3 miliony jsou tam proto, protože celá naše snaha je o to ty dva zákony sladit a v zákoně o ochraně veřejného zdraví je maximální výše 3 miliony. Pokud tam projde cokoliv jiného, tak prostě budou jiné stropy pokut v různých zákonech, podle kterých vydáváme nařízení. Nicméně o tom, jaká výše té pokuty bude, vždycky rozhodne ten správní orgán.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmé. Mluví se o limitu té pokuty. To je logické.

Ještě někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pokud nikoho nevidím, i rozpravu ve třetím čtení uzavírám. Ptám se, jestli můžeme pokračovat závěrečnými slovy po třetím čtení? Pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak. V tom případě požádám zpravodaje Zdeňka Ondráčka, aby nás seznámil s procedurou hlasování a potom se vyjádřil k jednotlivým pozměňovacím návrhům stejně jako pan ministr. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Legislativně technické nebyly žádné načteny a uplatněny, takže není o čem hlasovat.

Takže první hlasování by byl návrh A. Je to pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru pro bezpečnost. Znovu připomenu, že se jedná o zrušení bodu 3 v části první článku 1. To znamená zvýšení jedné sankce z 20 na 50 tisíc – sankce zůstávají tak, jak byly v předchozím zákoně. To znamená, nic se nemění, nic se nenavýšuje.

Potom by bylo druhé hlasování, které by bylo alternativní. Je to návrh pod písmenem B poslance Dominika Feriho pod sněmovním dokumentem 7068, 7069 a 7070. Je to variantní řešení výše pokut u § 34 odst. 2 písm. d) krizového zákona. Je to za porušení povinnosti podle § 29 odst. 9 krizového zákona. Já vám to přečtu: Právníké osoby a podnikající fyzické osoby jsou povinny strpět omezení podle krizového opatření vydaného na základě § 5 písm. e). A byste to měli úplně, tak § 5 písm. e) je, že za nouzového stavu nebo stavu ohrožení státu lze na nezbytně nutnou dobu a v nezbytně nutném rozsahu omezit právo provozovat podnikatelskou činnost, která by ohrožovala prováděná krizová opatření nebo narušovala, případně znemožňovala jejich provádění.

Pan poslanec Dominik Feri navrhuje alternativně podle těch sněmovních dokumentů, které jsem zmínil číslicově, tuto výši pokut, která je v současném návrhu a už v podstatě v tom zákoně ve výši 3 milionů korun, jak zmínil pan ministr vnitra, upravit na částku 500 tisíc, 1 milion, anebo 2 miliony korun. Hlasovali bychom postupně od nejnižší částky do nejvyšší. Pokud by žádná z těchto částek nebyla přijata, zůstává v podstatě částka, která je ve stávajícím zákoně.

A potom je pozměňovací návrh pana poslance Feriho, který ho načetl, ale je to společný návrh pánů poslanců Feriho, Váchy a Válka, který je pod sněmovním dokumentem 7071, kdy se jedná o dva body, které se týkají, pokud můžu takto ve zkratce, těch studentů, kterým je nařizována práce podle zákona. A tyto dva návrhy můžeme hlasovat jedním hlasováním, protože se nevylučují.

Potom bychom hlasovali zákon jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. To je návrh procedury. Má někdo alternativu k proceduře hlasování? Není tomu tak.

Rozhodneme o proceduře hlasování v hlasování pořadové číslo 18, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s procedurou hlasování navrženou zpravodajem. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 18 z přítomných 99 pro 97, proti nikdo. Tato procedura byla schválena.

Můžeme tedy přistoupit k prvnímu pozměňovacímu návrhu, tedy návrhu výboru. Pane zpravodaji, vaše stanovisko?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 19 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 19 z 99 přítomných 93 pro, proti nikdo. Návrh byl schválen. Druhý návrh?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Druhý návrh je to variantní řešení výše pokut podle § 34a. Výbor pro bezpečnost se tím nezabýval, protože to bylo načteno až zde na plénu. První hlasování je, že by tato výše pokuty nebyla 3 miliony korun, ale 500 tisíc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr stanovisko? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 20 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 20 z 97 přítomných pro 41, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh? Pardon, pane zpravodaji, s přednostním právem se hlásí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: U procedury jsem to ještě toleroval. Já bych poprosil zastupujícího předsedu klubu hnutí ANO, aby srovnal počet hlasujících. Nemůže jich hlasovat 40.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď nezpochybňujete hlasování? Zpochybňujete hlasování, dobře. Pane předsedo, vy jste mě přivedl do pěkného průšvihů. Já tomu rozumím, ale právo ohradit se proti výsledku elektronického zápisu o výsledku hlasování má ten, kdo nějakým způsobem hlasoval a jeho hlasování je zaznamenáno jinak, než byla jeho vůle. Čili teď musíme někoho vyvolat, kdo se hlásí. Pan kolega Feranec se hlásí.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Výsledek hlasování neodpovídá projevu mé vůle, zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď je to dobře. Děkuji panu kolegovi Ferancovi.

A samozřejmě podle zákona o jednacím řádu výhrada proti zápisu o výsledku hlasování kolegy Ferance je důvodem pro to, aby Sněmovna rozhodla o tom, jestli přijímá tuto výhradu v hlasování číslo 21. Kdo je pro to, abychom přijali výhradu proti zápisu o výsledku hlasování? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 21. Z přítomných 98 pro 93, proti nikdo.

Budeme tedy opakovat hlasování o tom návrhu pod sněmovním dokumentem 7068, a to v hlasování číslo 22, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 22. Z 94 přítomných pro 41 poslanec, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat druhým návrhem, alternativa.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, druhý návrh, alternativní, je to samé, § 29 odstavec 9, výše jeden milion korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo dvacet tři, které jsem... (Nesouhlas.) Pardon, já jsem nenechal vyjádřit pana ministra. Prohlašuji hlasování číslo dvacet tři za zmatečné a odhlásím vás všechny. Požádám vás všechny o novou registraci, a jakmile se ustálí počet přihlášených, zeptám se pana ministra na stanovisko. Výbor k tomu stanovisko nezaulal vzhledem k tomu, že návrh byl předložen až ve druhém čtení ve zkráceném jednání.

Pane ministře, stanovisko. (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 24 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 24. Z 90 přítomných pro 38, proti 2. Návrh byl také zamítnut. Třetí návrh?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Třetí návrh je v podstatě o tom samém, akorát výše pokuty 2 miliony korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko, pane ministře? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo dvacet pět a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 25. Z přítomných 91 poslance pro 39, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o posledním návrhu předloženém panem poslancem Ferim, a to sněmovní dokument 7071.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Zde jsou dva body týkající se studentů, jak již zmínil pan předkladatel v podrobné rozpravě, jsou to dva body, které můžeme hlasovat jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to jsme si schválili. Pane ministře, stanovisko? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 26 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 26. Z 94 přítomných pro 77, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, pane předsedající. Teď můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také jsem o tom přesvědčen.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2020 Sb., o pravomoci Policie České republiky a obecní policie postihovat porušení krizových opatření a mimořádných opatření nařízených v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru SARS-CoV-2 na území České republiky, podle sněmovního tisku 1111, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 27 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 27. Z přítomných 96 poslanců pro 53, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo dvě této schůze. Zároveň konstatuji, že jsme projednali celý schválený pořad 76. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím.

Podle povinnosti předsedajícího konstatuji, že se sejdeme zítra na schůzi svolané podle rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny na základě požadavku více než čtyřiceti poslanců, na schůzi, kterou obecně nazýváme protikorupčním balíčkem. Děkuji a přeji vám klidnou dobrou noc.

(Schůze skončila ve 21.25 hodin.)